

Thailand

Malaysia

Indonesia

Philippines

Singapore

Brunei Darussalam

Cambodia

Laos

Myanmar

Vietnam

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
 44/100 ถนนพหลโยธิน 1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
 โทรศัพท์ 0-2507-7555 โทรสาร 0-2547-5631
 ตู้ ปณ. 150 ปณ. นนทบุรี 11000
www.dtn.go.th, www.thaifta.com

ASEAN Economic Community ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ISBN 978 - 974 - 9915 - 42 - 4

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
 กระทรวงพาณิชย์

ASEAN Economic Community: AEC

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ASEAN Economic Community ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ASEAN Economic Community : AEC

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ASEAN Economic Community ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

ISBN 978 - 974 - 9915 - 42 - 4

ออกแบบ และจัดพิมพ์ Color Idea Co., Ltd.

คำนำ

อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดกับไทยมากที่สุด และจัดเป็นตลาดที่สำคัญของไทยตลาดหนึ่งด้วยจำนวนประชากรกว่า 560 ล้านคน ปัจจุบันอาเซียนให้ความสำคัญกับการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) โดยเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภายในอาเซียนให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น สมดังเจตนารมณ์ที่ผู้นำอาเซียนได้ประกาศไว้ตามปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียน เมื่อเดือนมกราคม 2550

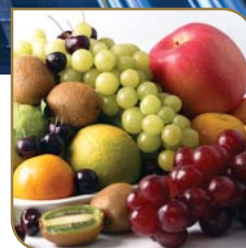
การศึกษาแนวทางการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านเศรษฐกิจของอาเซียน และแผนงานสำคัญของอาเซียนที่จะต้องดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะช่วยให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมและสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่เดิมและที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งสามารถปรับตัวเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงสาธารณชนทั่วไปที่จะใช้เป็นแนวทางประกอบการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง และสร้างความพร้อมให้กับทุกท่านในการก้าวเดินไปพร้อมๆ กันสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยก้าวอย่างมั่นคง

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

สารบัญ Content

ส่วนที่ 1	- ทำความรู้จักกับอาเซียน - ความเป็นมา	6
	- ความสำเร็จในช่วงที่ผ่านมา :	10
	- AFTA (1992) ... เขตการค้าเสรีอาเซียน	11
	- AFAS (1995) ... ความตกลงด้านการค้าบริการของอาเซียน	13
	- AIA (1998) ... เขตการลงทุนอาเซียน	15
	- AICO (1996) ... ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน	17
	- ทำอย่างไรเมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิก?	18
	- วิวัฒนาการสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	22
	- แนวทางนำร่องสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน :	26
ส่วนที่ 2	- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	32
	- จำเป็นต้องจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	34
	- บ้านของอาเซียน "10 แธงgingbin"	36
	- เดินหน้าเต็มตัว ... มุ่งหน้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน:	38
	"AEC Blueprint ... พิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน"	
	- กฎบัตรอาเซียน : "ASEAN Charter"	42
	- ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	46
	- โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน : บียต๋อไทย	50
	- นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน	54
	- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	58
	- ข้อเสนอแนะสำคัญเพื่อใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน	62
ภาคผนวก 1	- โครงสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	92
ภาคผนวก 2	- พิมพ์เขียวเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	94
	- แผนงานสำคัญเพื่อดำเนินการไปสู่คุณลักษณะสำคัญในแต่ละด้าน	97
ภาคผนวก 3	- การประสานงานยุทธศาสตร์ และนโยบายรองจากการค้าของไทย ภายใต้กรอบอาเซียน	140
ภาคผนวก 4	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนงานภายใต้ AEC Blueprint	142
ภาคผนวก 5	- กระบวนการระงับข้อพิพาทของอาเซียน	148
ภาคผนวก 6	- การค้าไทยกับอาเซียน	152

ส่วนที่ 1

ทำความรู้จักกับอาเซียน

ความเป็นมา

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์การที่ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีประเทศสมาชิกรวม 10 ประเทศ แบ่งเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ คือ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย และประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือเรียกสั้นๆ ว่า กลุ่ม CLMV (Cambodia, Laos, Myanmar, Vietnam)

Association of Southeast Asian Nations (ASEAN)		
	ASEAN-6	ปีเข้าเป็นสมาชิก
	1) ไทย	2510
	2) มาเลเซีย	2510
	3) อินโดนีเซีย	2510
	4) ฟิลิปปินส์	2510
	5) สิงคโปร์	2510
	6) บรูไน ดารุสซาลาม	2527
	CLMV	ปีเข้าเป็นสมาชิก
	7) กัมพูชา	2542
	8) ลาว	2540
	9) พม่า	2540
	10) เวียดนาม	2538

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง

อาเซียนก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มเกิดการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ ดังนี้

- ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในภูมิภาค
- รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค
- ใช้เป็นเวทีแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในภูมิภาค

อาเซียนครบรอบ 40 ปีของการจัดตั้งในวันที่ 8 สิงหาคม 2550 โดยมีคำขวัญที่ดั่งขึ้นจากเวทีการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน เมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 และใช้กันทั่วอาเซียน ว่า “one ASEAN at the heart of dynamic Asia” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ๆ ในภูมิภาค โดยมี การจัดประกวดตราสัญลักษณ์การเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 40 ปี แห่งการก่อตั้งอาเซียนภายใต้ theme ดังกล่าวเพื่อใช้ตราสัญลักษณ์นี้ทั่วอาเซียน

Celebrating ASEAN's 40th Anniversary

"8 August 2007"

ตราสัญลักษณ์การเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 40 ปี แห่งการก่อตั้งอาเซียน ออกแบบโดย Mr. Haji Othman bin Haji Salleh ซึ่งเป็นผู้ออกแบบชาวบรูไนฯ

ความหมาย : ผู้ออกแบบได้อธิบายว่า ได้นำตัวเลข 40 เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสัญลักษณ์ โดยออกแบบเลข 4 ไขว้กันเป็นรูปหัวใจ สะท้อนถึงความกลมกลืนความก้าวหน้าและการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง รูปหัวใจยังแสดงออกถึงภาพของการเป็นประชาคมอาเซียนที่มีความเอื้ออาทรและแบ่งปัน อีกทั้งได้นำสีของอาเซียน ได้แก่ สีน้ำเงิน (สันติภาพ, เสถียรภาพ) สีแดง (พลวัติ),

สีขาว (ความบริสุทธิ์) และสีเหลือง (ความเจริญรุ่งเรือง) และตราสัญลักษณ์ของอาเซียน เพื่อสะท้อนถึงจุดมุ่งหมายและคุณค่าพื้นฐานของอาเซียน ตลอดจนแสดงถึงความมุ่งมั่นของอาเซียนที่จะรวมตัวเป็นประชาคมเดียวกัน

“ที่จะเป็นไป...”

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการดำเนินงานความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนมีความคืบหน้ามาตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียนซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2535 การเจรจาเพื่อเปิดตลาดการค้าบริการและการลงทุนในภูมิภาค จนถึงปัจจุบัน ผู้นำอาเซียนได้มุ่งให้ความสำคัญกับการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน หรือ ภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งเร็วขึ้นกว่ากำหนดการเดิมที่ผู้นำอาเซียนได้เคยประกาศแสดงเจตนารมณ์ไว้ตามแถลงการณ์บาหลี ถึง 5 ปี

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AC) ประกอบไปด้วย 3 เสาหลักคือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยมี**กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)** เป็นกรอบหรือพื้นฐานทางกฎหมายรองรับ ซึ่งจะสร้างกฎเกณฑ์สำหรับองค์กรอาเซียนให้สมาชิกมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม (Legal Binding)

ในส่วน of ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งเป็นเสาหลักที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ภายในปี 2558 เพื่อนำไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Single Production base) และจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี รวมทั้งผู้บริโภคสามารถเลือกสรรสินค้า/บริการได้อย่างหลากหลายภายในภูมิภาค และสามารถเดินทางในอาเซียนได้อย่างสะดวกและเสรีมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับเป็นความท้าทายที่สำคัญของอาเซียนที่จะต้องร่วมแรงร่วมใจและช่วยกันนำพาอาเซียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

ความสำเร็จในช่วงที่ผ่านม

ความสำเร็จในช่วงที่ผ่านม:

“AFTA (1992)...เขตการค้าเสรีอาเซียน”

ASEAN Free Trade Area

วัตถุประสงค์ 1. สร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอาเซียน 2. ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ 3. สร้างอำนาจต่อรอง	เป้าหมายหลัก 1. การขจัดภาษีสินค้า - สมาชิกเดิม ปี ค.ศ. 2010 - สมาชิกใหม่ ปี ค.ศ. 2015 2. ยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีระหว่างกัน	สินค้าที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ 1. อยู่ในแผนการลดภาษีของทั้งประเทศส่งออก และนำเข้า และลดภาษีต่ำกว่า 20% แล้ว 2. มีสัดส่วนการผลิตในอาเซียนอย่างต่ำ 40%
--	---	---

สถานะการค้าไทยภายใต้ AFTA
 ปัจจุบัน ไทยได้สินค้ารายการนำเข้าลดภาษีในอาฟตาครบทุกรายการ (8,301 รายการ)
 - 6,643 รายการ มีอัตราเป็น 0% แล้ว และอีก 1,658 รายการจะลดภาษีเป็น 0% ในปี 2553 ทั้งนี้ ไทยมีรายการสินค้าของไทย จำนวน 4 ชนิดสินค้า ได้แก่ กาแฟ มันฝรั่ง มะพร้าวแห้ง และไม้ตัดดอก ซึ่งจะลดภาษีในปี 2553 เป็น 5%

รายละเอียดการค้าและอัตราภาษีของสินค้าเข้าไปได้ที่ www.aseansec.org

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของอาเซียนได้เริ่มขึ้นในปี 2535 เมื่อผู้นำอาเซียนได้ลงนามกรอบความตกลงแม่บทว่าด้วยการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน (Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation) และรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนลงนามความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน [Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA)] เป็นการประกาศเริ่มต้นการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) ครอบคลุมสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป และสินค้าเกษตรไม่แปรรูป โดยมีความยืดหยุ่นให้แก่สินค้าอ่อนไหวได้

เงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์อาฟตา

1. ต้องเป็นสินค้าที่อยู่ในบัญชีลดภาษีหรือ Inclusion List (IL) ของทั้งประเทศผู้ส่งออกและนำเข้า
2. เป็นสินค้าที่มีการผลิตในอาเซียนประเทศใดประเทศหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งประเทศ (ASEAN Content) รวมกันแล้วคิดเป็นมูลค่าอย่างน้อยร้อยละ 40 ของมูลค่าสินค้า (แต่ก่อน อาเซียนเคยกำหนดว่าสินค้าจากประเทศสมาชิกอาเซียนใดประเทศหนึ่งจะได้รับสิทธิประโยชน์อาฟตาเมื่อส่งออกไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนอีกประเทศหนึ่ง ก็ต่อเมื่อสินค้านั้นมีสัดส่วนการผลิต (local content) ภายในประเทศสมาชิกผู้ส่งออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ต่อมาอาเซียนได้ผ่อนคลายข้อกำหนดดังกล่าว โดยนำกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าแบบสะสมบางส่วน (Partial Cumulation) มาใช้ (สัดส่วนขั้นต่ำร้อยละ 20) ตัวอย่างเช่น เวียดนามส่งสินค้าที่มี local content 20% มาไทย เวียดนามจะไม่รับสิทธิประโยชน์อาฟตาจากไทย แต่ไทยสามารถนำสินค้านี้มาใส่ local content ของไทยเพิ่ม หากเพิ่มจนถึง 40% และส่งออกไปประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ไทยก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ภายใต้กรอบอาฟตา)
3. ล่าสุด อาเซียนได้เริ่มนำกฎการแปลงสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation) มาใช้ กล่าวคือ สินค้าที่แปรรูปไปจากวัตถุดิบอย่างมาก โดยในกรณีที่มีประเทศที่เกี่ยวข้องกับการผลิตมากกว่าหนึ่งประเทศจะถือว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิดจากประเทศสุดท้ายที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเกิดขึ้น โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนพิกัดศุลกากร โดยนำมาใช้กับสินค้าบางประเภทแล้ว ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม แป้งข้าวสาลี ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม และเหล็ก เป็นต้น

เป้าหมายการลดภาษีภายใต้อาฟตา

สมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ :

ปี 2546 (ค.ศ. 2003)	ปี 2550 (ค.ศ. 2007)	ปี 2553 (ค.ศ. 2010)
ลดภาษีเหลือ 0% ร้อยละ 60 ของ IL	ลดภาษีเหลือ 0% ร้อยละ 80 ของ IL	ลดภาษีเหลือ 0% ร้อยละ 100 ของ IL

IL : Inclusion List (บัญชีลดภาษี)

สมาชิกใหม่ CLMV :

ปี 2546 (ค.ศ. 2003)	ปี 2548 (ค.ศ. 2005)	ปี 2550 (ค.ศ. 2007)	ปี 2558 (ค.ศ. 2015)
ให้เวียดนามลดภาษี เหลือ 0-5% ให้มากที่สุด	ให้ลาวและพม่าลดภาษี เหลือ 0-5% ให้มากที่สุด	ให้กับภูเขาลดภาษี เหลือ 0-5% ให้มากที่สุด	ลดภาษีเหลือ 0% ร้อยละ 100 ของ IL

“AFAS (1995)...ความตกลงด้านการค้าบริการของอาเซียน”

สมาชิกอาเซียนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการค้าบริการ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงได้ร่วมกันจัดทำและลงนามยอมรับ “กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS)” เมื่อเดือนธันวาคม 2538 และมีผลบังคับใช้เมื่อปี 2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ขยายความร่วมมือในการค้าบริการบางสาขาที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้สมาชิกอาเซียนมากขึ้น
- 2) ลดอุปสรรคการค้าบริการระหว่างสมาชิก
- 3) เปิดตลาดการค้าบริการระหว่างกลุ่มให้มากขึ้น โดยมีเป้าหมายที่จะเปิดเสรีอย่างเต็มที่ในปี 2558 (ค.ศ.2015)

หลักการสำคัญของ AFAS

- สมาชิกทุกประเทศต้องเข้าร่วมการเจรจาเป็นรอบๆ ละ 3 ปี ซึ่งภายหลังได้ลดลงเหลือรอบละ 2 ปี แทน เพื่อทยอยผูกพันการเปิดตลาดให้มากขึ้นทั้งสาขา (sector) และรูปแบบการให้บริการ (mode of supply) รวมถึงลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อผู้ให้บริการในกลุ่มสมาชิก
- แต่ละประเทศยังมีสิทธิในการออกกฎระเบียบภายในประเทศของตนเพื่อกำกับดูแลธุรกิจบริการให้มีคุณภาพได้
- สมาชิกอาเซียนต้องเปิดตลาดธุรกิจบริการให้แกกันมากกว่าที่แต่ละประเทศได้มีข้อตกลงไว้กับองค์การการค้าโลก (WTO)

ที่ผ่านมาได้มีการเจรจาไปแล้ว 4 รอบ โดยการเจรจาสองรอบแรก (2539-2541 และ 2542-2544) มุ่งเน้นการเปิดเสรีใน 7 สาขาบริการ คือ สาขาการเงิน การขนส่งทางทะเล การขนส่งทางอากาศ การสื่อสาร โทรคมนาคม การท่องเที่ยว การก่อสร้าง และสาขาบริการธุรกิจ ต่อมาในการเจรจารอบที่ 3 (2545-2547) และรอบที่ 4 (2548-2549) ได้มีการขยายขอบเขตการเจรจาเปิดเสรีให้รวมทุกสาขาบริการ และนอกเหนือจากการเปิดตลาดร่วมใน 7 สาขา ข้างต้นแล้ว ยังได้ริเริ่มวิธีเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการตามหลักการ ASEAN-X ด้วย กล่าวคือ ประเทศสมาชิกตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไปที่มีความพร้อมจะเปิดเสรีสาขาบริการใดให้แกกันมากขึ้นก็สามารถกระทำก่อนได้ และเมื่อประเทศอื่นมีความพร้อมจึงค่อยเข้าร่วม โดยหวังว่าวิธีนี้จะช่วยให้การเปิดตลาดเป็นไปด้วยความรวดเร็วมากขึ้น

ขณะนี้ อยู่ระหว่างการเจรจารอบที่ 5 (1 มกราคม 2550 - 31 ธันวาคม 2551) โดยในหลักการจะมีการขยายจำนวนประเภทธุรกิจในแต่ละสาขาบริการเพื่อเปิดตลาดระหว่างสมาชิกให้มากกว่ารอบที่ผ่านมา พร้อมทั้งเปิดตลาดในเชิงลึกให้มากขึ้น โดยการเจรจารอบต่อไปจะเป็นการเจรจารอบที่ 6 ระหว่างปี 2552-2553 และให้มีการเจรจาเป็นรอบๆ ต่อไปจนบรรลุเป้าหมายการเปิดตลาดในปี 2558

นอกเหนือจากการเปิดตลาดการค้าบริการในกรอบ AFAS แล้ว สมาชิกอาเซียนยังต้องเร่งรัดเปิดตลาดในสาขาบริการที่เป็นสาขาบริการสำคัญ (Priority Sectors) 5 สาขา ได้แก่ สาขาโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาสุขภาพ สาขาการท่องเที่ยว และสาขาการบิน ภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) สาขาบริการโลจิสติกส์ ภายในปี 2556 (ค.ศ. 2013) และเปิดเสรีบริการสาขาอื่นๆ ทุกสาขา (non priority sectors) ภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015)

“AIA (1998)...เขตการลงทุนอาเซียน”

อาเซียนได้ลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA) ในปี 2541 (ค.ศ. 1998) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาเซียนเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุน ทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน และมีบรรยากาศการลงทุนที่เสรีและโปร่งใส ทั้งนี้ จะครอบคลุมเฉพาะการลงทุนโดยตรงในสาขาการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และบริการที่เกี่ยวข้องกับ 5 สาขาดังกล่าว (services incidental) แต่ไม่รวมการลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment)

เป้าหมาย

อาเซียนเดิม 6 ประเทศ มีเป้าหมายเปิดเสรีการลงทุนและให้การ প্রতিบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียน ภายในปี ค.ศ. 2010 และสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ (CLMV) ภายในปี ค.ศ. 2015

หลักการที่สำคัญภายใต้ AIA

1) หลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment: NT)

หมายถึง ประเทศสมาชิกจะต้องให้การ ปฏิบัติต่อนักลงทุนอาเซียนเท่าเทียมกับที่ปฏิบัติต่อนักลงทุนที่เป็นคนชาติตน ทั้งนี้ นักลงทุนอาเซียนหมายถึง บุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติ (national) ของประเทศสมาชิกอาเซียน หรือ นิติบุคคลใดของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ลงทุนในประเทศสมาชิกอื่น โดยมี สัดส่วนการถือหุ้นของคนชาติอาเซียนรวมกันแล้วอย่างน้อยที่สุดเท่ากับสัดส่วนขั้นต่ำที่กำหนดให้เป็นหุ้นคนชาติ และสัดส่วน การถือหุ้นประเภทอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในและ นโยบายของชาติที่มีการพิมพ์เผยแพร่ของประเทศที่รับการลงทุน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนนั้นๆ

2) หลักการว่าด้วยการเปิดตลาด (Opening-up of industries)

หมายถึง ประเทศสมาชิกจะต้องเปิดเสรีทุกอุตสาหกรรมแก่นักลงทุนสัญชาติอาเซียน แต่มีข้อยกเว้นได้ โดยประเทศสมาชิกจะต้องยื่นรายการประเภทกิจการที่ขอยกเว้นชั่วคราว (Temporary Exclusion List :TEL) และรายการประเภทกิจการที่มีความอ่อนไหว (Sensitive List: SL) ได้ แต่ต้องมีการทบทวนเพื่อยกเลิกรายการดังกล่าว

อาเซียนอยู่ระหว่างพิจารณาทบทวนกรอบความตกลง AIA ให้เป็นความตกลงที่มีความครอบคลุมมากขึ้น (comprehensive) โดยจะรวมกรอบความตกลง AIA เดิมเข้ากับความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (The ASEAN Agreement for the Promotion and Protection of Investments) ปี 2530 (ค.ศ. 1987) เพื่อปรับปรุงให้เป็นความตกลงที่เอื้อต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรง (FDI) จากต่างประเทศ

“AICO (1996)...ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน”

ความร่วมมือภายใต้โครงการ AICO (ASEAN Industrial Cooperation: AICO) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของอาเซียน และสนับสนุนการแบ่งการผลิตภายในอาเซียน รวมถึงการใช้วัตถุดิบภายในภูมิภาค

เงื่อนไขการดำเนินการ

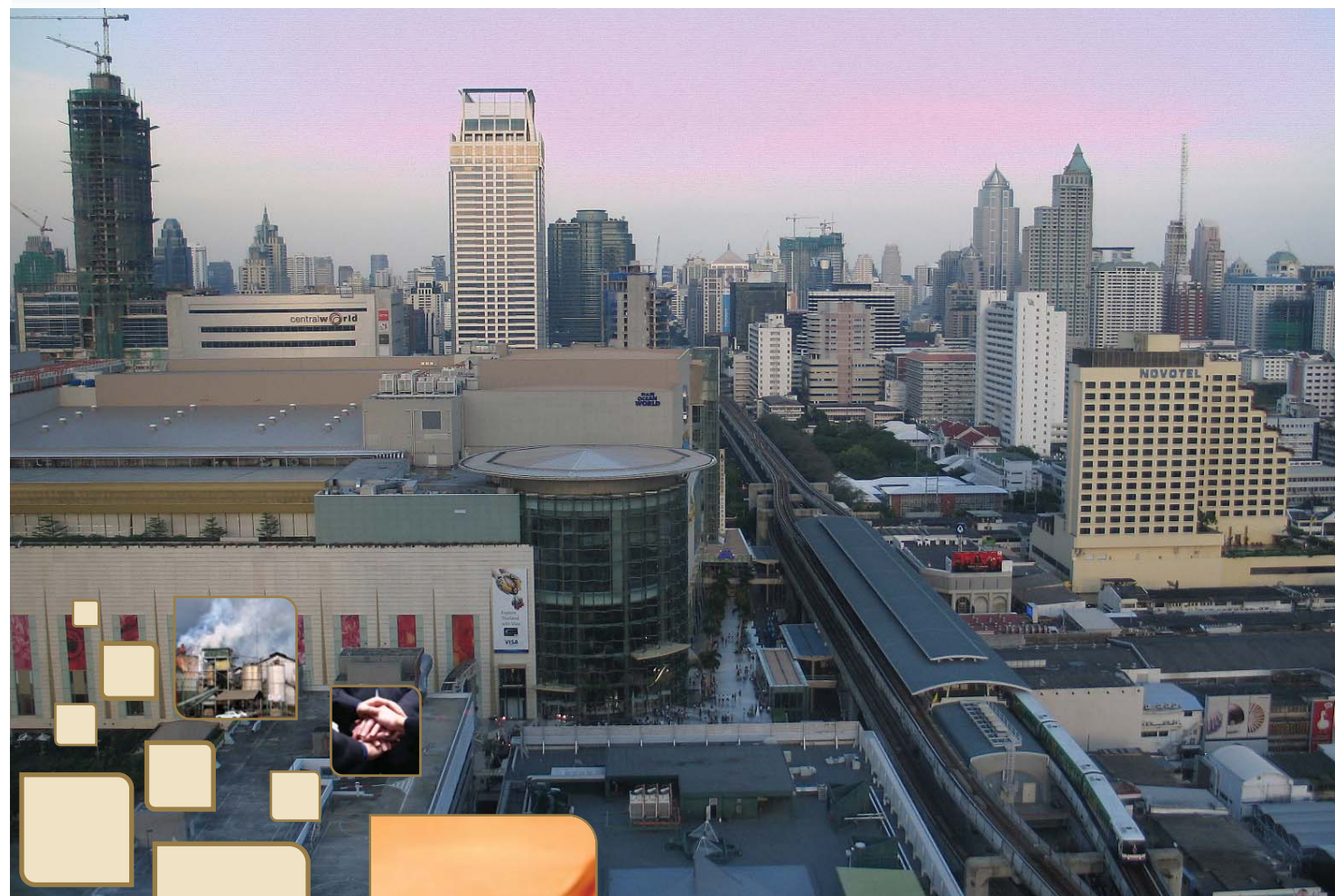
- 1) ผู้ประกอบการอย่างน้อย 1 รายในประเทศอาเซียนประเทศหนึ่ง ร่วมมือกับผู้ประกอบการ อีกอย่างน้อย 1 ราย ในอีกประเทศอาเซียนหนึ่ง (สามารถมีประเทศที่เข้าร่วมโครงการได้มากกว่า 2 ประเทศ) ยื่นคำร้องขอรับสิทธิประโยชน์ภายใต้ AICO ต่อหน่วยงานที่แต่ละประเทศกำหนด ซึ่งในส่วนของไทย คือ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 2) ต้องมีหุ้นคนชาติที่บริษัทนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยร้อยละ 30
- 3) ต้องชี้แจงเหตุผลว่าจะร่วมมือกันอย่างไร

สิทธิประโยชน์

- 1) ในปี 2548 สินค้าและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตภายใต้โครงการ AICO เสียภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 0
- 2) สินค้านั้นได้รับการยอมรับเสมือนเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศ
- 3) สามารถขอรับสิทธิประโยชน์ที่มีใช้ภาษีได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของประเทศที่ให้สิทธิประโยชน์
- 4) ไม่ถูกจำกัดด้วยระบบโควตาหรือมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี

ทำอย่างไรเมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิก?

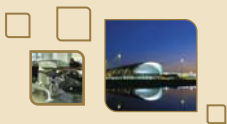
ทำอย่างไรเมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิก?

กระบวนการระงับข้อพิพาทใหม่ของอาเซียน...

อาเซียนได้ปรับปรุงกลไกการระงับข้อพิพาทเดิมที่มีอยู่ให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาทของอาเซียนฉบับใหม่ (ASEAN Protocol on Enhanced Dispute Settlement Mechanism) ไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2547 ที่ประเทศลาว

ประเทศสมาชิกอาเซียนมีสิทธิใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทใหม่ของอาเซียนได้ เมื่อเห็นว่าประเทศสมาชิกอื่นใช้มาตรการที่ขัดต่อความตกลงของอาเซียน โดยในขั้นแรก สามารถขอหารือกับประเทศสมาชิกคู่กรณี หากไม่สามารถตกลงกันได้ ในขั้นต่อไป ก็สามารถขอจัดตั้งคณะผู้พิจารณา (panel) เพื่อพิจารณาตัดสินคดี ซึ่งถ้าหากคำตัดสินของคณะผู้พิจารณายังไม่เป็นที่พอใจ ประเทศที่เป็นฝ่ายโจทก์ก็สามารถยื่นอุทธรณ์คำตัดสินของคณะผู้พิจารณาได้ โดยให้องค์กรอุทธรณ์ (appellate body) เป็นผู้พิจารณา ประเทศสมาชิกที่เป็นฝ่ายแพคดีต้องปฏิบัติตามคำตัดสินของคณะผู้พิจารณาหรือองค์กรอุทธรณ์ อีกทั้งยังต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการพิจารณาคดีด้วย ทั้งนี้ การดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนได้มีกรอบเวลากำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่รวมทั้งสิ้นแล้วต้องไม่เกิน 445 วัน

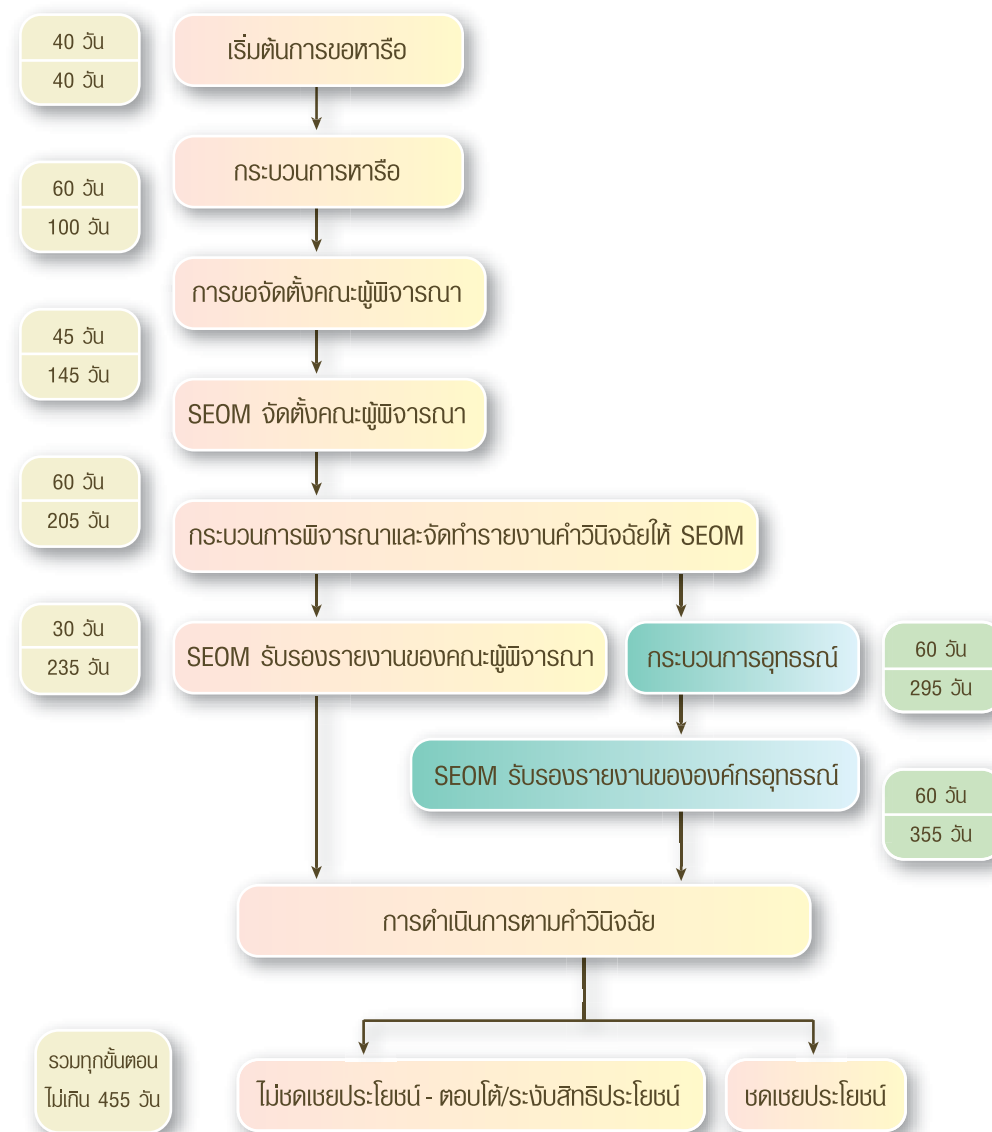

ระบบการระงับข้อพิพาทอื่น ๆ ของอาเซียน...

นอกจากนั้น อาเซียนยังได้ปรับปรุงกลไกการดำเนินงานให้มีระบบการระงับข้อพิพาทอื่น ทั้งในลักษณะของการให้คำปรึกษาหารือและชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1. จัดตั้งหน่วยงานด้านกฎหมาย (ASEAN Legal Unit) ขึ้น ณ สำนักเลขาธิการอาเซียน กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เพื่อให้คำปรึกษาหารือและการตีความกฎหมายและความตกลง/พิธีสารฉบับต่าง ๆ ของอาเซียน
2. จัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลแก้ไขปัญหาค้าและการลงทุนของอาเซียนทางอินเทอร์เน็ต (ASEAN Consultations to Solve Trade and Investment Related Issues - ACT) เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาค้าและการลงทุนของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยใช้วิธีการติดต่อประสานงานทางอินเทอร์เน็ต เป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาลง โดย National AFTA Unit ของไทย คือ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งรับผิดชอบในฐานะเป็น ACT Focal Point และติดต่อได้ที่ thailand_act@dti.go.th
3. จัดตั้งคณะผู้ติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของอาเซียน (ASEAN Compliance Body - ACB) เพื่อกำกับดูแลให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจริงจัง โดยสมาชิกอาเซียนมีสิทธิแต่งตั้งผู้แทน ACB ได้ประเทศละ 1 คน สำหรับไทย ได้แต่งตั้งอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเป็นผู้แทนใน ACB

แผนผังกระบวนการระงับข้อพิพาทของอาเซียน

วิวัฒนาการสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน:

วิวัฒนาการสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน:

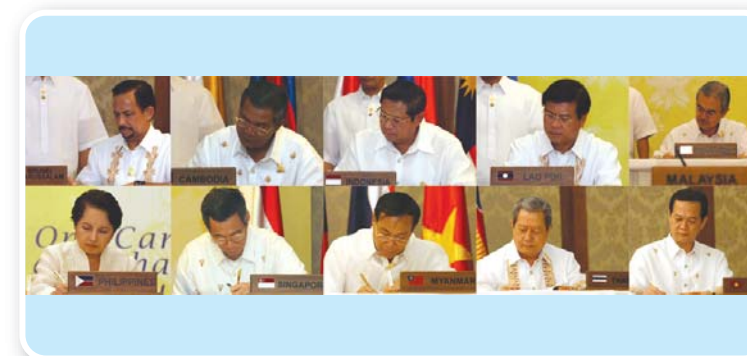
พัฒนาการในด้านแนวคิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน ได้เกิดขึ้นอย่างชัดเจนในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2545 ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ที่ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้อาเซียนกำหนดทิศทางการดำเนินงานเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน ได้แก่ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งอาจเป็นไปในทำนองเดียวกับประชาคมเศรษฐกิจยุโรปในระยะเริ่มต้น โดยมีลำดับพัฒนาการที่สำคัญ ดังนี้

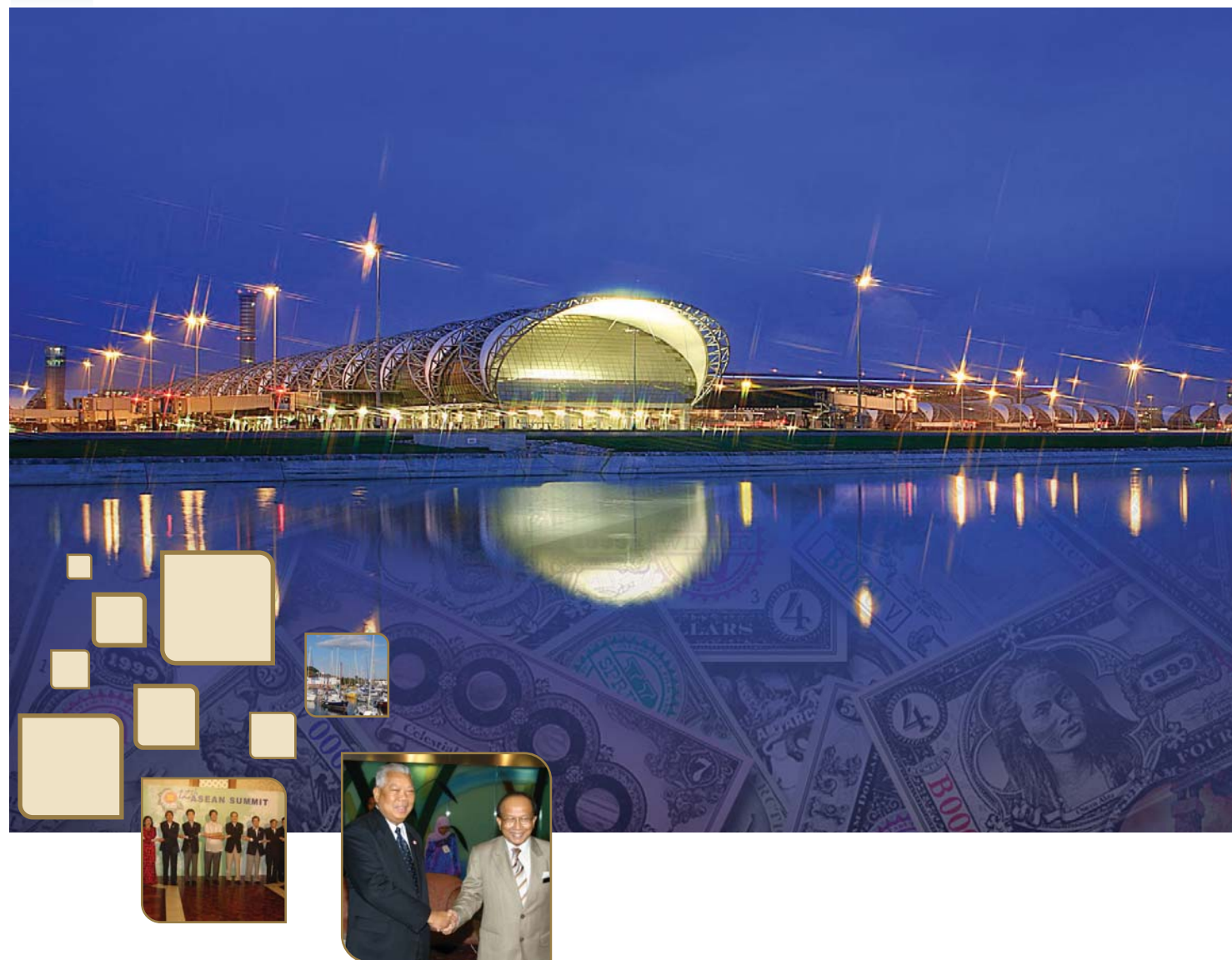
ปี	การดำเนินการ
2546	- ผู้นำอาเซียนประกาศแถลงการณ์ Bali Concord II เห็นชอบที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ภายในปี ค.ศ. 2020
2547	- ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนและรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามในพิธีสารรายฉบับ รวม 11 ฉบับ ซึ่งมี Roadmap เพื่อการรวมกลุ่มสาขาสำคัญเป็นภาคผนวก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจใน 11 สาขาสำคัญก่อน (เกษตร/ ประมง/ ผลิตภัณฑ์ไม้/ ผลิตภัณฑ์ยาง/ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม/ ยานยนต์/ อิเล็กทรอนิกส์/ สุขภาพ/ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ การท่องเที่ยว/ การบิน)
2548	- เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียนพิจารณาทบทวนปรับปรุงแผนงานการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนในระยะที่ 2 เพื่อปรับปรุงมาตรการต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพและรวมข้อเสนอของภาคเอกชน
2549	- รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน และพิธีสารว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญ (ฉบับแก้ไข)
ม.ค. 2550	- ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2015 เพื่อเร่งรัดเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นอีก 5 ปี จากเดิมที่กำหนดไว้ในปี ค.ศ. 2020

ปี	การดำเนินการ
	- ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทสำหรับกฎบัตรอาเซียน เพื่อสร้างนิตฐานให้อาเซียนและปรับปรุงกลไก/กระบวนการดำเนินงานภายในของอาเซียน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
ส.ค. 2550	- รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาโลจิสติกส์ของอาเซียน โดยมี Roadmap เพื่อการรวมกลุ่มสาขาโลจิสติกส์เป็นภาคผนวก ซึ่งจะเป็นสาขาสำคัญลำดับที่ 12 ที่อาเซียนจะเร่งรัดการรวมกลุ่มให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
พ.ย. 2550	- ผู้นำอาเซียนลงนามในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีแผนการดำเนินงาน (AEC Blueprint) และตารางเวลาดำเนินงาน (Strategic Schedule) เป็นเอกสารผนวก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดช่องว่างการพัฒนา ระหว่างประเทศสมาชิก และส่งเสริมการรวมตัวของอาเซียนเข้ากับประชาคมโลก

แนวทางนำร่องสู่ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน:

แนวทางนำร่องสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน:

“การเร่งรัดการรวมกลุ่ม 12 สาขาสำคัญของอาเซียน”

แนวทางการนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเริ่มต้นจากการทดลองเร่งรัดการรวมกลุ่มใน 12 สาขาสำคัญของอาเซียน (12 Priority Integration Sectors) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการในสาขาต่างๆ ดังกล่าวได้อย่างเสรี และสร้างการรวมกลุ่มในด้านการผลิตและการจัดซื้อวัตถุดิบ เพื่อส่งเสริมการเป็นฐานการผลิตร่วมของอาเซียน และมีการใช้ทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการ

กำหนดประเทศผู้ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในแต่ละสาขา ดังนี้

ประเทศ	สาขา	
อินโดนีเซีย	1) ผลิตภัณฑ์ยานยนต์	2) ผลิตภัณฑ์ไม้
มาเลเซีย	3) ผลิตภัณฑ์ยาง	4) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
พม่า	5) ผลิตภัณฑ์เกษตร	6) ผลิตภัณฑ์ประมง
ฟิลิปปินส์	7) อิเล็กทรอนิกส์	
สิงคโปร์	8) เทคโนโลยีสารสนเทศ	9) สุขภาพ
ไทย	10) การท่องเที่ยว	11) การบิน
เวียดนาม	12) โลจิสติกส์	

ความสำคัญของการรวมกลุ่ม 12 สาขา

จากข้อมูลสถิติการค้าที่ผ่านมา มูลค่าการค้าของไทยกับอาเซียน สำหรับสินค้าที่อยู่ภายใต้แผนงานการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ มีมูลค่ากว่า ร้อยละ 50 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทยกับอาเซียน ดังนั้น จึงเป็นโอกาส สำคัญที่ไทยจะต้องเร่งพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการส่งออก โดยเฉพาะในสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง อย่างเช่น สาขาผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงสาขาบริการ อาทิ สาขาการท่องเที่ยว การบริการสุขภาพ และ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น เพื่อใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มสาขา สำคัญของอาเซียนได้อย่างเต็มที่

แผนงานภายใต้การรวมกลุ่ม 12 สาขาสำคัญของอาเซียน

1. การเร่งรัดการมีสินค้าใน 9 สาขาหลัก* (เกษตร/ ประมง/ ไม้/ ยาง/ สิ่งทอ/ ยานยนต์/ อิเล็กทรอนิกส์/ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ สาขาสุภาพ) ให้เร็วขึ้นจากกรอบอาฟตา อีก 3 ปี ดังนี้

ประเทศ	กำหนดการอาฟตาเดิม (ค.ศ.)	กำหนดการเร่งรัดภาคี (ค.ศ.)
ASEAN เดิม 6 ประเทศ	1 ม.ค. 2553 (2010)	1 ม.ค. 2550 (2007)
CLMV	1 ม.ค. 2558 (2015)	1 ม.ค. 2555 (2012)

2. การขจัดมาตรการที่มีใช้ภายใน อาเซียนได้จัดทำหลักเกณฑ์ (criteria) การจำแนกมาตรการที่มีใช้ภายในของประเทศสมาชิก แล้ว ซึ่งใช้พื้นฐานหลักเกณฑ์การจำแนกตาม WTO และได้ เห็นชอบแผนงานการขจัดมาตรการที่มีใช้ภายใน (Work Programme on elimination of NTBs) ซึ่งประเทศสมาชิก อาเซียนเดิม 5 ประเทศมีกำหนดที่จะขจัดมาตรการที่มีใช้ภายใน ทั้งหมดภายในปี ค.ศ. 2010 สำหรับประเทศฟิลิปปินส์ภายใน ปี ค.ศ. 2012 และประเทศ CLMV ภายในปี ค.ศ. 2015

3. การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าให้มีความโปร่งใส มี มาตรฐานที่เป็นสากล และอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเอกชน มากขึ้น ขณะนี้ นอกเหนือจากกฎ 40% value-added content แล้ว อาเซียนได้พัฒนาการคิดแหล่งกำเนิดสินค้าโดยวิธีแปรสภาพ อย่างเพียงพอ (substantial transformation) เพื่อเป็นทางเลือก ในการคำนวณแหล่งกำเนิดสินค้าให้กับสินค้าสิ่งทอ อลูมิเนียม เหล็ก และผลิตภัณฑ์ไม้แล้ว และได้เริ่มใช้วิธีการคิดคำนวณแหล่ง กำเนิดสินค้าแบบสะสมบางส่วน (Partial Cumulation ROO) เพื่อให้การคำนวณสัดส่วนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีความยืดหยุ่น มากขึ้น โดยสินค้าที่มีสัดส่วนการผลิตภายในขั้นต่ำร้อยละ 20 สามารถนำมานับรวมในการคิดแหล่งกำเนิดสินค้าแบบสะสมของ อาเซียนได้ เพื่อรับสิทธิประโยชน์ภายใต้อาฟตา

4. การค้าบริการ อาเซียนได้เห็นชอบเป้าหมายการเปิดเสรี สาขาบริการสำคัญ 5 สาขา (Priority Services Sectors) ได้แก่ สาขาการท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาสุภาพ และ สาขาการบิน ภายในปี ค.ศ. 2010 สาขาโลจิสติกส์ ภายใน ปี ค.ศ. 2013 สำหรับสาขาบริการอื่นๆ ได้กำหนดเป้าหมายไว้ ภายในปี ค.ศ. 2015 ซึ่งจะต้องเร่งเจรจาและจัดทำข้อผูกพันในการ เปิดตลาดในแต่ละรอบของการเจรจาทั้งในด้านการเข้าสู่ตลาด (Market Access) และการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment: NT) ซึ่งได้สรุปผลการเจรจารอบที่ 4 (ปี 2548-2549) และจัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดการค้าบริการ ชุดที่ 5* ซึ่งรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามพิธีสารอนุวัติ

* สินค้าที่จะเร่งรัดภายใน 9 สาขาสำคัญมีจำนวนทั้งสิ้น 4,272 รายการ โดยประเทศสมาชิกสามารถ ยกเว้นรายการสินค้าที่ไม่พร้อมเร่งรัดภาคี (Negative List) ได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนรายการ สินค้าทั้งหมด

* สาขาบริการที่ไทยเสนอเปิดตลาดเพิ่มเติมภายใต้ข้อผูกพันชุดที่ 5 ประกอบด้วย การรักษาในโรงพยาบาล (ทั้งคนไข้นอกและคนไข้ใน) บริการที่พักประเภท โมเทล และศูนย์ที่พักแบบต่างๆ การติดตั้งวางระบบ คอมพิวเตอร์ การประมวลผลข้อมูล บริการโทรเลข โทรสาร บริการโทรคมนาคมเสริม เช่น Electronic mail, voice mail บริการด้านการแปล และบริการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรอง ทั้งนี้ เงื่อนไข การเปิดตลาดยังคงอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายไทยที่กำหนดในปัจจุบัน

- ข้อผูกพันชุดที่ 5 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2549 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ขณะนี้ อยู่ระหว่างการเจรจาฉบับที่ 5 (ปี 2550-2551) โดยได้จัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดชุดที่ 6 ซึ่งเป็นการปรับปรุงข้อเสนอการเปิดตลาดในข้อผูกพันชุดที่ 5 แล้วเสร็จ และได้มีการลงนามใช้สารอนุวัติข้อผูกพันชุดที่ 6 ดังกล่าวเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์
5. **การลงทุน** ส่งเสริมการลงทุนภายในภูมิภาคโดยการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียน ซึ่งขณะนี้ ได้จัดทำรายชื่อเขตส่งเสริมการลงทุนพิเศษ และเขตนิคมอุตสาหกรรมในอาเซียนแล้วเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการใช้วัตถุดิบภายในภูมิภาค
6. **การอำนวยความสะดวกด้านพิธีการด้านศุลกากร** อาเซียนได้จัดทำความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว เมื่อปี 2548 ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศพัฒนาระบบ National Single Window ให้แล้วเสร็จภายในปี 2551 และประเทศ CLMV ภายในปี 2555 เพื่อเชื่อมโยงเป็นระบบ ASEAN Single Window ต่อไป ซึ่งไทยและฟิลิปปินส์ได้เริ่มโครงการนำร่องการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว เมื่อปี 2549 โดยทดลองใช้กับใบขนสินค้าขาออกและแบบฟอร์ม D ก่อน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า-ส่งออก ณ จุดเดียว โดยกรมศุลกากรสามารถตัดสินใจในการตรวจสอบปล่อยสินค้าได้ในคราวเดียว
7. **การพัฒนามาตรฐานและความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์** ได้จัดทำมาตรฐานการยอมรับร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าแล้ว ในระยะต่อไปจะพัฒนาให้ครอบคลุมสินค้าอื่นๆ ภายใต้การรวมกลุ่ม

สาขาสำคัญด้วย เช่น ผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องมือแพทย์ ยาสมุนไพร และผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ เป็นต้น

8. **การเคลื่อนย้ายของนักธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานมีฝีมือ และผู้มีความสามารถพิเศษ** อยู่ระหว่างการพัฒนาจัดทำ ASEAN Business Card เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางให้แก่ักธุรกิจภายในภูมิภาค และเร่งพัฒนามาตรฐานการยอมรับร่วมสำหรับบุคลากรในสาขาวิชาชีพต่างๆ ซึ่งขณะนี้ ได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมในสาขาวิศวกรรม สาขาพยาบาล สถาปนิก และคุณสมบัติผู้สำรวจแล้ว และอยู่ระหว่างการพัฒนาในสาขาวิชาชีพอื่นๆ เช่น นักกฎหมาย นักบัญชี บุคลากรทางการแพทย์ เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ และแรงงานมีฝีมือภายในอาเซียน
9. **การอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางภายในอาเซียน** อยู่ระหว่างการพัฒนาปรับประสานกระบวนการ/พิธีการในการตรวจลงตราให้กับนักเดินทางต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในอาเซียน รวมทั้งการยกเว้นการตรวจลงตราให้กับผู้เดินทางสัญชาติอาเซียนที่เดินทางภายในอาเซียน

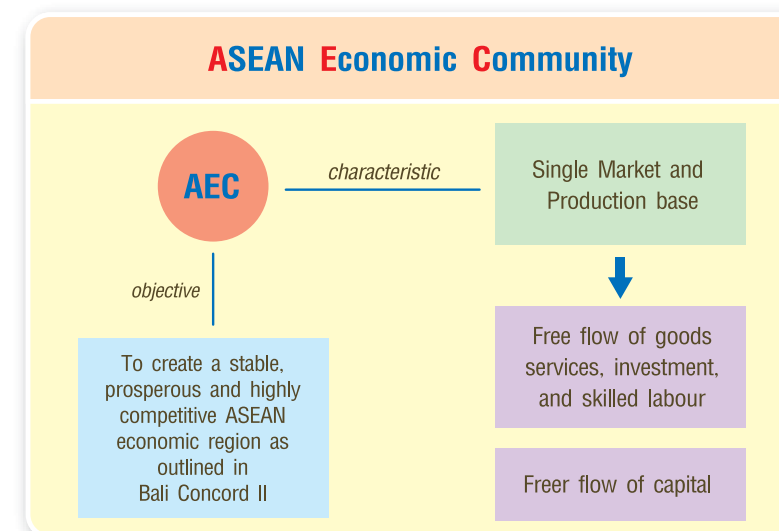

ส่วนที่ 2

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าหมายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน:

อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจภายในปี 2558 (ค.ศ.2015) โดยมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (single market and production base) และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น (free flows of goods, services, investment, and skilled labors, and freer flow of capital)

ทำไมต้องจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทำไมต้องจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ?

อาเซียนจำเป็นต้องเร่งรัดการรวมกลุ่มภายในหรือเร่งจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแนวโน้มการทำข้อตกลงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ มากขึ้น ทำให้อาเซียนต้องเร่งแสดงบทบาทการรวมกลุ่มด้วยความมั่นคงมากขึ้นกว่าเดิม และปรับปรุงการดำเนินงานให้ทันกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสการแข่งขันทางการค้าและการแข่งขันเพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นและมีแนวโน้มจะถ่ายโอนไปสู่ประเทศเศรษฐกิจใหม่ เช่น จีน อินเดีย และรัสเซีย มากขึ้น

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในตลาดโลก เนื่องจากส่งเสริมให้เกิดการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศสมาชิกที่ลึกซึ้งและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงาน รวมถึงความร่วมมือในด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน เพื่อลดอุปสรรคทางการค้า การลงทุน ให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานการครองชีพและความกินดีอยู่ดีของประชาชนภายในประเทศ และลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้น้อยลง

บ้านของอาเซียน "10 แธงgingขัน"

บ้านของอาเซียน "10 แธงgingขัน"

เดินหน้าเต็มตัว... มุ่งหน้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน :

เดินหน้าเต็มตัว...มุ่งหน้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน :

“AEC Blueprint ...พิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”

เพื่อไปสู่เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงานในเชิงบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อให้เห็นการดำเนินงานในภาพรวมที่จะนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2015 ได้อย่างชัดเจน ซึ่งถ้าหากเปรียบเทียบกับการสร้างบ้าน แผนงานนี้ก็เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวที่จะช่วยบอกองค์ประกอบและรูปร่างหน้าตาของบ้านหลังนี้ว่า เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร

ทำไมต้องจัดทำ AEC Blueprint ?

- เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดจนบรรลุเป้าหมาย AEC ในปี ค.ศ. 2015
- เพื่อสร้างพันธะสัญญาระหว่างประเทศสมาชิกที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายดังกล่าวร่วมกัน

องค์ประกอบสำคัญของ AEC Blueprint

การเป็นตลาดเดียว และการผลิตร่วม	การสร้างขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ของอาเซียน	การพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างเสมอภาค	การบูรณาการเข้า กับเศรษฐกิจโลก
แผนงานที่จะส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และ แรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น	แผนงานที่จะส่งเสริมการสร้างความสามารถในด้านต่างๆ เช่น นโยบายการแข่งขัน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง และ เทคโนโลยีสารสนเทศ)	แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนา ระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ เช่น สนับสนุนการพัฒนา SMEs	แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้ากับประชาคมโลกโดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายเป็นต้น

สำหรับองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ การปรับปรุงกลไกด้านสถาบันโดยการจัดตั้งกลไกการหารือระดับสูง ประกอบด้วยผู้แทนระดับรัฐมนตรีทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชนอาเซียน ตลอดจนการพัฒนาระบบกลไกการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน (Peer Review) และจัดหาแหล่งทรัพยากรสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

ในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาร่วมด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยประกอบด้วยแผนการดำเนินงาน (AEC Blueprint) และตารางเวลาดำเนินงาน (Strategic Schedule) ซึ่งเป็นเอกสารผนวก จึงนับได้ว่า ขณะนี้อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวของการดำเนินงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การเริ่มลงมือดำเนินงานตามแผนงานในด้านต่างๆ เพื่อร่วมกันสร้างประชาคมที่เป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียนต่อไป

(รายละเอียด AEC Blueprint ในภาคผนวก)

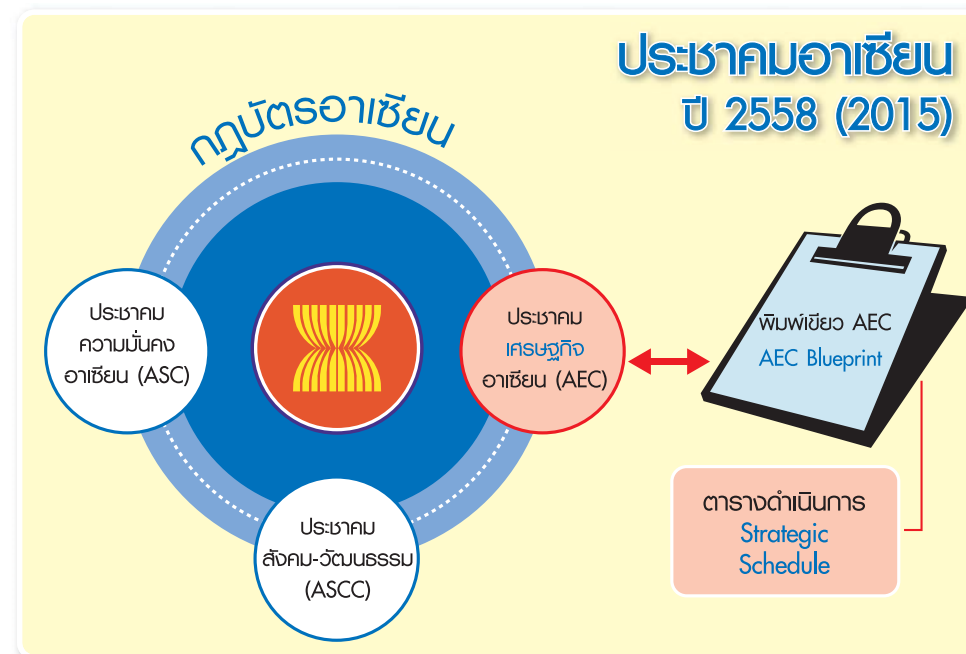
ท่าอย่างไรหากบางประเทศไม่สามารถปฏิบัติตามแผนงานได้ ?

ในการดำเนินงานสามารถกำหนดให้มีความยืดหยุ่นในแต่ละเรื่องไว้ล่วงหน้าได้ (pre-agreed flexibilities) แต่เมื่อตกลงกันได้แล้ว ประเทศสมาชิกจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันอย่างเคร่งครัดด้วย

การติดตามวัดผลการดำเนินงาน : เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานและกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ อาเซียนจึงตกลงที่จะจัดทำเครื่องมือติดตามวัดผลการดำเนินการตาม AEC Blueprint หรือที่เรียกว่า AEC Scorecard ซึ่งจะใช้เป็นเครื่องมือหรือกลไกในการติดตามความคืบหน้าและประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ของประเทศสมาชิกเป็นรายประเทศ รวมทั้งภาพรวมการดำเนินงานในระดับภูมิภาคด้วย โดยจะเสนอ AEC Scorecard ให้ผู้นำอาเซียนทราบในการประชุมสุดยอดอาเซียนทุกปีด้วย

ความเชื่อมโยงของ AEC Blueprint กับกฎบัตรอาเซียน :

กฎบัตรอาเซียน เป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนซึ่งวางกฎเกณฑ์สำหรับประชาคมอาเซียน ที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยในส่วนของเสาเศรษฐกิจ จะมี AEC Blueprint เป็นแผนงานที่อาเซียนต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน

“ASEAN Charter”

แนวคิดของการจัดทำกฎบัตรอาเซียนเกิดขึ้นในกรอบกระบวนการปฏิรูปอาเซียนเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพนิติบุคคลและจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยมุ่งเน้นการสร้างนิติฐานะ (legal status) ในเวทีระหว่างประเทศให้กับอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำกฎบัตรอาเซียน :

เพื่อให้กระบวนการรวมกลุ่มของอาเซียนมีพื้นฐานทางกฎหมายรองรับ และมีพันธะสัญญาต่อกันมากขึ้น และจะเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนซึ่งจะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการรับมือกับความท้าทายใหม่ๆ และส่งเสริมเอกภาพในการรวมตัวกันของประเทศสมาชิก และเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับการรวมตัวของประเทศสมาชิกไปสู่การจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

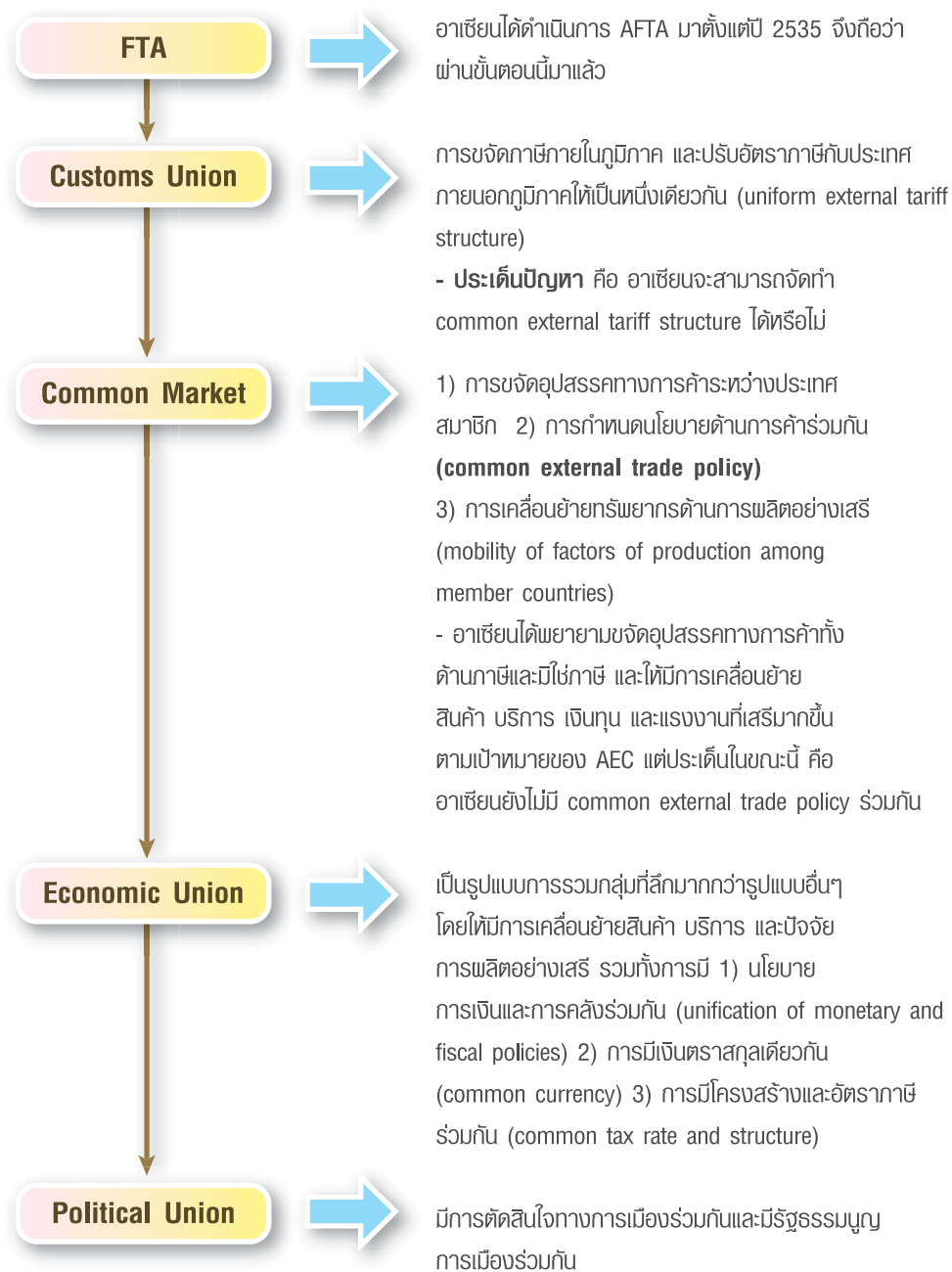
องค์ประกอบสำคัญในกฎบัตรอาเซียน :

กฎบัตรอาเซียนนอกจากจะระบุเรื่องโครงสร้างองค์กรและสถานะของอาเซียนแล้ว ยังมีเรื่องของกระบวนการตัดสินใจ และกลไกการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิก รวมถึงเรื่องกองทุนและงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของอาเซียนด้วย

ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียนในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ที่สิงคโปร์ ดังนั้น จึงเป็นที่น่าจับตามองว่า ภายหลังจากการลงนามในกฎบัตรอาเซียนนี้แล้วจะพลิกโฉมการดำเนินงานของอาเซียนได้มากน้อยเพียงใด

ประเมินแนวทางการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนที่เป็นไปได้ในอนาคต

เมื่อพิจารณารูปแบบการดำเนินงานการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนในปัจจุบันจะพบว่า มีการดำเนินงานในลักษณะผสมผสานระหว่าง **Customs Union** (มีการจัดทำภาษีภายในภูมิภาค แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่ คือ uniform external tariff structure) **Common Market** (มีการขจัดอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษี และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่ คือ common external trade policy) และ **Economic Union** (มีเป้าหมายการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน และปัจจัยการผลิตที่เสรี แต่ยังขาดนโยบายการเงิน การคลัง และระบบสกุลเงินร่วมกัน) ซึ่งจัดเป็นลักษณะเฉพาะที่พัฒนาขึ้นมาให้เหมาะสมกับการดำเนินงานภายในของอาเซียนเอง

นอกจากนี้ เพื่อให้การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภายในภูมิภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อาเซียนจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทภายนอกประกอบ โดยเฉพาะทิศทางนโยบายด้านเศรษฐกิจกับประเทศภายนอกกลุ่ม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในประชาคมโลก และเพิ่มขีดความสามารถในการเจรจาต่อรอง รวมถึงส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ลึกซึ้งและกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาไปในลักษณะการเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) ตลาดร่วม (Common Market) หรือสหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union) ในอนาคต

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนคงไม่สามารถอิงตามหลักการ/รูปแบบตามทฤษฎีที่มีอยู่ เนื่องจากอาเซียนได้พัฒนาแนวทาง/รูปแบบวิธีดำเนินงานเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินงานภายในของอาเซียนเอง และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนก็เป็นไปในลักษณะที่ประเทศสมาชิกต่างเห็นพ้องร่วมกันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมาย/พันธะสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ลึกซึ้งมากขึ้นในอนาคต

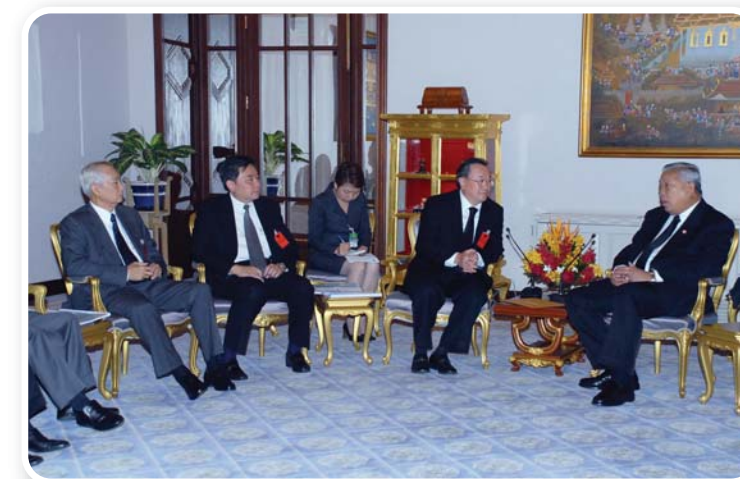
ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของอาเซียน

ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของอาเซียน

ความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ แต่สิ่งหนึ่งที่น่าจะมีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานเห็นจะเป็น *ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเทศสมาชิกภายในกลุ่มที่จะต้องยึดมั่นและถือมั่นเป้าหมายในระดับภูมิภาคร่วมกันอย่างจริงจัง ยอมสละผลประโยชน์บางประการของแต่ละประเทศเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมในระดับภูมิภาคร่วมกัน* มิเช่นนั้น คงไม่สามารถผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ลึกซึ้งและกว้างขวางขึ้นมาได้

นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว ปัจจัยอื่นๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจให้เห็นผลเป็นรูปธรรม และสร้างขีดความสามารถทางด้านเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคให้โดดเด่น ได้แก่

- 1) **โครงสร้างพื้นฐานภายในภูมิภาค** โดยเฉพาะระบบการขนส่งที่จะต้องเชื่อมโยงถึงกันในระดับภูมิภาค เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า และผู้คนได้อย่างสะดวกตลอดเส้นทาง รวมถึงการอำนวยความสะดวก ณ จุดผ่านแดนต่างๆ และส่งเสริมความร่วมมืออย่างจริงจังในสาขาที่มีผลเชื่อมโยงต่อการพัฒนาสาขาอื่นๆ (spin over effect) ในอาเซียน เช่น สาขาพลังงาน สาขาการคมนาคม และการศึกษา เป็นต้น
- 2) **นโยบายร่วมในระดับภูมิภาค** อาเซียนจำเป็นต้องพิจารณาแนวทางการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจร่วมกันในระดับภูมิภาคเพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการเจรจาต่อรอง รวมถึงสร้างผลประโยชน์ร่วมกันในระดับภูมิภาค ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละประเทศจะต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์/กฎระเบียบ/กฎหมายภายในให้สอดคล้องกับความตกลงอาเซียนที่มีอยู่ด้วย

- 3) **กลไกการตัดสินใจ** อาเซียนควรพิจารณารูปแบบการตัดสินใจแบบอื่นๆ ในการพิจารณากำหนดนโยบายหรือตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมภายในของอาเซียน นอกเหนือจากระบบฉันทามติ (consensus) ที่ใช้มาตั้งแต่เริ่มต้นของการรวมตัวทางเศรษฐกิจจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะผลักดันให้มีการนำเอาระบบเสียงส่วนใหญ่ (majority vote) มาใช้กับกระบวนการตัดสินใจของอาเซียน แต่สมาชิกคงต้องหารือที่จะกำหนดแนวทางและขอบเขตของระบบเสียงส่วนใหญ่เพื่อให้มีความชัดเจนและโปร่งใสในการพิจารณาเรื่องสำคัญๆ ที่ประเทศสมาชิกจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน
- 4) **การสร้างสังคมกฎระเบียบ** อาเซียนจำเป็นต้องพัฒนาไปสู่สังคมกฎระเบียบ (Rule-based Society) และสร้างนโยบายด้านการค้าและการลงทุนที่สอดคล้องประสานในระดับภูมิภาค โดยใช้จุดแข็งของประเทศสมาชิกให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อสร้างขีดความสามารถและข้อได้เปรียบในการแข่งขันให้กับอาเซียน และเน้นย้ำการปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศสมาชิกอย่างเคร่งครัด

โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของอาเซียน : นัยต่อไทย

โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ของอาเซียน : นัยต่อไทย

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนอันเนื่องมาจากการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ทั้งด้านมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน ดังนั้นจึงนับเป็นโอกาสสำคัญสำหรับผู้ประกอบการไทยที่จะต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ลงให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง อย่างเช่น สาขาผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงสาขาบริการ อาทิ สาขาการท่องเที่ยว การบริการสุขภาพ และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสาขาต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นสาขาที่อาเซียนจะเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจให้เห็นผลเป็นรูปธรรมภายในปี ค.ศ. 2010

อย่างไรก็ตาม สำหรับสาขาอุตสาหกรรมที่ไม่พร้อมในการแข่งขันหรือไม่มีความได้เปรียบในด้านต้นทุน คงหลีกเลี่ยงไม่พ้นกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการลดอุปสรรคในด้านการค้าและการลงทุนต่างๆ ลง ทำให้ผู้ประกอบการจากต่างชาติสามารถเข้าสู่ตลาดได้สะดวกมากขึ้น และเพิ่มการแข่งขันในตลาดให้สูงขึ้น ดังนั้น ผู้ประกอบการที่ไม่มีความพร้อม หรือมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำอาจถูกกดดันให้ต้องออกจากตลาดไป ภาครัฐจึงจำเป็นต้องเตรียมแผนการรองรับที่รอบคอบและรัดกุมเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น การจัดตั้งกองทุนเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า การกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจในระดับมหภาคที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยส่งสัญญาณให้ภาคเอกชนได้รับทราบและเตรียมความพร้อมในการปรับตัวได้อีกทางหนึ่ง

โอกาสของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

สร้างตลาดขนาดใหญ่	ส่งเสริมแหล่งวัตถุดิบ	เพิ่มอำนาจการต่อรอง
<ul style="list-style-type: none"> - ประชากรกว่า 550 ล้านคน - สร้างความน่าสนใจและดึงดูดการค้าการลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในภูมิภาค - สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน - ส่งเสริม competitive advantage 	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างท่าทีร่วมในระดับภูมิภาค - สร้างพันธมิตรร่วมในด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค - ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางของอาเซียน
การค้าของไทยกับอาเซียน ปี 2550		
Exp. ตลาดส่งออกอันดับ 1 มูลค่า 32,520 mil. US\$	A S E A N	A S E A N
Imp. แหล่งนำเข้าลำดับสองรองจากญี่ปุ่น มูลค่า 25,070 mil. US\$	<ul style="list-style-type: none"> กลุ่มที่มีความกดดันด้านเทคโนโลยี กลุ่มที่มีฐานการผลิต กลุ่มที่มีวัตถุดิบและแรงงาน 	<ul style="list-style-type: none"> WTO Regional Coop. FTA partners

นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน

นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน

ภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานของอาเซียนเป็นลำดับแรกมาโดยตลอดในฐานะที่อาเซียนเป็นกลุ่มภูมิภาคที่มีความใกล้ชิดทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยรัฐบาลได้ใช้นโยบาย **ASEAN First Policy** คือ อาเซียนต้องมาก่อน เนื่องจากเห็นว่า การรวมตัวอย่างแน่นแฟ้นของอาเซียนจะช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอาเซียนรวมทั้งไทย ในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รวมทั้งช่วยสร้างอำนาจในการต่อรองในกรอบการเจรจาระดับภูมิภาค และพหุภาคี และจากพื้นฐานที่แข็งแกร่งนี้ จะทำให้การเชื่อมโยงกับประเทศอื่นๆ ของไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

รัฐบาลมีโครงการสร้างเครือข่ายและขยายความร่วมมือทางธุรกิจในอาเซียน หรือ ASEAN Hub โดยมีกระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีต่ออาเซียนไว้ 4 ด้าน คือ

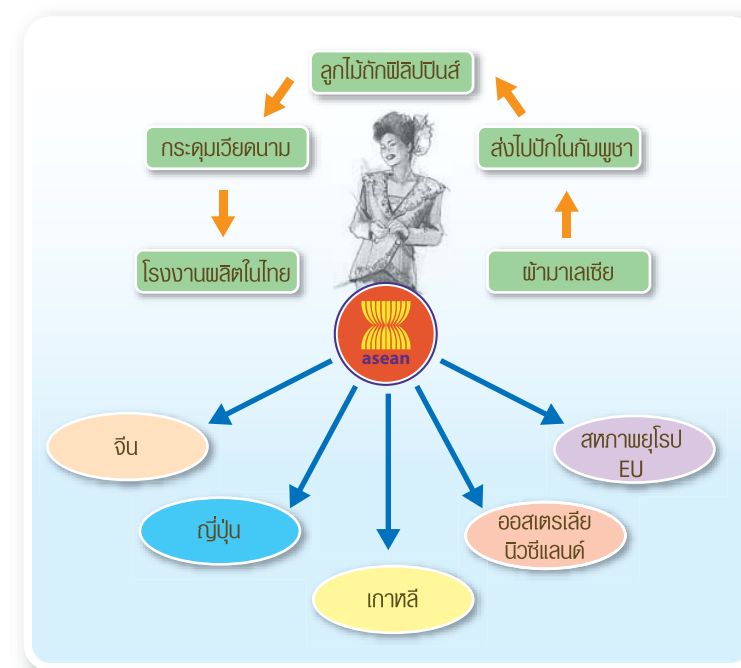
1) การเป็นพันธมิตรและหุ้นส่วน คือ ต้องทำให้อาเซียนเป็นทั้งพันธมิตรและหุ้นส่วนเพื่อให้ประเทศไทยเป็น gateway ของอาเซียน ทั้งการค้าและการลงทุน โดยใช้เวทีทวิภาคีที่มีอยู่และความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาคต่างๆ เช่น ACMECS GMS และ IMT-GT เป็นตัวช่วยผลักดัน และต้องเปลี่ยนแนวคิดการมองอาเซียนจากคู่แข่งมาเป็นหุ้นส่วน โดยการสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นทั้งแก่คนไทย และผู้ประกอบการไทย โดยให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน การเข้าไปลงทุนผลิตสินค้าเกษตรที่ขาดแคลน และการชักจูงประเทศที่สามเข้าร่วมในการพัฒนา เป็นต้น

2) การเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ คงต้องยอมรับว่า ประเทศในอาเซียนมีความหลากหลายและความพร้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป มีทั้งกลุ่มที่มีความชำนาญในด้านเทคโนโลยี กลุ่มที่เป็นฐานการผลิต และกลุ่มที่มีทรัพยากรและแรงงานสำหรับการผลิต ดังนั้น ไทยจึงจำเป็นต้องพิจารณาเลือกใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ของแต่ละประเทศให้เหมาะสม

3) การเป็นฐานการผลิตให้อุตสาหกรรมไทย ซึ่งอาจจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องการย้ายฐานการผลิตของบางอุตสาหกรรมออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน และแรงงานกึ่งฝีมือ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร สิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ แปรรูปผลิตภัณฑ์ไม้ หรือการร่วมลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

4) การเป็นตลาดที่มีประชากรกว่า 550 ล้านคน ซึ่งไทยจะต้องรักษาสถานะเดิมนี้ไว้ให้มั่นคง และพยายามขยายออกไปให้กว้างขวางมากขึ้น

แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จาก การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน

แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของอาเซียน

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจนอกจากจะช่วยเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในกลุ่มแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสทางการค้าและการลงทุนภายในภูมิภาคให้กว้างขวางขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีการลดอุปสรรคต่างๆ ลง เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานได้อย่างเสรี ย่อมส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่เพิ่มสูงขึ้น และหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่ผู้ประกอบการภายในประเทศจะต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ดังนั้น การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยง/บรรเทาผลกระทบในเชิงลบที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ โดยแนวทางการปรับตัวที่ภาคเอกชนสามารถนำมาใช้อาจพิจารณา ได้ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ อาทิ

การปรับตัวในเชิงรุก

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่ม (value creation) การสร้าง brandname ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2. ดำเนินกลยุทธ์การตลาดในเชิงรุก โดยเจาะถึงตลาดผู้ซื้อในต่างประเทศ และศึกษาความต้องการของผู้ซื้อ เพื่อพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการ
3. นำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านสารสนเทศที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ และให้ความสำคัญกับเรื่อง การวิจัยและพัฒนา (R&D) ให้มากขึ้น เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ
4. พัฒนาและสร้างความสัมพันธ์กับภาคเอกชนของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น เพื่อสร้างเครือข่าย หรือพันธมิตรในการดำเนินธุรกิจ และสร้างอำนาจในการเจรจาต่อรองทางการค้า
5. ศึกษากฎระเบียบในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และหากพบอุปสรรคเกี่ยวกับมาตรการกีดกันทางการค้าให้ประสานแจ้งหน่วยงานภาครัฐทราบเพื่อแก้ไขปัญหาโดยเร็ว

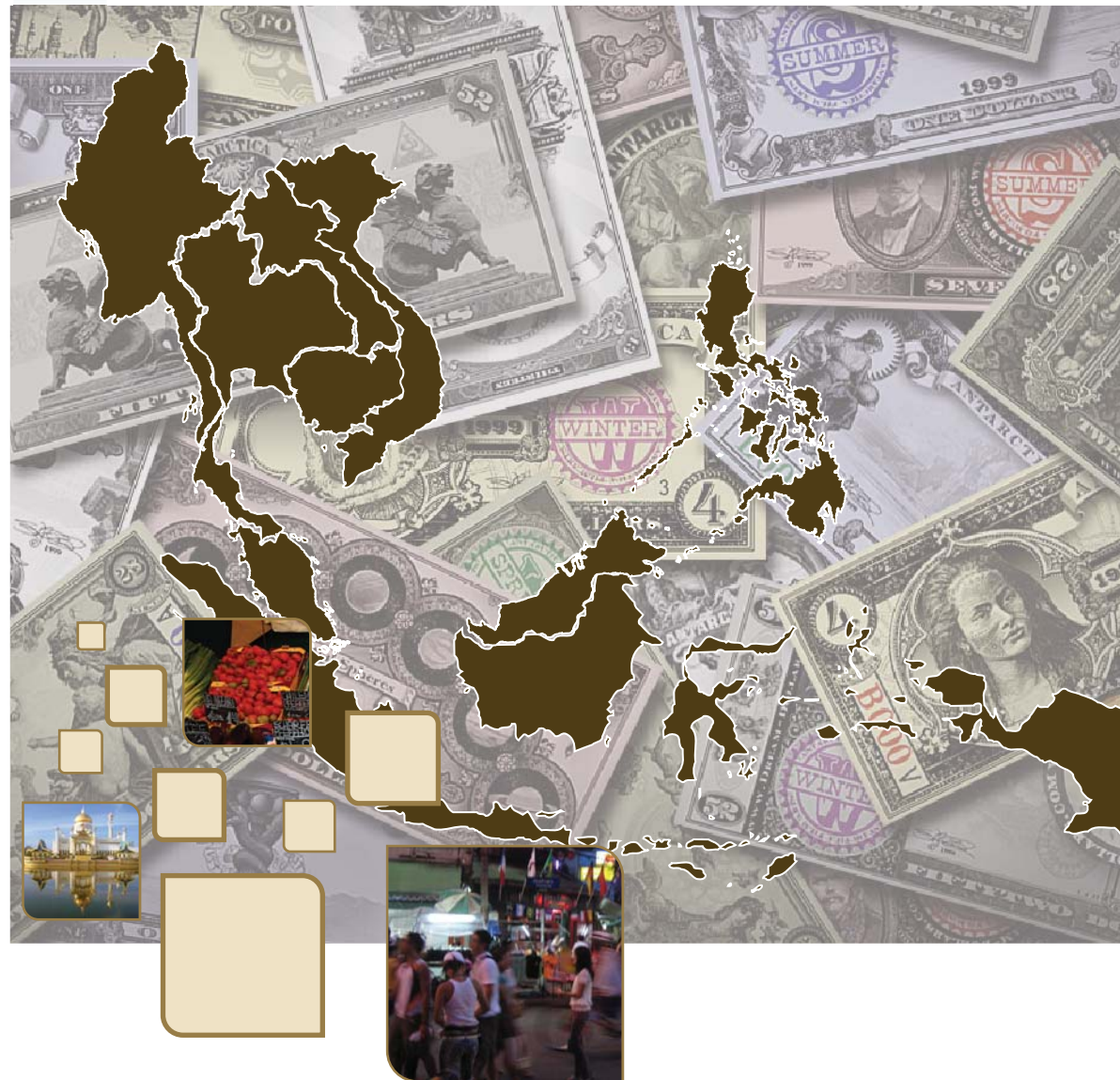
การปรับตัวในเชิงรับ

1. เตรียมแผนการรองรับสำหรับสินค้าที่ไม่มีศักยภาพในการแข่งขัน เช่น การพัฒนาเทคโนโลยี การพัฒนาระบบบริหารจัดการ การทบทวน/วิเคราะห์ด้านกำลังคน เป็นต้น
2. พัฒนานวัตกรรม โดยเฉพาะแรงงานฝีมือ และช่างเทคนิค ให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละสาขาและระดับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการมีความรู้ความสามารถในการใช้ ICT ตรวจสอบกฎระเบียบที่ไม่สอดคล้องกับการเปิดตลาด
3. ศึกษาสู่ทางการค้าใหม่ๆ รวมถึงช่องทางในด้านธุรกิจอื่นๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
4. ทบทวนนโยบายการดำเนินธุรกิจให้มีความยืดหยุ่น รวมถึงพิจารณาความเป็นไปได้ในการร่วมทุนกับผู้ประกอบการจากต่างชาติเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ

ข้อเสนอแนะสำคัญเพื่อใช้ประโยชน์จาก การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน

ข้อเสนอแนะสำคัญเพื่อใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่ม
ทางเศรษฐกิจของอาเซียน

“ดูให้ดี... มีโอกาส”

ข้อเสนอ	แนวทางดำเนินงาน
1. ใช้ประโยชน์จากการลดภาษี สินค้าภายใต้กรอบอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษารายการสินค้าที่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ภายใต้ AFTA (สามารถเรียกดูรายการสินค้าที่ได้รับสิทธิ Common Effective Preferential Tariff (CEPT) ของประเทศสมาชิกอาเซียนได้จาก (www.aseansec.org)) - ขอรับสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าภายใต้ความตกลงที่ได้ที่กรมการค้าต่างประเทศ (สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ (www.dft.go.th)) <p>หมายเหตุ สินค้าที่จะได้รับสิทธิประโยชน์จะต้องมีแหล่งกำเนิดสินค้าในอาเซียน (รายละเอียดเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าสามารถติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่กรมศุลกากรหรือ กรมการค้าต่างประเทศ)</p>
2. ขยายตลาดการค้าบริการไปยัง ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ ทั้งในด้านความพร้อมของเทคโนโลยีและ know-how ศึกษาข้อกำหนด/กฎเกณฑ์ของประเทศสมาชิกอาเซียนในสาขาบริการที่สนใจ รวมทั้งข้อมูลพื้นฐานในการเปิดตลาดการค้าบริการภายใต้อาเซียน (รายละเอียดการเปิดตลาดการค้าบริการของประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถสอบถามได้ที่สำนักเจรจาการค้าบริการและการลงทุน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ Call center : 0-2507-7444)

ข้อเสนอ	แนวทางดำเนินงาน
3. ใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่ม 12 สาขาสำคัญของอาเซียน (เกษตร/ ประมง/ ไม้/ ยาง/ สิ่งทอ/ ยานยนต์/ อิเล็กทรอนิกส์/ สุขภาพ/ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ การท่องเที่ยว/ การบิน/ โลจิสติกส์)	- ศึกษาแผนงานการรวมกลุ่ม 12 สาขาสำคัญของอาเซียน (12 Priority Sectors) เพื่อใช้ประโยชน์จากการลดอุปสรรคในด้านภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี รวมทั้ง มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าต่างๆ ทั้งนี้ สินค้าที่อยู่ภายใต้การรวมกลุ่ม 12 สาขาสำคัญ ได้ลดภาษีเป็นร้อยละ 0 แล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 (รายละเอียดสามารถติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)
4. การลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น	- ศึกษารายละเอียดแผนงานการเปิดตลาดด้านการลงทุน ภายใต้ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ มีเป้าหมายเปิดเสรีภาคการลงทุนทั้งหมดภายในปี 2553 ในขณะที่สมาชิกอาเซียนใหม่มีความยืดหยุ่นได้ถึงปี 2558 (รายละเอียดสาขาอุตสาหกรรมที่แต่ละประเทศนำมาเปิดเสรีภายใต้ AIA สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) หรือ สำนักเจรจาการค้าบริการและการลงทุน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)
5. การออกไปประกอบวิชาชีพยังประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น	- บุคลากรในประเทศที่มีความสนใจจะออกไปประกอบวิชาชีพด้านวิศวกรรมและพยาบาลในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น สามารถสอบถามขั้นตอนและแนวทางได้จากสภาวิศวกร และสภาการพยาบาล ซึ่งขณะนี้ ได้มีการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRA) ในสาขาวิชาชีพดังกล่าวของอาเซียนแล้ว
6. การใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้โครงการความร่วมมือด้าน	- ผู้ประกอบการสามารถขอใช้สิทธิประโยชน์เพื่อยกเว้น/ลดภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้าภายใต้โครงการ AICO

ข้อเสนอ	แนวทางดำเนินงาน
อุตสาหกรรมของอาเซียน (AICO)	ได้จากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (รายละเอียดสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จาก www.oie.go.th)
7. การใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้เขตการค้าเสรีระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ	- ผู้ประกอบการสามารถใช้สิทธิประโยชน์การลดภาษีสินค้าที่อยู่ภายใต้ความตกลง FTA ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ ซึ่งขณะนี้ที่เจรจาแล้วเสร็จและสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ได้แล้ว คือ ภายใต้กรอบอาเซียน-จีน และสำหรับกรอบ อาเซียน-ญี่ปุ่น รวมทั้ง อาเซียน-เกาหลี คาดว่าจะสามารถใช้สิทธิประโยชน์ได้ภายในต้นปี 2552 (รายละเอียดสามารถศึกษาได้ที่ www.thaifta.com หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)
8. ใช้ประโยชน์จากการจัดทำมาตรฐานการยอมรับร่วม (MRA) ในสินค้าอุตสาหกรรมของอาเซียน	- ศึกษากฎเกณฑ์/ข้อกำหนดในด้านมาตรฐานสำหรับสินค้าที่อาเซียนได้จัดทำ MRA ร่วมกันแล้วเพื่อลดขั้นตอน/ระยะเวลาในการตรวจสอบ ซึ่งขณะนี้ สินค้าที่จัดทำ MRA แล้วเสร็จ ได้แก่ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (รายละเอียดสามารถสอบถามได้ที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม www.tisi.go.th)
9. การแก้ไขปัญหาด้านการค้าและการลงทุนในกรอบอาเซียน	- ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาด้านการค้าและการลงทุน ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) สามารถแจ้งปัญหา/อุปสรรคให้หน่วยงานภาครัฐทราบเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยสามารถติดต่อได้ที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศในฐานะ National AFTA Unit ของไทย (www.dtn.go.th)

ข้อมูลพื้นฐานราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 181,035 ตร.กม. (พื้นดิน 176,525 ตร.กม. พื้นน้ำ 4,520 ตร.กม.) หรือมีขนาดประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศไทย กว้าง 500 กม. ยาว 450 กม.
ภูมิอากาศ	: ร้อนชื้น มีฤดูฝนยาวนาน อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 20-36 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	: กรุงพนมเปญ (Phnom Penh) มีประชากรประมาณ 1,000,000 คน เป็นแหล่งการค้า การลงทุนที่สำคัญ
เมืองสำคัญ	: - กำปงจาม เป็นเมืองทำการค้า มีประชากร ประมาณ 1,513,500 คน

- เสียมราฐ เป็นศูนย์ของการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม เนื่องจากเป็นที่ตั้งของ นครวัด นครธมซึ่งเป็นสิ่งมรดกของโลก
- พระตะบอง เป็นเมืองกระจายสินค้า
- เกาะกง เป็นที่ตั้งของท่าเรือจามเียม ซึ่งเป็นเมืองท่าที่สำคัญของประเทศ
- สีหนุวิลล์ (กำปงโสม) เป็นเมืองทำการค้าและการท่องเที่ยว

เวลา	: GMT +7 เท่ากับประเทศไทย
ประชากร	: 14 ล้านคน (ก.ค. 50) ประชากรร้อยละ 80 อาศัยอยู่ในชนบท มีอัตราเพิ่มของประชากร 1.7% ต่อปี
เชื้อชาติ	: กัมพูชา 90% เวียดนาม 5% จีน 1% อื่นๆ 4%
ศาสนา	: พุทธศาสนิกายเถรวาท 95% (มี 2 นิกายย่อย ได้แก่ ธรรมยุติและมหานิกาย โดยมีสมเด็จพระสังฆราช 2 องค์) ศาสนาอิสลาม (หรือเขมรจามซึ่งมีประมาณ 200,000 คน) และศาสนาคริสต์
ภาษา	: ภาษาราชการ ได้แก่ ภาษาเขมร ส่วนภาษาที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย

2. เครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวม	: 25.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ จำแนกเป็นภาคเกษตรกรรม 33.7% ภาคอุตสาหกรรม 27.1% และภาคบริการ 39.1%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 1,800 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	: 8.5%

3. การค้าระหว่างประเทศ (ปี 2550)

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ	: สหรัฐอเมริกา ไทย จีน ฮองกง และสิงคโปร์
มูลค่าการส่งออก	: 4.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: เครื่องนุ่งห่ม ไม้ซุง ยางพารา ข้าว ปลา ไบโอสบ รongเท้า
แหล่งส่งออกที่สำคัญ	: สหรัฐฯ (53.3%) ฮองกง (15.2%) เยอรมนี (6.6%) UK (4.3%)
มูลค่าการนำเข้า	: 5.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ยาสูบ ทองคำ วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ เกล็ดขี้กบ
แหล่งนำเข้าที่สำคัญ	: ฮองกง (18.1%) จีน (17.5%) ไทย (13.93%) ไต้หวัน (12.7%) เวียดนาม (9.0%)
สกุลเงิน	: เรียล (Riel หรือ KHR)
อัตราแลกเปลี่ยน	: อัตราแลกเปลี่ยน 4,085 เรียล/1 เหรียญสหรัฐ หรือ ประมาณ 118.4 เรียล/1 บาท

ข้อมูลพื้นฐานเนการาบรูไน ดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 5,765 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ 70% เป็นป่าเขตร้อน
ภูมิอากาศ	: อากาศโดยทั่วไปค่อนข้างร้อนชื้น มีปริมาณฝนตกค่อนข้างมาก และมีอุณหภูมิอบอุ่น โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	: กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan)
เวลา	: +8 GMT เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง
ประชากร	: 379,444 คน (2549) มีอัตราการเติบโตของประชากร 1.9% ต่อปี
เชื้อชาติ	: มาเลย์ 67% จีน 15% ชาวพื้นเมือง 6% อื่นๆ 12%

ศาสนา : อิสลาม 67% พุทธ 13% คริสต์ 10% และอื่นๆ 10%

ภาษา : ภาษามลายู (Malay หรือ Bahasa Malayu) เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและจีน

2. เครื่องใช้วัตถุดิบเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ : 9.531 พันล้านเหรียญสหรัฐ มาจากภาคเกษตร 0.9% ภาคอุตสาหกรรม 71.6% ภาคบริการ 27.5%

ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว : 25,600 เหรียญสหรัฐ

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0.4%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก : 6.247 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียมกลั่น เลื้อผ้า

แหล่งส่งออกสำคัญ : ญี่ปุ่น (36.8%) อินโดนีเซีย (19.3%) เกาหลีใต้ (12.7%) สหรัฐอเมริกา (9.5%) ออสเตรเลีย (9.3%)

มูลค่าการนำเข้า : 1.481 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง อาหาร เคมีภัณฑ์

แหล่งนำเข้าสำคัญ : สิงคโปร์ (32.7%) มาเลเซีย (23.3%) ญี่ปุ่น (6.9%) สหราชอาณาจักร (5.3%) ไทย (4.5%) เกาหลีใต้ (4%)

สกุลเงิน : ดอลลาร์บรูไน (Bruneian Dollar : BND)

อัตราการแลกเปลี่ยน : 1,558 ดอลลาร์บรูไน/1 เหรียญสหรัฐ (2549) หรือประมาณ 22.98 บาท/1 ดอลลาร์บรูไน

ข้อมูลพื้นฐานประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 330,257 ตารางกิโลเมตร

ภูมิอากาศ : เขตร้อนชื้น มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในเดือน เม.ย.-ต.ค. และตะวันออกเฉียงเหนือในเดือน ต.ค.-ก.พ. อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส

เมืองหลวง : กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur)

เมืองสำคัญ : เมืองปุตราจายา (Putrajaya) เป็นเมืองราชการ

เวลา : GMT + 8 เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

ประชากร	: 26.24 ล้านคน (2550) มีอัตราการเพิ่มประชากร 1.76%
เชื้อชาติ	: มาเลย์ 50.4% จีน 23.% ชนพื้นเมือง 11% อินเดีย 7.1% อื่นๆ 7.8%
ศาสนา	: อิสลาม 60.4% พุทธ 19.2% คริสต์ 11.6% ฮินดู 6.3% อื่นๆ 2.5%
ภาษา	: Bahasa Melayu เป็นภาษาราชการ อังกฤษ จีน (Cantonese, Mandarin, Hokkien, Hakka, Hainan, Foochow) Telugu Malayalam Panjabi ไทย และทางตะวันออก มีภาษาท้องถิ่นจำนวนมาก ส่วนใหญ่พูดภาษา Iban และ Kadazan

2. เครื่องใช้ทางเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 165.0 พันล้านเหรียญสหรัฐ มาจากภาคเกษตร 8.4% ภาคอุตสาหกรรม 48% ภาคบริการ 43.6%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 6,146 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	: 5.3%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 176.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกสำคัญ	: เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล ปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติเหลว ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ น้ำมันปาล์ม ยางพารา สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์เคมี
แหล่งส่งออกสำคัญ	: สหรัฐอเมริกา (15.6%) สิงคโปร์ (14.6%) ญี่ปุ่น (9.1%) จีน (8.8%) ไทย (5.0%)

มูลค่าการนำเข้า	: 147.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าสำคัญ	: อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เหล็ก และผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า พลาสติก ผลิตภัณฑ์เคมี ยานพาหนะ
แหล่งนำเข้าสำคัญ	: ญี่ปุ่น (13.0%) จีน (12.9%) สิงคโปร์ (11.5%) สหรัฐอเมริกา (10.9%) ไทย (5.4%)
สกุลเงิน	: ริงกิต (Ringgits : MYR)
อัตราการแลกเปลี่ยน	: 3.75 ริงกิต/1เหรียญสหรัฐ หรือ 10.65 บาท/1 ริงกิต

ข้อมูลพื้นฐานราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 513,254 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	: เขตร้อนชื้น มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือน ก.พ.-เม.ย. ฤดูฝนในช่วง เดือน พ.ค.-ต.ค. ฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือน พ.ย.-ม.ค. พื้นที่ทั้งหมดอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากแถบมหาสมุทรอินเดียใน ฤดูฝน และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากทะเลจีนใต้ในฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ 18-34 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	: กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
เวลา	: GMT+7

ประชากร	: 63 ล้านคน (2550) มีอัตราการเพิ่มประชากร 0.82%
เชื้อชาติ	: ไทย (75%) จีน (14%) อื่นๆ (11%)
ศาสนา	: พุทธ (94.6%) อิสลาม (4.6%) คริสต์ (0.7%) อื่นๆ (0.1%)
ภาษา	: ไทย อังกฤษ ภาษาท้องถิ่น

2. เครื่องใช้ทางเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 245.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ จากภาคเกษตร 10.7% ภาคอุตสาหกรรม 44.6% ภาคบริการ 44.7%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 3,720 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	: 4.8%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 163.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกสำคัญ	: เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ รถยนต์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป อัญมณีและเครื่องประดับ ยางพารา
แหล่งส่งออกสำคัญ	: สหรัฐอเมริกา (13.2%) ญี่ปุ่น (12.7%) จีน (8.9%) ฮองกง (4.7%)
มูลค่าการนำเข้า	: 151.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าสำคัญ	: น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า
แหล่งนำเข้าสำคัญ	: ญี่ปุ่น (20.7%) จีน (11.5%) สหรัฐอเมริกา (7.0%) มาเลเซีย (6.3%) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (4.4%)
สกุลเงิน	: บาท (Baht : THB)
อัตราแลกเปลี่ยน	: 31.5 บาท/1 เหรียญสหรัฐ (มี.ค. 51)

ข้อมูลพื้นฐานสหภาพพม่า (Union of Myanmar)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 678,500 ตร.กม. ประมาณ 1.3 เท่าของไทย
ภูมิอากาศ	: มรสุมเขตร้อน
เมืองหลวง	: เมืองเนปีดอ (Naypyidaw) เป็นเมืองหลวงใหม่ตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงย่างกุ้งไปทางตอนเหนือราว 320 กม.
เมืองสำคัญ	: ย่างกุ้ง เมืองหลวงเก่าของประเทศ และเป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคม : มัณฑะเลย์ ศูนย์กลางธุรกิจการค้าในประเทศทางตอนบน

เวลาท้องถิ่น

ประชากร

เชื้อชาติ

ศาสนา

ภาษา

- : เมียวดี เมืองค้าขายสินค้าชายแดนกับไทย ตรงข้ามอ.แม่สอด จ.ตาก
- : ท่าซี้เหล็ก เมืองค้าขายสินค้าชายแดนกับไทย ตรงข้ามอ.แม่สาย จ.เชียงราย
- : เกาะสอง เมืองค้าขายสินค้าชายแดนกับไทย ตรงข้ามจ. ระนอง
- : มูเซ เมืองค้าขายสินค้าชายแดนกับจีน ตรงข้ามเมืองลู่ลี่
- : GMT+6.30 (เร็วกว่าประเทศไทย 30 นาที)
- : 47.4 ล้านคน (ก.ค. 50) มีอัตราการเพิ่มประชากร 0.8% (ปี 2550)
- : มีเผ่าพันธุ์ 135 เผ่าพันธุ์ ประกอบด้วยเชื้อชาติหลักๆ 8 กลุ่ม คือ พม่า (68%) ไทยใหญ่ (8%) กะเหรี่ยง (7%) ยะไข่ (4%) จีน (3%) มอญ (2%) อินเดีย (2%)
- : ส่วนใหญ่ชาวพม่านับถือศาสนาพุทธ 90% ศาสนาคริสต์ 4% ศาสนาอิสลาม 3% ศาสนาฮินดู 0.7% นับถือผีไสยศาสตร์ 2.3%
- : ร้อยละ 85 ใช้ภาษาพม่า นอกนั้นร้อยละ 15 พูดภาษากระเหรี่ยง มอญ จีนกลาง ภาษาราชการคือภาษาพม่า

2. เครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 91.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ จำแนกเป็น ภาคเกษตรกรรม 53.9% ภาคอุตสาหกรรม 10.6% ภาคบริการ 35.5%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 1,900 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	: 3.56%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 6.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกสำคัญ	: ก๊าซธรรมชาติ ไม้และผลิตภัณฑ์ ถั่วต่างๆ สินค้าประมง ข้าว
แหล่งส่งออกสำคัญ	: ไทย (48.8%) อินเดีย (12.7%) จีน (5.2%) ญี่ปุ่น (5.2%) (2549)
มูลค่าการนำเข้า	: 2.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าสำคัญ	: ผ้าผืน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปุ๋ย พลาสติก เครื่องจักรกล อุปกรณ์การขนส่ง
แหล่งนำเข้าสำคัญ	: จีน (35.1%) ไทย (22.1%) สิงคโปร์ (16.4%) มาเลเซีย (4.8%) (2549)
สกุลเงิน	: จี๊ด (Kyat : MMK) = 100 Pyas
อัตราแลกเปลี่ยน (ทางการ)	: 6 จี๊ด/1 เหรียญสหรัฐ
อัตราแลกเปลี่ยน (ไม่เป็นทางการ)	: 1,305 จี๊ด/1 เหรียญสหรัฐ
	: 37.8 จี๊ด/1 บาท

ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 331,689 ตารางกิโลเมตร หรือ 0.645 เท่าของประเทศ ไทย
ภูมิอากาศ	: มีความแตกต่างตามลักษณะทางพื้นที่ภูมิศาสตร์ของ เวียดนาม คือ ภาคเหนือมี อากาศค่อนข้างหนาวเย็น แบ่ง ออกเป็น 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว ขณะที่ภาคกลางและภาคใต้มีสภาพภูมิ อากาศที่ ค่อนข้างร้อนตลอดทั้งปี ซึ่งมีเพียง 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูฝนและฤดูแล้ง
เมืองหลวง	: กรุงฮานอย (Hanoi)

เมืองสำคัญ	<ul style="list-style-type: none">- เมืองไฮฟอง (Hai Phong) เป็นเมืองท่าที่สำคัญ และเขตอุตสาหกรรมหนัก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมต่อเรือ เคมีภัณฑ์และวัสดุก่อสร้าง- เมืองกว๋างนินห์ (Quang Ninh) เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้และเป็นแหล่งถ่านหินที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ- เมืองเว้ (Hue) เป็นเมืองประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ- เมืองกว๋างนัม-ดานัง (Quang Nam-Da Nang) เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจการค้า และการท่องเที่ยว- นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City) เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจการค้า และเมืองท่าสำคัญ- เมืองด่งไน (Dong Nai) เป็นเมืองที่เป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมมากที่สุด ของประเทศและเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบเกษตรเพื่อป้อนอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น ยางพารา ถั่วเหลือง กาแฟ ข้าวโพด อ้อยและยาสูบ- เมืองเกิ่นเฮอ (Can Tho) เป็นเมืองอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและแหล่งเพาะปลูกข้าวที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ- เมืองเตี๋ยยาง (Tien Giang) เป็นแหล่งผลิตข้าวและผลไม้ต่างๆ เช่น ทุเรียน มะม่วง และผลไม้เมืองร้อนชนิดอื่นๆ- เมืองบาเรียว-วุงเต่า (Ba Ria-Vuong Tau) เป็นเมืองที่มีการผลิตน้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติ รวมทั้งเป็นเมืองตากอากาศชายทะเลที่สำคัญของเวียดนาม
ประชากร	: 85.3 ล้านคน (ก.ค. 2550) มีอัตราการเพิ่มประชากร 1.0% ต่อปี

เชื้อชาติ	: เวียดนาม 85-90% ที่เหลือเป็น จีน ไทย เขมรและชาวเขาเผ่าต่างๆ
ศาสนา	: พุทธนิกายมหายานร้อยละ 70 ที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ ซึ่งส่วนใหญ่ นับถือ นิกายโรมันคาทอลิก ศาสนาอิสลาม และความเชื่อที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ

2. เครื่องใช้วัตถุดิบเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 222.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ มาจากภาคเกษตรกรรม 19.4% ภาคอุตสาหกรรม 42.3% และภาคบริการ 38.3%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 2,600 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ	: 8.2%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 49.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: น้ำมันดิบ ผลิตภัณฑ์ประมง ข้าว กาแฟ ยางพารา ชา เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	: สหรัฐอเมริกา (21.1%) ญี่ปุ่น (12.3%) ออสเตรเลีย (9.4%) จีน (5.7%) เยอรมนี (4.5%)
มูลค่าการนำเข้า	: 52.0 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปุ๋ย ผลิตภัณฑ์เหล็ก ฝ้าย เมล็ดธัญพืช ปูนซีเมนต์ จักรยานยนต์
แหล่งนำเข้าที่สำคัญ	: จีน (17.7%) สิงคโปร์ (12.9%) ไต้หวัน (11.5%) ญี่ปุ่น (9.8%)
สกุลเงิน	: ดอง (Dong : VND)
อัตราการแลกเปลี่ยน	: 16,119 ดอง/1 เหรียญสหรัฐ หรือ 467.2 ดอง/1 บาท

ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (The Republic of the Philippines)

1. ข้อมูลทั่วไป

- พื้นที่ : พื้นที่ดิน 298,170 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะขนาดต่างๆ 7,107 เกาะ เกาะที่สำคัญได้แก่ เกาะลูซอน (Luzon) หมู่เกาะวิซายา (Visayas) และเกาะมินดาเนา (Mindanao)
- ภูมิอากาศ : มรสุมเขตร้อน ได้รับความชุ่มชื้นจากลมมรสุมทั้ง 2 ฤดู ช่วงระหว่าง พ.ย.- เม.ย. มีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่าง พ.ค.-ต.ค. มีมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ได้รับฝนจากลมพายุดีเปรสชัน และดีเปรสชัน บริเวณที่ฝนตกมากที่สุด คือ เมืองบาเกียว เป็นเมืองที่ฝนตกมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- เมืองหลวง : กรุงมะนิลา (Metro Manila)
- เมืองสำคัญ : เซบู ดาเวา บาเกียว
- เวลาท้องถิ่น : GMT+8 (เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง)
- ประชากร : 91 ล้านคน (2550) มีอัตราการเพิ่มของประชากร 1.8% (2549)
- เชื้อชาติ : ตากาล็อก 28.1% Cebuano 13.1% Ilocano 9% Bisaya/Binisaya 7.6% Hiligaynon Ilonggo 7.5% Bikol 6% Waray 3.4% อื่นๆ 25.3%
- ศาสนา : ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีประชากรนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก อันดับ 4 ของโลก นิกายโปรเตสแตนต์ อันดับ 13 ของโลก ศาสนาอิสลามอันดับที่ 40 ของโลก ศาสนาฮินดูอันดับที่ 7 ของโลก และพระพุทธศาสนาอันดับที่ 17 ของโลก 92% ของชาวฟิลิปปินส์ทั้งหมดนับถือศาสนาคริสต์ โดย 83% นับถือนิกายโรมันคาทอลิก และ 9% เป็นนิกายโปรเตสแตนต์
- ภาษา : ภาษาราชการ คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาตากาล็อก (ภาษาฟิลิปปิน) มีการใช้ภาษามากกว่า 170 ภาษา โดยส่วนมากเกือบทั้งหมดนั้นเป็นตระกูลภาษา ย่อยมาลาโย-โพลินีเซียนตะวันตก ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ใช้กันมากใน ฟิลิปปินส์มีทั้งหมด 8 ภาษา ได้แก่ สเปน จีน ฮกเกี้ยน จีนแต้จิ๋ว อินโดนีเซีย ชินด์ ปัญจาบ เกาหลี และอาหรับ

2. เครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจ (2550)

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ : 142.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ มาจากภาคบริการ 48.4% ภาคอุตสาหกรรม 32.8% เกษตรกรรม 18.8%
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว : 1,563 เหรียญสหรัฐ

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ : 7.3%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 96.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล เสื้อผ้าสำเร็จรูป
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	: สหรัฐอเมริกา (17.1%) ญี่ปุ่น (14.5%) สหราชอาณาจักร (11.6%) จีน (11.4%) เนเธอร์แลนด์ (8.2%)
มูลค่าการนำเข้า	: 50.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกล เหล็ก ยานพาหนะ และพลาสติก
แหล่งนำเข้าที่สำคัญ	: สหรัฐอเมริกา (14.4%) ญี่ปุ่น (12%) สิงคโปร์ (11.5%) ไต้หวัน (7.4%) จีน (7.3%) ซาอุดีอาระเบีย (6.7%)
สกุลเงิน	: ฟิลิปปินส์ เปโซ (Philippine peso : PHP)
อัตราแลกเปลี่ยน	: 48.3 เปโซ/1 เหรียญสหรัฐ หรือ 1.5 เปโซ/1 บาท (มี.ค.51)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) (The Lao People's Democratic Republic or Lao PDR)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 236,800 ตร.กม. หรือประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย
ภูมิอากาศ	: แบบเขตร้อน มีฝนตกชุกระหว่าง พ.ค.-ก.ย. อุณหภูมิเฉลี่ยที่นครหลวง เวียงจันทน์ 25 องศาเซลเซียส (ม.ค.) และ 36-37 องศาเซลเซียส (เม.ย.) ปริมาณฝนเฉลี่ย 1,715 มม.ต่อปี
เมืองหลวง	: นครหลวงเวียงจันทน์ อยู่ตรงข้ามจังหวัดหนองคาย มีประชากร 606,000 คน
เมืองสำคัญ	: แขวงสะหวันนะเขต มีประชากรมากที่สุดในประเทศ 690,000 คน อยู่ตรงข้าม จังหวัดมุกดาหาร

	แขวงจำปาสัก มีประชากรมากเป็นอันดับสาม 500,000 คน มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี แขวงคำม่วน มีประชากร 280,000 คน และมีป่าไม้และแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์ อยู่ตรงข้ามจังหวัดนครพนม
เวลา	: GMT+7 เท่ากับประเทศไทย
ประชากร	: 6.5 ล้านคน (ก.ค. 50) มีอัตราการเพิ่มประชากร 2.4% ต่อปี
เชื้อชาติ	: ลาวลุ่ม ร้อยละ 68 ลาวเทิง ร้อยละ 22 ลาวสูง ร้อยละ 9 และอื่นๆ รวม ประมาณ 68 ชนเผ่า
ศาสนา	: ศาสนาพุทธ 75% นับถือผี 16-17% คริสต์ ประมาณ 100,000 คน อิสลาม ประมาณ 300 คน
ภาษา	: ภาษาราชการ ได้แก่ ภาษาลาว ภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส

2. เครื่องใช้วัตถุดิบเศรษฐกิจ (ปี 2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 12.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ มาจากภาคเกษตรกรรม 49% ภาคอุตสาหกรรม 26% และภาคบริการ 25%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 570 เหรียญสหรัฐต่อปี
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	: 7.0%

3. การค้าระหว่างประเทศ (ปี 2550)

มูลค่าการส่งออก	: 720.9 ล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: เครื่องนุ่งห่ม ไม้และผลิตภัณฑ์ กาแฟ กระแสไฟฟ้า ดิบูก
แหล่งส่งออกที่สำคัญ	: ไทย (41.0%) เวียดนาม (9.7%) จีน (4.1%) มาเลเซีย (4.0%) (2549)

มูลค่าการนำเข้า	: 1.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: เครื่องจักร ยานพาหนะ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม สินค้าอุปโภคบริโภค
แหล่งนำเข้าที่สำคัญ	: ไทย (69.0%) จีน (11.4%) เวียดนาม (5.6%) (2549)
สกุลเงิน	: กีบ (Kip : LAK)
อัตราการแลกเปลี่ยน	: 9,658 กีบ/1 เหรียญสหรัฐ หรือ 280 กีบ/1 บาท

ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐสิงคโปร์ (The Republic of Singapore)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 699.0 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ	: อากาศร้อนชื้น และฝนตกตลอดทั้งปี
เมืองหลวง	: สิงคโปร์
เวลา	: GMT+8 (เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง)
ประชากร	: 4.6 ล้านคน (2550) มีอัตราการเพิ่มของประชากร 3.3%
เชื้อชาติ	: จีน 76% มาเลย์ 14% อินเดีย 8.3% และอื่นๆ 1.7%
ศาสนา	: พุทธ (42.5%) อิสลาม (14.9%) คริสต์ (14.5%) ฮินดู (4%)

ภาษา : ภาษาประจำชาติ คือ ภาษามาเลย์ ภาษาที่ใช้เป็นทางการ คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาราชการมี 4 ภาษา คือ ภาษา มาเลย์ จีนกลาง ทมิฬ และอังกฤษ

2. เครื่องใช้ทางเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 147.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ ภาคอุตสาหกรรม 26.8% ภาคธุรกิจบริการ 12.6% การคมนาคมและการสื่อสาร 11.9% ภาคการเงิน 10.8% ก่อสร้างและสาธารณูปโภค 3.6% อื่นๆ 34.3
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 32,074 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเจริญเติบโต	: 7.5%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 450.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	: มาเลเซีย (12.9%) ฮองกง (10.5%) อินโดนีเซีย (9.8%) จีน (9.7%) สหรัฐอเมริกา (10.0%)
มูลค่าการนำเข้า	: 395.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: เครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า
แหล่งนำเข้าที่สำคัญ	: มาเลเซีย (13.1%) สหรัฐอเมริกา (12.3%) จีน (12.1%) ญี่ปุ่น (8.2%)
สกุลเงิน	: สิงคโปร์ดอลลาร์ (SGD)
อัตราแลกเปลี่ยน	: 1.44 เหรียญสิงคโปร์/1 เหรียญสหรัฐ หรือ 21.9 บาท/1 เหรียญสิงคโปร์

ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

1. ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 1,919,440 ตารางกิโลเมตร (พื้นดิน 1,826,440 ตารางกิโลเมตร และพื้นน้ำ 93,000 ตารางกิโลเมตร)
ภูมิอากาศ	: เขตร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร มี 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (พ.ค.-ต.ค.) และฤดูฝน (พ.ย.-เม.ย.)
เมืองหลวง	: จาการ์ตา (Jakarta)
เมืองสำคัญ	: สุราบายา บันดุง เมดาน บาห์ลี
เวลา	: GMT +7 เวลาเท่าประเทศไทย
ประชากร	: 240 ล้านคน (61% อาศัยอยู่บนเกาะชวา) มีอัตราการเพิ่มประชากร 1.41%
เชื้อชาติ	: จาวา 40.6% ชุนดา 15% มาดู 3.3% มาเลย์ 7.5% อื่นๆ 26%

ศาสนา	: อิสลาม 87% คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 6% คริสต์นิกายแคทอลิก 3.5% ฮินดู 1.8% และพุทธ 1.3%
ภาษา	: Bahasa Indonesia เป็นภาษาราชการ (ดัดแปลงมาจากภาษามาเลย์) อังกฤษ ดัตช์ และภาษาพื้นเมืองกว่า 583 ภาษา (ส่วนใหญ่พูดภาษาจาวา)

2. เครื่องใช้วัตถุดิบเศรษฐกิจ (2550)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	: 935 พันล้านเหรียญสหรัฐ มาจากภาคเกษตรกรรม 13.1% ภาคอุตสาหกรรม 46% และภาคบริการ 41%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	: 4,684 เหรียญสหรัฐ
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	: 6.2%

3. การค้าระหว่างประเทศ (2550)

มูลค่าการส่งออก	: 118.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกสำคัญ	: น้ำมันและก๊าซ เครื่องใช้ไฟฟ้า ไม้อัด เสื้อผ้าสำเร็จรูป ยางพารา
แหล่งส่งออกสำคัญ	: ญี่ปุ่น (21.6%) สหรัฐฯ (11.2%) สิงคโปร์ (8.9%) จีน (8.3%) เกาหลีใต้ (7.6%)
มูลค่าการนำเข้า	: 86.24 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าสำคัญ	: เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ น้ำมันและก๊าซ อาหาร
แหล่งนำเข้าสำคัญ	: สิงคโปร์ (16.4%) ญี่ปุ่น (9%) จีน (10.9%) สหรัฐฯ (6.7%) เกาหลีใต้ (7.6%) ไทย (6%)
สกุลเงิน	: รูเปียห์ (Indonesian Rupiah : IDR)
อัตราแลกเปลี่ยน	: 9,056 รูเปียห์/1 เหรียญสหรัฐ

1 כחשפואת

โครงสร้างประชากรเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาชนเศรษฐกิจอาเซียน
ภายในปี 2558 (ค.ศ.2015)

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน
ภายในปี 2565

ไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

สร้างความรู้เท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างสมาชิกอาเซียน

เตรียมการรวมกลุ่มอาเซียน
เข้ากับประชาคมโลก

ประสานการดำเนินงาน
นโยบายเศรษฐกิจ
กับประเทศอาเซียน

ร่างแนวทางการเจรจาเขตการค้าเสรีในภูมิภาค
 สหประชาชาติเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการเจรจาเขตการค้าเสรี
 ของฝ่าย
 พันธบัตรที่ร่วมข้อสนธิสัญญาเขตว่างประเทศ

เข้าร่วมเครือข่าย
การแพทย์และจัดจำหน่าย

ภาวะสำคัญด้านการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี ค.ศ. 2015

หลังจากปี
ค.ศ. 2015

วิจัยและพัฒนา

พัฒนาทรัพยากรบุคคล

พัฒนาธุรกิจขนาดกลางและเล็ก

ภาคผนวก 2

พิมพ์เขียวเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความเป็นมา

1. ผู้นำอาเซียนได้ประกาศวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 (ASEAN Vision 2020) ในการประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อเดือนธันวาคม 1997 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ที่จะเปลี่ยนแปลงอาเซียนไปสู่ภูมิภาคที่มั่นคง มั่งคั่ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมพัฒนาเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน ลดความยากจน และความแตกต่างในด้านสังคมและเศรษฐกิจ
2. ในการประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อเดือนตุลาคม 2003 ณ เกาะบาหลี ผู้นำอาเซียนได้ประกาศแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 ที่ตั้งเป้าหมายการดำเนินการไปสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2020 ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินงานใน 3 เสาหลัก ได้แก่ ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 11 เมื่อปี 2548 ผู้นำอาเซียนมอบหมายให้รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนหารือถึงความจำเป็นที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เร็วขึ้นอีก 5 ปี เป็นภายในปี 2015 จากเดิมที่กำหนดไว้ในปี 2020
3. ด้วยเหตุนี้ ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนเมื่อเดือนสิงหาคม 2006 ณ ประเทศมาเลเซีย จึงได้เห็นชอบที่จะจัดทำพิมพ์เขียวซึ่งเป็นแผนงานในเชิงบูรณาการเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยระบุคุณลักษณะและองค์ประกอบสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะจัดตั้งขึ้นภายในปี 2015 ซึ่งสอดคล้องกับแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 โดยระบุเป้าหมายและกรอบระยะเวลาในการดำเนินการตามแผนงานสำหรับประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ
4. ล่าสุดในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 ผู้นำอาเซียนประกาศแสดงเจตนารมณ์ตามแถลงการณ์เซบู ที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2015 จากเดิมที่ระบุไว้ในปี 2020 ตามวิสัยทัศน์

อาเซียน 2020 และแถลงการณ์บาห์ลี ฉบับที่ 2 โดยในด้านเศรษฐกิจ ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และ มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น

คุณลักษณะสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- เป้าหมายสุดท้ายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจตามทีระบุไว้ภายใต้วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 คือ การดำเนินการไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประสานผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกโดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในเชิงลึกและกว้างขวางมากขึ้น ผ่านความร่วมมือที่มีอยู่ในปัจจุบันและแผนการดำเนินงานใหม่ภายใต้กรอบระยะเวลาที่ชัดเจน
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยกลไกและมาตรการต่างๆ อาทิ การเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสาขาสำคัญ การอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักธุรกิจ แรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในด้านกลไกสถาบันของอาเซียน
- ในขณะเดียวกัน การดำเนินงานไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะให้ความสำคัญกับการลดช่องว่างการพัฒนาและส่งเสริมการรวมกลุ่มของประเทศสมาชิกใหม่ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (CLMV) ผ่านความร่วมมือภายใต้โครงการแผนงานการรวมกลุ่มของอาเซียน (IAI) และแผนงานในกรอบภูมิภาคอื่นๆ รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานแผนความร่วมมือในด้านอื่นๆ เช่น การพัฒนาบุคลากร การยอมรับคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ การหารือในเรื่องเศรษฐกิจมหภาคและนโยบายทางการเงิน มาตรการทางการค้าและการเงิน การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงในการติดต่อสื่อสาร การพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-ASEAN) การรวมกลุ่ม

ของอุตสาหกรรมต่างๆ ในภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการจัดซื้อภายใน และส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ

- 1) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- 2) การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- 3) การเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- 4) การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์

คุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีความเกี่ยวข้องและส่งผลเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การรวบรวมแผนงาน/มาตรการภายใต้คุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้ไว้ภายใต้พิมพ์เขียวนี้จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความเป็นเอกภาพ รวมทั้งช่วยให้การปฏิบัติตามแผนงานและการประสานงานระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แผนงานสำคัญเพื่อดำเนินการไปสู่คุณลักษณะสำคัญในแต่ละด้าน

A. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

9. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันจะประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) การเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี 2) การเคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี 3) การเคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรี 4) การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น และ 5) การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี นอกจากนี้ การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันได้รวมองค์ประกอบสำคัญอีก 2 ส่วน คือ การรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน และความร่วมมือด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้

A1. การเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี

10. การเคลื่อนย้ายสินค้าที่เสรีเป็นหนึ่งในหลักการสำคัญที่จะส่งเสริมการไปสู่จุดมุ่งหมายของการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน การเป็น

ตลาดเดียวสำหรับสินค้า (และบริการ) จะช่วยส่งเสริมการพัฒนา
เครือข่ายการผลิตในภูมิภาคและส่งเสริมขีดความสามารถของอาเซียน
ในการที่จะเป็นศูนย์กลางการผลิตของโลก หรือเป็นส่วนหนึ่งของ
ห่วงโซ่อุปทานของโลก

11. โดยผ่านการดำเนินงานเขตการค้าเสรีอาเซียน ทำให้อาเซียนประสบ
ความสำเร็จที่สำคัญในการยกเลิกภาษีศุลกากร อย่างไรก็ตาม การ
เคลื่อนย้ายสินค้าที่เสรีไม่เพียงแต่การยกเลิกภาษีศุลกากรเท่านั้น
ยังต้องคำนึงถึงการยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้อยู่ด้วย
นอกจากนี้ องค์ประกอบที่สำคัญอื่นๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการเคลื่อนย้าย
สินค้าที่เสรี คือ มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้า เช่น การ
บูรณาการด้านพิธีการศุลกากร การจัดตั้งระบบบริการแบบเบ็ดเสร็จ
จุดเดียวของอาเซียน และการส่งเสริมกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า
ภายใต้ CEPT อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงเรื่องระเบียบพิธีการในทาง
ปฏิบัติภายใต้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า และการปรับปรุงระบบ
มาตรฐานและความสอดคล้องในด้านพิธีการ

12. ความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้า
เสรีอาเซียน (ความตกลง CEPT) จะถูกทบทวนและส่งเสริมให้เป็น
ความตกลงที่มีความครอบคลุมเพื่อให้บรรลุการเคลื่อนย้ายสินค้าที่เสรี
และสอดคล้องกับความประสงค์ของอาเซียนที่จะเร่งให้เกิดการรวม
กลุ่มทางเศรษฐกิจภายในปี 2015

13. การยกเลิกภาษีศุลกากร ภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าภายในอาเซียน
จะถูกยกเลิกให้สอดคล้องกับกรอบเวลาและพันธกรณีที่ระบุไว้ภายใต้
ความตกลง CEPT และความตกลง/พิธีสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินงาน:

1) ยกเลิกอากรศุลกากรขาเข้าสำหรับสินค้าทุกรายการ ยกเว้นสินค้า
ที่โอนย้ายมาจากบัญชีอ่อนไหวและอ่อนไหวสูง ภายในปี 2010
สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ และภายใน

ปี 2015 สำหรับประเทศ CLMV โดยมีความยืดหยุ่นได้สำหรับ
CLMV ในสินค้าอ่อนไหวบางรายการภายในปี 2018 ซึ่งสอดคล้อง
กับข้อบทที่ระบุไว้ในภายใต้พิธีสารเพื่อแก้ไขความตกลง CEPT
สำหรับการยกเลิกภาษีอากรศุลกากรขาเข้า

2) ยกเลิกอากรศุลกากรขาเข้าสำหรับสินค้าที่อยู่ในสาขาสำคัญ
(Priority Integration Sectors) ภายในปี 2007 สำหรับประเทศ
สมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ และปี 2012 สำหรับประเทศ
CLMV ซึ่งสอดคล้องกับข้อบทที่ระบุไว้ในภายใต้กรอบความตกลงว่า
ด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน (ฉบับแก้ไข)

3) โอนย้ายสินค้าในบัญชีอ่อนไหวเข้าสู่ CEPT และลดภาษีศุลกากร
ของสินค้าเหล่านี้ ลงเหลือร้อยละ 0-5 ภายในวันที่ 1 มกราคม
2010 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ วันที่ 1
มกราคม 2013 สำหรับเวียดนาม วันที่ 1 มกราคม 2015 สำหรับ
ลาวและพม่า และวันที่ 1 มกราคม 2017 สำหรับกัมพูชา ซึ่งสอดคล้อง
กับข้อบทภายใต้พิธีสารว่าด้วยกลไกการค้าและการพิเศษ
สำหรับสินค้าเกษตรไม่แปรรูปที่อ่อนไหวและอ่อนไหวสูง

4) โอนย้ายสินค้าออกจากบัญชีเว้นทั่วไปเพื่อให้เป็นไปตามที่ระบุ
ไว้ในภายใต้ความตกลง CEPT

14. การยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้อยู่ อาเซียนประสบความสำเร็จ
อย่างดีในการเปิดเสรีด้านภาษีศุลกากร ประเด็นสำคัญที่อาเซียน
จะมุ่งดำเนินการไปจนถึงปี 2015 คือ การยกเลิกมาตรการกีดกันทาง
การค้าที่มีใช้อยู่ (NTBs) อย่างสมบูรณ์

การดำเนินงาน:

1) ส่งเสริมความโปร่งใสโดยยึดมั่นกับพิธีสารว่าด้วยกระบวนการแจ้ง
(Protocol on Notification Procedure) และการจัดตั้งกลไก
การเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ

2) ยึดตามพันธกรณีที่จะไม่เพิ่มเติมและลดจำนวนมาตรการกีดกัน
ทางการค้าที่มีใช้อยู่

- 3) ยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใน (NTBs) ทั้งหมดภายในปี 2010 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 5 ประเทศ ปี 2012 สำหรับฟิลิปปินส์ และปี 2015 โดยมีความยืดหยุ่นได้ถึงปี 2018 สำหรับประเทศ CLMV ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนการยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใน
- 4) ส่งเสริมความโปร่งใสของมาตรการที่มีใช้ภายใน (Non-Tariff Measures)
- 5) ดำเนินงานในส่วนที่เป็นไปได้เพื่อให้มีกฎเกณฑ์และกฎระเบียบระดับภูมิภาคที่สอดคล้องกับหลักปฏิบัติที่ดีในระดับสากล

15. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (ROO) ดำเนินการใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ตอบสนองต่อพลวัตและการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตของโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งเสริมเครือข่ายการผลิตระดับภูมิภาค สนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ลดช่องว่างการพัฒนา และส่งเสริมให้มีการใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้ CEPT ให้มากขึ้น

การดำเนินงาน:

- 1) ปฏิรูปและผลักดันการพัฒนากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ CEPT เพื่อให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตที่เกิดขึ้นในภูมิภาค รวมทั้งดำเนินงานปรับปรุงส่วนใดส่วนหนึ่งที่จำเป็น เช่น การให้มีการใช้มาตรการการแจ้งผลล่วงหน้า และการปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า
- 2) ทำให้ระเบียบพิธีการในทางปฏิบัติภายใต้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของ CEPT ง่ายขึ้น และให้มีการดำเนินการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้มีการอำนวยความสะดวก เช่น กระบวนการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ และมีการจัดรูปแบบวิธีการเพื่อการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้านี้ระหว่างประเทศให้เป็นรูปแบบเดียวกันเท่าที่จะทำได้

- 3) ทบทวนกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ใช้ในทางปฏิบัติในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศ และรวบรวมและสำรวจกระบวนการการสะสมที่เป็นไปได้ ในกรณีต่างๆที่เป็นไปได้

16. การอำนวยความสะดวกในการค้า กระบวนการ ระเบียบพิธีการ และการไหลเวียนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางการค้าและศุลกากรที่เรียบง่าย เป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน ได้รับการคาดหวังว่าจะช่วยลดต้นทุนทางธุรกรรมที่เกิดขึ้นในอาเซียน ซึ่งจะช่วยผลักดันขีดความสามารถในแข่งขันด้านการส่งออก และอำนวยความสะดวกการรวมกลุ่มของอาเซียนให้เป็นตลาดเดียวสำหรับสินค้า บริการ และการลงทุน และฐานการผลิตเดียวกัน

การดำเนินงาน:

- 1) ประเมินสถานะการอำนวยความสะดวกทางการค้าในอาเซียน
- 2) พัฒนาและดำเนินการตามแผนงานด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีกระบวนการ ระเบียบพิธีการ และการไหลเวียนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางการค้าและศุลกากรที่เรียบง่าย เป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน
- 3) ส่งเสริมการดำเนินการและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการค้าระหว่างประเทศให้มีความโปร่งใสและชัดเจน
- 4) สร้างกลไกความร่วมมือด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าระดับภูมิภาค
- 5) จัดตั้งศูนย์รวมด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าของอาเซียน
- 6) พัฒนามาตรการระดับชาติเพื่อสนับสนุนและเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มระดับภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ
- 7) พัฒนาโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถอย่างเต็มรูปแบบเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติตามแผนดำเนินการเป็นไปด้วยความราบรื่น

17. การรวมกลุ่มทางศุลกากร จากการเร่งรัดการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การไปสู่วิสัยทัศน์ด้านศุลกากรของอาเซียนปี 2020 ได้ถูกเร่งรัดเป็นปี 2015 โดยเฉพาะแผนยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาศุลกากรระหว่างปี 2005-2010 มีจุดมุ่งหมาย (a) บูรณาการโครงสร้างศุลกากร (b) ปรับปรุงการจำแนกประเภทพิกัดศุลกากร การประเมินราคาทางศุลกากร และการกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้าให้ทันสมัย และจัดทำระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน (c) ปรับระบบการตรวจปล่อยสินค้าให้มีความคล่องตัวมากขึ้น (d) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (e) ส่งเสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (f) ลดช่องว่างในการพัฒนาด้านศุลกากร และ (g) ยอมรับเทคนิคการบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อย (PCA)

การดำเนินงาน:

- 1) พัฒนาเทคนิคทางศุลกากรให้ทันสมัย ตามแนวทางระเบียบพิธีการที่เรียบง่าย และเป็นรูปแบบเดียวกัน และมีการประเมินอากรตามแนวทางที่เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ และแนวปฏิบัติที่ดี โดยปฏิบัติตามรูปแบบของกระบวนการขนส่งสินค้าระดับภูมิภาค (การตรวจปล่อยของอาเซียนและแบบฟอร์มใบขนสินค้าของอาเซียน ปี 2007)
- 2) จัดทำระบบการส่งสินค้าผ่านแดนของศุลกากรอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้า และชนิดของการขนส่ง
- 3) จัดทำระบบศุลกากรของอาเซียนเพื่อจัดการกับกรอบงานด้านศุลกากรในกรณีพิเศษ เช่น การนำเข้าชั่วคราว การผลิตนอกเขตประเทศ การผลิตภายในเขตประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกการรวมกลุ่มทางการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน
- 4) ยอมรับมาตรฐานและแนวการปฏิบัติระหว่างประเทศ เพื่อให้การจำแนกประเภทพิกัดศุลกากรมีรูปแบบเดียวกัน ปรับปรุงระบบการประเมินราคา การตรวจสอบแหล่งกำเนิดสินค้า และการแลกเปลี่ยนให้เป็นแนวเดียวกัน ในส่วนที่เป็นไปได้

5) ดำเนินการระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน

6) ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือร่วมกันเพื่อให้ระบบศุลกากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

18. ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน การใช้กฎระเบียบ กระบวนการ และขั้นตอนทางการค้าและศุลกากรที่เป็นแนวทางเดียวกันและมีมาตรฐาน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน การอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน คือ การเชื่อมต่อบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวแห่งชาติของแต่ละประเทศสมาชิก บริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวแห่งชาติจะทำให้สามารถส่งข้อมูลเพียงครั้งเดียว ประมวลผลข้อมูลและข่าวสารในคราวเดียว และตัดสินใจตรวจปล่อยสินค้าได้ในคราวเดียว ซึ่งจะช่วยให้เร่งการตรวจปล่อยทางศุลกากร ลดต้นทุนและเวลาการทำธุรกรรม ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพทางการค้าและความสามารถในการแข่งขัน

การดำเนินงาน:

- 1) อาเซียน 6 (บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย) เริ่มดำเนินการบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวแห่งชาติ ภายในปี 2008 เป็นอย่างช้า
- 2) อาเซียน 4 (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) เริ่มดำเนินการบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวแห่งชาติ ไม่ช้าไปกว่าปี 2012
- 3) จัดทำองค์ประกอบข้อมูลให้เป็นมาตรฐานบนพื้นฐานรูปแบบข้อมูลของ WCO (WCO Data Model) ชุดข้อมูลของ WCO (WCO Data Set) และสารบัญช้อมูลการค้าของสหประชาชาติ (UNTDDED : United Nations Trade Data Elements Directory) และเร่งนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ เพื่อให้กระบวนการและการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นแบบดิจิทัล

19. มาตรฐานและอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ระบบมาตรฐานคุณภาพ การประกัน การรับรองระบบงาน และการวัดมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มประสิทธิผลในการลดต้นทุนการผลิต เพื่อการนำเข้า/ส่งออกภายในภูมิภาค การดำเนินการปรับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองให้สอดคล้องกัน จะเป็นไปตามแนวนโยบายด้านมาตรฐานและการรับรองของอาเซียนเพื่อให้เกิดความโปร่งใสมากขึ้น มีการพัฒนาคุณภาพของการตรวจสอบและรับรอง และให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน

การดำเนินงาน :

- 1) ปรับมาตรฐานกฎระเบียบทางเทคนิคและกระบวนการตรวจสอบและรับรองให้สอดคล้องกับวิธีปฏิบัติสากลในส่วนที่สามารถดำเนินการได้¹
- 2) จัดทำและดำเนินการตามความตกลงการยอมรับร่วม (MRA) ในการตรวจสอบและรับรองรายสาขาตามแนวทางที่ระบุไว้ในกรอบความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมของอาเซียน (ดูเชิงอรรถ 1)
- 3) เสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิค และขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบ การสอบเทียบ การตรวจ การรับรอง และการรับรองระบบงาน โดยใช้หลักการและแนวทางที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค/สากลเป็นพื้นฐาน
- 4) ส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสในการกำหนดและการนำมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองไปปฏิบัติ โดยให้สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าภายใต้ WTO และแนวนโยบายด้านมาตรฐานและการรับรองของอาเซียน (ASEAN Policy Guideline on Standards and Conformance)

¹ การระบุมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และการประเมินความสอดคล้องที่จะต้องมีการปรับปรุงสถานะหรือการจัดทำมาตรฐานการยอมรับร่วมรายสาขาจะต้องคำนึงผลกระทบต่อการค้าของอาเซียน ความซับซ้อนของระบบกฎเกณฑ์ โครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิค และความเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

- 5) เสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบตรวจติดตามผลหลังการวางตลาด (Post market surveillance) เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานตามกฎระเบียบทางเทคนิคที่ได้ปรับให้สอดคล้องกันบรรลุผลสำเร็จ
- 6) จัดทำโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการตามแผนงานเป็นไปอย่างราบรื่น

A2. การเคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี

20. การเปิดเสรีการค้าบริการเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญส่วนหนึ่งต่อไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะเกิดจากการลดข้อจำกัดต่อผู้ให้บริการของอาเซียนในการให้บริการ และเข้ามาจัดตั้งกิจการในประเทศสมาชิกอื่นตามเงื่อนไขกฎเกณฑ์ภายในประเทศ การเปิดเสรีการค้าบริการดำเนินการโดยการเจรจาเป็นรอบ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การเจรจาของคณะกรรมการประสานงานด้านการค้าบริการของอาเซียน การเจรจาบางสาขา เช่น สาขาการเงิน และการขนส่งทางอากาศ รับผิดชอบโดยรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ในการเจรจาเปิดเสรีจะต้องไม่ดำเนินการเปิดเสรีในช่วงท้าย และเห็นชอบให้มีความยืดหยุ่นที่ตกลงกันล่วงหน้าสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน

21. เพื่อช่วยให้เปิดเสรีการค้าบริการในปี 2015 ได้ อาเซียนอยู่ระหว่างดำเนินงานเพื่อยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพ เพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบุคลากรในภูมิภาค

การดำเนินงาน:

- 1) จัดข้อจำกัดต่อการค้าบริการอย่างมีนัยสำคัญสำหรับ 4 สาขาบริการสำคัญ ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ และการท่องเที่ยว ภายในปี 2010 และสาขาบริการสำคัญที่ 5 ได้แก่ โลจิสติกส์ ภายในปี 2013

- 2) ขจัดข้อจำกัดต่อการค้าบริการอย่างมีนัยสำคัญสำหรับสาขาบริการทุกสาขาที่เหลืออยู่ภายในปี 2015
- 3) ดำเนินการเปิดเสรีโดยการเจรจาอย่างต่อเนื่องเป็นรอบ รอบละ 2 ปี จนถึงปี 2015 ตัวอย่างเช่น 2008 2010 2012 2014 และ 2015
- 4) ตั้งเป้าหมายจัดทำข้อผูกพันสาขาใหม่ขั้นต่ำในแต่ละรอบการเจรจา โดย 10 สาขาในปี 2008 15 สาขา ในปี 2010 20 สาขา ในปี 2012 20 สาขาในปี 2014 และ 7 สาขาในปี 2015 โดยใช้ GATS W/120 เป็นพื้นฐานในการจำแนกสาขาบริการต่างๆ
- 5) จัดทำตารางข้อผูกพันสำหรับทุกรอบการเจรจาตามเกณฑ์ที่กำหนด :
 - ไม่มีข้อจำกัดสำหรับการค้าบริการรูปแบบที่ 1 และ 2 ยกเว้นกรณีมีเหตุผลอันสมควร (เช่น เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน) ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการตกลงระหว่างประเทศสมาชิกเป็นกรณีๆ ไป
 - อนุญาตการถือหุ้นของคนสัญชาติอาเซียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ในปี 2008 และร้อยละ 70 ในปี 2010 สำหรับสาขาบริการสำคัญ 4 สาขา และไม่น้อยกว่าร้อยละ 49 ในปี 2008 ร้อยละ 51 ในปี 2010 และร้อยละ 70 ในปี 2013 สำหรับสาขาโลจิสติกส์ และไม่น้อยกว่าร้อยละ 49 ในปี 2008 ร้อยละ 51 ในปี 2010 และร้อยละ 70 ในปี 2015 สำหรับสาขาบริการอื่นๆ
 - ขจัดข้อจำกัดอื่นๆ ในการเข้าสู่ตลาดสำหรับการค้าบริการรูปแบบที่ 3 อย่างก้าวหน้าภายในปี 2015
- 6) ตั้งเป้าหมายสำหรับการเปิดเสรีสำหรับข้อจำกัดในการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมสำหรับการค้าบริการรูปแบบที่ 4 และข้อจำกัดในข้อผูกพันในตารางผูกพันภาพรวม สำหรับการเจรจาแต่ละรอบภายใน ปี 2009

- 7) จัดทำข้อผูกพันให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตกลงกันสำหรับข้อจำกัดในการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรม การค้าบริการรูปแบบที่ 4 และข้อจำกัดในตารางผูกพันภาพรวมภายในปี 2009
- 8) รวบรวมมาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการให้เสร็จสิ้นภายในเดือนสิงหาคม 2008
- 9 อนุญาตให้มีความยืดหยุ่นในภาพรวม² ในการจัดทำตารางข้อผูกพันการเปิดเสรี ซึ่งครอบคลุมสาขา ที่จะยกเว้นจากการเปิดเสรี และสาขาที่ไม่สามารถเปิดเสรีได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการค้าบริการ ในแต่ละรูปแบบ ตารางข้อผูกพันสำหรับการเปิดเสรีในแต่ละรอบการเจรจาจะมีความยืดหยุ่นได้ ดังนี้
 - การจัดทำข้อผูกพันให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดสำหรับการเจรจาในรอบถัดไป หากประเทศสมาชิกไม่สามารถจัดทำข้อผูกพันได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในรอบก่อนหน้านี้
 - อนุญาตให้มีการทดแทนสาขาที่ได้มีการตกลงกันในการเปิดเสรีในรอบนั้น แต่ประเทศสมาชิกไม่สามารถจัดทำข้อผูกพันสำหรับสาขานั้นได้ ด้วยสาขาอื่นที่อยู่นอกเหนือจากที่ตกลงกัน
 - การเปิดเสรีโดยวิธีการ ASEAN-X
- 10) ดำเนินการจัดทำข้อตกลงการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพที่กำลังเจรจาอยู่ให้แล้วเสร็จ ซึ่งรวมบริการ สถาปัตยกรรม บริการด้านบัญชี คุณสมบัติผู้สำรวจ บุคลากรด้านการแพทย์ ภายในปี 2008 และบุคลากรด้านทันตกรรมภายในปี 2009
- 11) ดำเนินการตามข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพให้สอดคล้องตามข้อกำหนดในแต่ละข้อตกลง
- 12) ให้ระบุและจัดทำข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ภายในปี 2012 และดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี 2015

² ตัวเลขความยืดหยุ่นในภาพรวมร้อยละ 15 ให้มีการทบทวนภายหลังจากการรวบรวมมาตรการที่เป็นอุปสรรคแล้วเสร็จในปี 2008

13) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเสริมสร้างขีดความสามารถในด้านการค้าบริการ สำหรับสาขาบริการด้านการเงิน³

22. มาตรการเปิดเสรีสำหรับสาขาบริการด้านการเงินควรที่จะเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกสามารถดำเนินการพัฒนาสาขาการเงินตามลำดับอย่างเป็นขั้นตอน และรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงทางการเงิน เศรษฐกิจและสังคม ประเทศสมาชิกจะดำเนินการมาตรการตามหลักการทยอยเปิดเสรี ดังนี้

a) การเปิดเสรีโดยหลักการ ASEAN-X ซึ่งประเทศที่มีความพร้อมในการเปิดเสรีสามารถเริ่ม ดำเนินการได้ก่อน และประเทศสมาชิกที่เหลือสามารถเข้าร่วมในภายหลัง

b) ขั้นตอนการเปิดเสรีจะต้องคำนึงถึงนโยบายของชาติและระดับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและด้านการเงินของสมาชิกแต่ละประเทศ

การดำเนินงาน :

1) ทยอยเปิดเสรีข้อจำกัดสำหรับสาขาย่อยต่างๆ หรือรูปแบบการให้บริการ ที่ประเทศสมาชิกแต่ละ ประเทศได้ระบุไว้ ภายในปี 2015

2) ทยอยเปิดเสรีในข้อจำกัดสำหรับสาขาย่อย หรือรูปแบบการให้บริการอื่นที่เหลือ นอกจากที่ระบุไว้ ภายใต้ “ความยืดหยุ่นที่ตกลงกันล่วงหน้า” ภายในปี 2020

A3. การเคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรี

23. นโยบายการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการลงทุนระหว่างกันภายในอาเซียน การไหลเข้าของเงินลงทุนใหม่และการนำผลกำไรกลับมาลงทุนใหม่แบบยั่งยืนจะสนับสนุนและพัฒนาเศรษฐกิจของอาเซียน

³ มาตรการทุกมาตรการสำหรับสาขาบริการทางการเงินจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายใต้มาตรการกำกับดูแลและมาตรการป้องกันดุลการชำระเงิน ตามบทบัญญัติภายใต้ความตกลงการค้าบริการภายใต้ WTO

24. ความร่วมมือด้านการลงทุนของอาเซียนกำลังดำเนินการอยู่ภายใต้กรอบความตกลงเขตการลงทุนของอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) ปี 1998 ในขณะที่การคุ้มครองการลงทุนอยู่ภายใต้ความตกลงที่แยกต่างหาก คือ ความตกลงด้านการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน ปี 1987 หรือ ที่อ้างถึงโดยทั่วไปในชื่อความตกลงว่าด้วยการคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน (Investment Guarantee Agreement: IGA)

25. ภายใต้กรอบความตกลงเขตการลงทุนของอาเซียน ทุกอุตสาหกรรม (การผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ และเหมืองแร่ และบริการที่เกี่ยวข้องกับ 5 ภาคอุตสาหกรรม) จะเปิดเสรีและให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนทั้งก่อนและหลังการลงทุน โดยมีข้อยกเว้นได้ตามรายการยกเว้นชั่วคราว (Temporary Exclusion List) และรายการอ่อนไหว (Sensitive List) ของประเทศสมาชิก รายการยกเว้นชั่วคราวจะต้องถูกยกเลิกภายในเวลาที่ตกลงกัน ในขณะที่รายการอ่อนไหวไม่มีกรอบเวลาในการยกเลิก แต่จะมีการทบทวนรายการดังกล่าวเป็นคราวๆ ไป

26. เพื่อสนับสนุนการรวมกลุ่มในภูมิภาคและการเป็นเขตการลงทุนที่แข่งขันได้ จะต้องทบทวนกรอบความตกลงเขตการลงทุนของอาเซียนและความตกลงด้านการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน เพื่อให้มีความตกลงด้านการลงทุนเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องมองไปข้างหน้า พร้อมกับปรับปรุงคุณลักษณะ บทบัญญัติและข้อผูกพันโดยคำนึงถึงแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจต่อนักลงทุนอาเซียน ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียนเต็มรูปแบบ (ACIA) ซึ่งจะจัดทำขึ้นโดยอิงความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน และความตกลงคุ้มครองการลงทุนของอาเซียนที่มีอยู่เดิม โดยครอบคลุมการดำเนินงานในด้านต่างๆ ดังนี้

การคุ้มครองการลงทุน

27. ให้การส่งเสริมความคุ้มครองผู้ลงทุนและการลงทุนภายใต้ความตกลงเต็มรูปแบบ

การดำเนินงาน :

- 1) เสริมสร้างกลไกในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - กลไกระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนกับภาครัฐ (investor-state dispute mechanism)
 - การโอน (transfer) และการส่งคืน (repatriation) ของกำไรและเงินปันผล ฯลฯ⁴
 - ขอบเขตการยึดทรัพย์ (expropriation) และการชดเชย (compensation) ที่โปร่งใส
 - ให้ความคุ้มครองและความมั่นคงเต็มรูปแบบ
 - ให้การชดเชยความเสียหายอันเนื่องจากการเกิดจลาจล (strife)

การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือ

28. กฎระเบียบ กฎเกณฑ์ นโยบาย และขั้นตอนด้านการลงทุนที่มีความโปร่งใส มีความสอดคล้อง และสามารถคาดการณ์ได้

การดำเนินงาน :

- 1) ปรับปรุงประสาน ตามความเหมาะสม นโยบายการลงทุน เพื่อบรรลุเป้าหมายการส่งเสริมอุตสาหกรรมและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- 2) ปรับปรุงขั้นตอนการขอรับการลงทุนและการขออนุญาต โดยการลดขั้นตอนและให้มีความเรียบง่าย

⁴เนื่องจากรายการเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายเงินทุน จึงจะดำเนินการตามหลักการของแนวทางการเปิดเสรีด้านเงินทุน เคลื่อนย้าย ซึ่งระบุไว้ในส่วน A.4 “การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรียิ่งขึ้น” โดยเฉพาะในส่วนของการยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรียิ่งขึ้น

- 3) ส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลด้านการลงทุน : กฎระเบียบ กฎเกณฑ์ นโยบาย และขั้นตอนด้านการลงทุน รวมถึงการเผยแพร่ผ่านทางศูนย์บริการลงทุนเดียว (One-stop Investment center) หรือคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- 4) ปรับปรุงฐานข้อมูลด้านการลงทุนในทุกรูปแบบ ซึ่งครอบคลุมด้านการค้าสินค้าและการค้าบริการเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำหนดนโยบาย
- 5) ส่งเสริมการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น
- 6) ทารือกับภาคธุรกิจของอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกการลงทุน
- 7) ระบุและดำเนินการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันทั้งในกรอบกว้างของอาเซียน (ASEAN-Wide) และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภูมิภาค

การส่งเสริมและการสร้างความรับรู้ในด้านการลงทุน

29. ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นแหล่งรวมของการลงทุนและเครือข่ายการผลิต

การดำเนินงาน :

- 1) สร้างสภาพแวดล้อมที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมการลงทุนทุกรูปแบบ และสาขาใหม่ที่มีการเติบโตให้เข้ามายังอาเซียน
- 2) ส่งเสริมการลงทุนระหว่างกันภายในอาเซียน โดยเฉพาะจากอาเซียน 6 ไปยังกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกิจการข้ามชาติ
- 4) ส่งเสริมการแก้ปัญหาด้านอุตสาหกรรมและเครือข่ายการผลิตระหว่างบริษัทข้ามชาติที่อยู่ในอาเซียน

- 5) ส่งเสริมคณะผู้แทนร่วมด้านการลงทุนที่เน้นการรวมกลุ่มของภูมิภาคและเครือข่ายการผลิต
- 6) ขยายประโยชน์จากความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียนอื่นๆ นอกเหนือจากความร่วมมือ ด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (AICO) เพื่อกระตุ้นการรวมกลุ่มของภูมิภาคและเครือข่ายการผลิต
- 7) ดำเนินการเพื่อให้มีการจัดตั้งเครือข่ายความตกลงทวิภาคีด้านการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนระหว่างอาเซียน

การเปิดเสรีการลงทุน

30. การทยอยเปิดเสรีด้านการลงทุนของประเทศสมาชิก เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเสรีด้านการลงทุนในปี 2015

การดำเนินงาน :

- 1) ขยายมาตรการไม่เลือกปฏิบัติซึ่งรวมถึงการประคับคองคนชาติ และการประคับคองชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งให้กับนักลงทุนในอาเซียนด้วยข้อยกเว้นที่จำกัด ลด และหากเป็นไปได้ ยกเลิกข้อยกเว้นนั้นๆ
- 2) ลด และหากเป็นไปได้ ยกเลิกข้อจำกัดในการเข้ามาลงทุนในสาขาสำคัญซึ่งครอบคลุมการค้าสินค้า
- 3) ลด และหากเป็นไปได้ ยกเลิกมาตรการจำกัดและอุปสรรคด้านการลงทุน รวมถึงข้อกำหนดผลการดำเนินงาน

A4. การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรียิ่งขึ้น

31. เสริมสร้างความแข็งแกร่งในการพัฒนาและการรวมตัวของตลาดทุนในอาเซียน

การดำเนินงาน :

- 1) บรรลุความสอดคล้องในมาตรฐานด้านตลาดทุนในอาเซียนที่มากขึ้นในด้านการออกกฎเกณฑ์ในการ เสนอขายตราสารหนี้ ข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูล และหลักเกณฑ์การจัดจำหน่าย

- 2) ส่งเสริมการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม หรือความตกลงสำหรับการยอมรับซึ่งกันและกันในด้านสมบัติ และคุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านตลาดทุน
- 3) มีความยืดหยุ่นมากขึ้นด้านภาษาและข้อกำหนดที่ใช้บังคับสำหรับการออกหลักทรัพย์
- 4) ปรับปรุงโครงสร้างภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการขยายฐานนักลงทุนใน ตลาดตราสารหนี้ที่ออกในอาเซียน
- 5) ส่งเสริมให้ตลาดเป็นตัวขับเคลื่อนในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันเองในตลาดหลักทรัพย์ และตลาดตราสารหนี้ รวมถึงกิจกรรมการระดมทุนข้ามพรมแดน

32. การยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรียิ่งขึ้น การเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุนให้ดำเนินการตามหลักการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการเปิดเสรีเงินทุนอย่างเป็นขั้นตอนและสอดคล้องกับวาระแห่งชาติและความพร้อมทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก
- 2) เปิดโอกาสให้มีมาตรการปกป้องที่เพียงพอเพื่อรองรับผลกระทบจากปัญหาความผันผวนของเศรษฐกิจมหภาค และความเสี่ยงเชิงระบบ ที่อาจเกิดจากการเปิดเสรีด้านเงินทุนเคลื่อนย้าย รวมถึงการมีสิทธิที่จะใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาค
- 3) ดำเนินการเพื่อให้สมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเสรีด้านเงินทุนเคลื่อนย้ายอย่างทั่วถึง

การดำเนินงาน :

- 1) ยกเลิก หรือผ่อนคลายนข้อจำกัด ตามความเป็นไปได้และความเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการจ่ายชำระเงินและการโอนเงินสำหรับการทำธุรกรรมบัญชีเดินสะพัด

- 2) ยกเลิก หรือผ่อนคลायข้อจำกัดในการเคลื่อนย้ายทุน ตามความเป็นไปได้และความเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและมาตรการริเริ่มต่างๆ ในการส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน

A5. การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี

33. ให้บริหารจัดการการเคลื่อนย้ายหรืออำนวยความสะดวกในการเดินทางสำหรับบุคคลธรรมดาที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของประเทศผู้รับ อาเซียนอยู่ระหว่างดำเนินการ เพื่อ

การดำเนินงาน :

- 1) อำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราและออกใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพและแรงงานฝีมืออาเซียน ที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้ามพรมแดน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

34. เพื่ออำนวยความสะดวกในการเปิดเสรีการค้าบริการ (ภายในปี 2015) อาเซียนอยู่ระหว่างการดำเนินการประสานและสร้างมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายบุคลากรในภูมิภาค

การดำเนินงาน :

- 1) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสมาชิกของเครือข่ายมหาวิทยาลัยของอาเซียน (AUN) เพื่อเพิ่มการ เคลื่อนย้ายทั้งนักเรียนและเจ้าหน้าที่ภายในภูมิภาค
- 2) พัฒนารอบแผนงานมาตรฐานความสามารถและคุณสมบัติของงาน หรืออาชีพและความชำนาญของ ผู้ฝึกอบรมในสาขาบริการสำคัญ (ภายในปี 2009) และสาขาบริการอื่นๆ (จากปี 2010 ถึงปี 2015)

- 3) เสริมสร้างขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนความชำนาญ การเข้าทำงาน และพัฒนาเครือข่ายข้อมูลด้านตลาดแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

A6. สาขาสำคัญในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

35. ในขณะที่มีความประสงค์ให้เกิดการรวมกลุ่มในทุกสาขาเศรษฐกิจ อาเซียนได้ตระหนักถึงความท้าทายที่สำคัญที่จะเกิดขึ้น และในระยะแรกจะมุ่งใช้ทรัพยากรในการพัฒนาการรวมกลุ่มที่จำกัดในบางสาขาสำคัญ เพื่อเป็น แรงกระตุ้นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภาพรวมของอาเซียน

36. 12 สาขาสำคัญได้ถูกระบุเพื่อเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ประเทศสมาชิกหลายประเทศได้รับหน้าที่การเป็นผู้ประสานงานในแต่ละสาขา สาขาสำคัญแต่ละสาขามีแผนงานซึ่งรวมมาตรการเฉพาะสาขาและมาตรการในภาพรวมที่คาบเกี่ยวการดำเนินงานทุกสาขา เช่น มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้า

37. การเพิ่มประสิทธิภาพของสาขาสำคัญเหล่านี้จะช่วยให้อาเซียนสามารถแข่งขันเพื่อเงินทุนและรักษากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการจ้างงานในภูมิภาค การใช้แนวทางเป็นรายสาขา (Sectoral Approach) ช่วยให้ภูมิภาคสามารถใช้ทรัพยากรที่จำกัดในการรวมกลุ่มที่มีความรวดเร็วและลึกซึ้งในสาขาสำคัญเหล่านี้ ในขณะเดียวกันทำให้สมาชิกอาเซียนมีโอกาสที่จะสังเกตและจัดการกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่ม รวมทั้งสามารถร่วมกันพัฒนาพันธมิตรของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็งขึ้น ก่อนการรวมกลุ่มในกรอบกว้าง

การดำเนินงาน :

- 1) ดำเนินการทบทวนการดำเนินงานทุกๆ 2 ปี เพื่อตรวจสอบสถานะการดำเนินการ ความคืบหน้าและ ประสิทธิภาพของแผนงาน

การรวมกลุ่มสาขาสำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามกำหนดเวลา

- 2) ระบุโครงการเฉพาะสาขา หรือความริเริ่ม ผ่านการหารืออย่างสม่ำเสมอกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภาคเอกชน

A7. อาหาร เกษตร และป่าไม้

38. ยกระดับการค้าภายในและภายนอกอาเซียน และความสามารถในการแข่งขันของสินค้า/ผลิตภัณฑ์อาหาร เกษตร และป่าไม้ของอาเซียนในระยะยาว

การดำเนินงาน :

- 1) ติดตามการดำเนินการตามความตกลง CEPT ในผลิตภัณฑ์เกษตรและป่าไม้
- 2) พัฒนาและใช้ระบบบริหารจัดการคุณภาพประมงที่จะช่วยสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหารและสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงอาเซียนในตลาดโลก โดยการดำเนินการตามระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (Hazard Analysis Critical Control Point :HACCP) และปรับปรุงวิธีปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ และปรับใช้ระบบบริหารจัดการด้านคุณภาพและความปลอดภัยเพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ได้กับธุรกิจขนาดเล็กในอาเซียน ภายในปี 2009
- 3) จัดตั้งระบบโดยใช้แนวทางการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร/การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Good Agriculture/ Aquaculture Practice :GAP), การจัดการทางสุขภาพและสุขภาพสัตว์ที่ดี (Good Animal Husbandry Practices :GAHP), การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี (Good Hygiene Practice:GHP), การปฏิบัติที่ดีทางการผลิต (Good Manufacturing Practice :GMP), และ ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (Hazard Analysis Critical Control Point :HACCP) เป็นพื้นฐาน สำหรับผลิตภัณฑ์

เกษตรและอาหารที่มีความสำคัญทางการค้า มีศักยภาพทางการค้า ภายในปี 2012

- 4) ปรับปรุงประสานระบบการกักกันและวิธีการตรวจสอบหรือสุ่มตัวอย่าง ภายในปี 2010 และมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชสำหรับผลิตภัณฑ์เกษตร อาหาร และป่าไม้ ที่มีความสำคัญทางการค้า มีศักยภาพทางการค้า ให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานสากล ที่สามารถปฏิบัติได้ ภายในปี 2015
- 5) ปรับปรุงประสานระดับปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่ยอมรับได้ของยาปราบศัตรูพืชในผลิตภัณฑ์ที่มีการค้าอย่างแพร่หลาย ให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานสากล ที่สามารถปฏิบัติได้ ภายในปี 2010
- 6) ปรับปรุงประสานกรอบกฎเกณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้จากเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ ให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานสากล ที่สามารถปฏิบัติได้ ภายในปี 2015
- 7) ปรับปรุงประสานมาตรฐานด้านความปลอดภัยและคุณภาพสำหรับผลิตภัณฑ์พืชสวนและผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในอาเซียน ให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานสากล ที่สามารถปฏิบัติได้ ภายในปี 2015
- 8) ปรับปรุงประสานการควบคุมสุขภาพสัตว์ (ทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำ) เพื่อความปลอดภัยของอาหาร โดยใช้กรอบมาตรฐานร่วมในการบริหารจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางชีวภาพ ให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานสากล ที่สามารถปฏิบัติได้ ภายในปี 2015
- 9) ปรับปรุงประสานแนวทางสำหรับการใช้สารเคมีในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและมาตรการเพื่อจัดการใช้สารเคมีอันตราย ให้สอดคล้องกับแนวทางหรือมาตรฐานสากล ที่สามารถปฏิบัติได้ ภายในปี 2009
- 10) พัฒนากอบอ้างอิงระดับภูมิภาคสำหรับระเบียบขั้นตอนการออกใบรับรองด้านป่าไม้ ภายในปี 2015

39. ส่งเสริมความร่วมมือ แนวทางร่วมและการถ่ายโอนเทคโนโลยี ระหว่าง อาเซียนกับองค์กรระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค และภาคเอกชน

การดำเนินงาน :

- 1) พัฒนากลยุทธ์/ทำที่ร่วมในประเด็นที่อยู่ในความสนใจของอาเซียนกับ องค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรการค้าโลก (WTO) องค์กร อาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์กรโรคระบาด สัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) อนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ (IPPC) คณะกรรมาธิการโครงการมาตรฐานอาหาร (CODEX) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า ที่กำลังจะสูญพันธุ์ (CITES) และประเทศคู่เจรจา
- 2) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยและการถ่ายโอนเทคโนโลยี สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตร อาหาร และป่าไม้
- 3) จัดตั้งพันธมิตรด้านยุทธศาสตร์และแนวทางร่วมกับภาคเอกชนใน การส่งเสริมความปลอดภัยทางอาหาร โอกาสการลงทุนและร่วม ลงทุน สนับสนุนการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและการเข้าสู่ตลาด
- 4) เสริมสร้างความพยายามในการต่อต้านการค้าไม้ที่ผิดกฎหมาย และ การค้าที่เกี่ยวข้องเนื่อง การเกิดไฟฟ้า และผลที่เกี่ยวข้องจากไฟฟ้า
- 5) ส่งเสริมความพยายามในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย

40. ส่งเสริมสหกรณ์การเกษตรของอาเซียนเพื่อเป็นวิธีการในการเพิ่ม อำนาจและเสริมสร้างการเข้าสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์เกษตร เพื่อสร้าง เครือข่ายกลไกในการเชื่อมโยงสหกรณ์การเกษตร และเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของสหกรณ์การเกษตรในการส่งเสริมประโยชน์ให้กับ เกษตรกรในภูมิภาค

การดำเนินงาน :

- 1) เสริมสร้างพันธมิตรด้านยุทธศาสตร์ระหว่างสหกรณ์การเกษตรใน อาเซียน ผ่านความร่วมมือในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค และ ระดับพหุภาคี

2) จัดตั้งการเชื่อมโยงทางธุรกิจระหว่างสหกรณ์การเกษตรที่มี ศักยภาพในอาเซียน

3) ส่งเสริมการลงทุนทางตรงและการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์กับ สหกรณ์การเกษตรอาเซียน ผู้ผลิต ผู้บริโภค และผู้ค้า

B. การไปสู่ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง

B1. นโยบายการแข่งขัน

41. วัตถุประสงค์หลักของนโยบายการแข่งขันคือการส่งเสริมให้เกิด วัฒนธรรมที่มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม แม้ประเทศสมาชิกอาเซียน บางประเทศ⁵ จะมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการ แข่งขันทางการค้า แต่ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานอย่างเป็นทางการของ อาเซียนทำหน้าที่ประสานงานด้านนโยบายและกฎหมายการแข่งขัน ทางการค้าในภูมิภาค เพื่อเป็นเครือข่ายสำหรับหน่วยงานกำกับ ดูแลนโยบายด้านการแข่งขันหรือองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการแลก เปลี่ยนประสบการณ์ด้านนโยบาย ตลอดจนแบบแผน แนวปฏิบัติที่ เกี่ยวข้องกับนโยบายและกฎหมายการแข่งขันทางการค้า

การดำเนินงาน :

- 1) ผลักดันให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศมีนโยบายด้านการแข่ง ขันทางการค้าภายในปี 2015
- 2) จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานกำกับดูแลงานด้านนโยบายการแข่งขันเพื่อเป็น เวทีสำหรับหารือ และประสานงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการแข่งขัน
- 3) สนับสนุนแผนงาน/กิจกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถสำหรับ ประเทศสมาชิกอาเซียนในการ พัฒนานโยบายการแข่งขันของแต่ละ ประเทศ

⁵ ปัจจุบัน มีประเทศสมาชิกอาเซียนเพียง 4 ประเทศเท่านั้น คือ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม ที่มีกฎหมายการแข่งขันทางการค้า และมีหน่วยงานที่กำกับดูแลงานด้านแข่งขันทางการค้าดังกล่าว มาเลเซียยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในระดับประเทศ แต่มีการบังคับใช้กฎระเบียบต่างๆ เฉพาะ รายสาขา เพื่อบังคับใช้และดูแลการแข่งขันในตลาด

- 4) พัฒนาให้มีแนวนโยบายการแข่งขันของภูมิภาคให้แล้วเสร็จภายในปี 2010 บนพื้นฐานของ ประสบการณ์ของแต่ละประเทศสมาชิกและ มาตรฐานการปฏิบัติที่เป็นสากลโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดสภาพ แวดล้อมของการแข่งขันที่เป็นธรรม

B2. การคุ้มครองผู้บริโภค

42. ในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางนั้น อาเซียนตระหนักดีว่ามาตรการทั้งหลายที่จะนำไปสู่การรวม กลุ่มทางเศรษฐกิจทุกมาตรการจะต้องไม่ละเลยความสำคัญของ ผู้บริโภค ขณะนี้ มาตรการการคุ้มครองผู้บริโภคกำลังอยู่ระหว่างการ พัฒนาควบคู่ไปกับมาตรการทางเศรษฐกิจ เพื่อระบุถึงประเด็นการ คุ้มครองผู้บริโภคที่เกิดขึ้น

การดำเนินงาน :

- 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในอาเซียนโดย การจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคใน อาเซียน (ASEAN Coordinating Committee on Consumer Protection - ACCCP)
- 2) จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อ อำนวยความสะดวกในการแข่งขัน และแลกเปลี่ยนข้อมูล
- 3) จัดหลักสูตรฝึกอบรมในภูมิภาคสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน คุ้มครองผู้บริโภค และผู้นำที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทุกภาคส่วน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการรวมเป็นตลาด เดียวกันของอาเซียน

B3. สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

43. โดยหลักการแล้ว นโยบายทรัพย์สินทางปัญญานับเป็นแรงผลักดันที่ ทรงอำนาจในด้าน (a) การสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม สติปัญญา และศิลปะ รวมถึงการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์จากการสร้างสรรค์นี้

- (b) การรับและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงอย่างมีประสิทธิภาพ และ
(c) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อบรรลุผลการปฏิบัติงานตามความ คาดหวังที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา

44. นโยบายด้านทรัพย์สินทางปัญญายังมีส่วนช่วยก่อให้เกิดวัฒนธรรม แห่งการสร้างสรรคและการประดิษฐ์ที่รุ่งโรจน์ และให้ความมั่นใจ แก่ผู้มีส่วนได้เสียในการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากสิทธิในทรัพย์สิน ทางปัญญาทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่อย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ นโยบายด้านทรัพย์สินทางปัญญายังส่งอิทธิพลต่อทั้งปริมาณและ คุณภาพของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ และการถ่ายทอด เทคโนโลยีขั้นสูงที่ได้รับความคุ้มครอง การสร้างสรรค์ทรัพย์สิน ทางปัญญาจึงเป็นปัจจัยหลักของการเพิ่มมูลค่าการผลิตภายในประเทศ และ ขีดความสามารถทางการแข่งขันระหว่างประเทศ

45. ความร่วมมือในระดับภูมิภาคด้านสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาได้รับ แนวทางจากแผนปฏิบัติการด้านสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของ อาเซียน 2004-2010 (ASEAN IPR Action Plan 2004-2010) และ แผนงานความร่วมมืออาเซียนด้านลิขสิทธิ์ (ASEAN Cooperation on Copyrights) ซึ่งมุ่งพัฒนาวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และพัฒนา นวัตกรรม ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสภาวะแวดล้อมด้านทรัพย์สิน ทางปัญญาที่เป็นมิตรกับนักธุรกิจ นักลงทุน นักประดิษฐ์ และผู้สร้าง สรรคในอาเซียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ แผนงานเหล่านี้ได้ถูกออกแบบ มาเพื่อส่งเสริมให้สาธารณชนมีความเข้าใจ การประสานงาน และ การสร้างเครือข่าย การคาดการณ์ การเพิ่มขีดความ สามารถ และ การมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาใน การสร้างความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

การดำเนินงาน :

- 1) ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ของอาเซียน 2004-2010 และ แผนงานความร่วมมืออาเซียน ด้านลิขสิทธิ์ให้ครบถ้วน

- 2) จัดตั้งระบบยื่นคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาเซียน เพื่อจัดเก็บข้อมูลของอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการยื่นคำขอให้แก่ผู้ขอรับความคุ้มครอง และส่งเสริมการประสานงานระหว่างสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศสมาชิกอาเซียน ในฐานะที่เป็นสำนักงานรับคำขอ โดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขด้านภาษาที่จะใช้
- 3) การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) หากเป็นไปได้
- 4) ทารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบังคับใช้กฎหมายของแต่ละ ประเทศในเรื่องการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- 5) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในภูมิภาคด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น (Traditional Knowledge: TK) ทรัพยากรชีวภาพ (Genetic Resources: GR) และการแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมดั้งเดิม (Cultural Traditional Expressions: CTE)

B4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

46. ความร่วมมือด้านการขนส่ง โครงข่ายการขนส่งที่มีประสิทธิภาพมั่นคง และบูรณาการในอาเซียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาใช้ศักยภาพของเขตการค้าเสรีอาเซียนได้อย่างเต็มที่ ส่งเสริมแรงจูงใจด้านการเป็นฐานการผลิตเดียว การเป็นจุดหมายด้านการท่องเที่ยว และการลงทุนในภูมิภาค อีกทั้งลดช่องว่างของการพัฒนา ยิ่งไปกว่านั้น การขนส่งในอาเซียนยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะเชื่อมโยงอาเซียนกับประเทศเพื่อนบ้านทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ และเอเชียใต้
47. ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคได้ร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและบริการ โลจิสติกส์ สนับสนุนการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ อำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการรวมกลุ่มด้านการท่องเที่ยวและส่งเสริมการเปิดเสรีสาขาการขนส่งทางอากาศและทางน้ำ และจะเร่ง

วางกรอบการดำเนินงานด้านการเปิดเสรีบริการขนส่งทางอากาศในอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบโดยเร็ว

48. การอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ แผนปฏิบัติการด้านการขนส่งอาเซียน (ATAP) 2005-2010 ครอบคลุมการขนส่งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ และการอำนวยความสะดวกในการขนส่ง โดยแผนปฏิบัติการดังกล่าวประกอบด้วยมาตรการการดำเนินงาน 48 มาตรการ

การดำเนินงาน :

- 1) ดำเนินการตามกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ภายในปี 2009
- 2) ดำเนินการตามกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ภายในปี 2010
- 3) เร่งรัดการหาข้อยุติการจัดทำร่างกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดนให้แล้วเสร็จ ภายในปี 2008 และเริ่มดำเนินการตามกรอบความตกลงฯ ได้ภายในปี 2010

49. การขนส่งทางบก ให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟสายสิงคโปร์-คุนหมิง (SKRL) และโครงการโครงข่ายทางหลวงอาเซียน (AHN) ให้เสร็จสมบูรณ์

การดำเนินงาน :

- 1) พัฒนาเส้นทางช่วงขาดภายใต้โครงการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟสายสิงคโปร์-คุนหมิงให้ เสร็จสมบูรณ์
- 2) พัฒนาโครงการโครงข่ายทางหลวงอาเซียนให้เสร็จสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างถนน/การปรับปรุงถนนต่ำกว่าระดับ 3 สำหรับเส้นทางขนส่งผ่านแดน (Transit Transport Routes : TTRs) ที่กำหนด ในโครงการโครงข่ายทางหลวงอาเซียน

3) เสริมสร้างการรักษาความปลอดภัยทางถนนในอาเซียน

50. การขนส่งทางน้ำและทางอากาศ นำหลักการและกรอบการทำงานเพื่อให้มีการรวมกลุ่มสาขาการขนส่งทางทะเลของอาเซียนเป็นตลาดเดียวมาใช้ และพัฒนาการเป็นตลาดการบินร่วมอาเซียนอย่างเป็นรูปธรรม

การดำเนินงาน :

- 1) ปฏิบัติตามสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO)
- 2) ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการว่าด้วยการขนส่งทางทะเลที่มีการรวมตัวและมีขีดความสามารถในการ แข่งขันในภูมิภาคอาเซียน
- 3) ดำเนินนโยบายการเปิดน่านฟ้าเสรีอาเซียน (แผนงานการรวมกลุ่มสาขาการบิน)
- 4) พัฒนาตลาดการบินร่วมอาเซียน (ASEAN Single Aviation Market)

51. โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ (Information Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่มีการป้องกันความปลอดภัยและเชื่อมต่อกันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและการแข่งขันทางเศรษฐกิจของภูมิภาค มีการดำเนินการหลายๆ ด้านเพื่อสนับสนุนการเชื่อมต่อโครงข่ายระหว่างกัน (interconnectivity) และความสามารถในการทำงานร่วมกันทางด้านเทคนิค (technical interoperability) ระหว่างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การยกระดับเครือข่ายแห่งชาติที่มีอยู่และพัฒนาเครือข่ายดังกล่าวให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของภูมิภาค ให้ความสำคัญเท่าๆ กันกับการเพิ่มความน่าเชื่อถือและความมั่นใจในการใช้อินเทอร์เน็ต และความปลอดภัยในการทำธุรกรรม การจ่ายเงิน และการรับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

52. พัฒนาการเชื่อมต่อความเร็วสูง (high-speed inter-connection) ระหว่างโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Infrastructures: NII) ของทุกประเทศสมาชิกอาเซียน

การดำเนินงาน :

- 1) อำนวยความสะดวกให้เกิดการเชื่อมต่อความเร็วสูง (high-speed connection) ระหว่างโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Infrastructures: NII) ของทุกประเทศสมาชิกอาเซียน ภายในปี 2010 และดำเนินมาตรการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action Plan)
- 2) เสริมสร้างขีดความสามารถ และจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับศูนย์ประสานการรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (Computer Emergency Response Teams : CERTs) ของแต่ละประเทศ และเพิ่มศักยภาพให้กับความมั่นคงปลอดภัยบนเครือข่ายสารสนเทศ (cyber-security network) ของอาเซียน โดยการขยายเครือข่ายของการดำเนินการทดสอบการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินต่อความมั่นคงบนเครือข่ายและสารสนเทศ (ASEAN CERT Incident Drills) ให้ครอบคลุมประเทศคู่เจรจาของอาเซียนภายในปี 2007
- 3) ส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง (ประชาชน ชุมชน ธุรกิจ และหน่วยงานภาครัฐ) มีส่วนร่วมในการพัฒนา และนำเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในภูมิภาคมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้อง
- 4) สนับสนุนให้สาขาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในเบื้องต้นประกอบด้วยสาขาสำคัญ เช่น ศุลกากร โลจิสติกส์ ขนส่ง ธุรกิจเกี่ยวกับข้อมูลในรูปแบบต่างๆ)

- 5) เพิ่มจำนวนประเทศสมาชิกในการตกลงยอมรับร่วมกันของอาเซียน (ASEAN MRA) สำหรับ อุปกรณ์ด้านโทรคมนาคม
- 6) พัฒนาระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียนให้มากขึ้น

53. ความร่วมมือด้านพลังงาน การมีแหล่งพลังงานที่มั่นคงและเพียงพอเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้ระบบเศรษฐกิจรวมทั้งภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ความร่วมมือในภูมิภาคด้านโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน และโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน ส่งผลให้มีการใช้ทรัพยากรพลังงานในภูมิภาคอย่างเหมาะสมและก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านพลังงานมากขึ้น โครงการเหล่านี้ยังเป็นโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในด้านการลงทุน การเงิน และการโอนถ่ายเทคโนโลยี การเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างประเทศทั้งด้านเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งทั้งด้านความมั่นคง ความยืดหยุ่น และคุณภาพของพลังงาน

54. เร่งการพัฒนาโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน โครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียนมี 14 โครงการ และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน มี 7 โครงการ

การดำเนินงาน :

- 1) เร่งการดำเนินการโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน

- 2) ส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนเกี่ยวกับโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียนให้มากขึ้น
- 3) ดำเนินการร่าง ASEAN Petroleum Security Agreement ให้แล้วเสร็จเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของแหล่งน้ำมัน และก๊าซในภูมิภาค

55. ในขณะที่ประเทศสมาชิกกำลังผลักดันทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี 2015 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความมั่นใจว่าพัฒนาการดังกล่าวเป็นไปอย่างยั่งยืนภายใต้นโยบายและมาตรการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดสถานะก๊าซเรือนกระจกด้วยนโยบายและมาตรการที่มีประสิทธิภาพซึ่งช่วยบรรเทาปัญหาการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโลก อาเซียนตระหนักดีถึงความจำกัดของแหล่งสำรองพลังงานฟอสซิลของโลกและความไร้เสถียรภาพของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลก จึงเน้นความสำคัญในการสร้างแหล่งพลังงานทดแทนที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่ อาทิ ไบโอดีเซล และส่งเสริมให้มีการค้า การอำนวยความสะดวก และความร่วมมือในสาขาพลังงานที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับแหล่งพลังงานดังกล่าว

56. ความร่วมมือด้านการทำเหมืองแร่ เพิ่มศักยภาพด้านการค้าและการลงทุนและเสริมความแข็งแกร่งด้านความร่วมมือและการสร้างขีดความสามารถในสาขาภูมิศาสตร์และการเหมืองแร่เพื่อให้มีการพัฒนาสาขาเหมืองแร่ที่ยั่งยืนในภูมิภาค

การดำเนินงาน :

- 1) สนับสนุนการค้าและการลงทุนในสาขาเหมืองแร่ให้มากขึ้น
- 2) เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรและบุคลากรในสาขาภูมิศาสตร์และการเหมืองแร่ในอาเซียน

- 3) ส่งเสริมการพัฒนาสาขาเมืองแร่ให้มีพัฒนาการที่ยั่งยืนทั้งในแง่สิ่งแวดล้อมและสังคม
- 4) สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสาขาเมืองแร่

57. การสนับสนุนด้านการเงินแก่โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เงินทุนมีบทบาทสำคัญต่อการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยที่อาเซียนได้เร่งการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องส่งเสริมการลงทุนมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาวิธีการระดมเงินทุนแบบใหม่ๆ เพื่อดึงดูดให้ภาคเอกชนสนใจลงทุนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การดำเนินงาน :

- 1) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการสนับสนุนด้านการเงิน แก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค อาทิ โครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซธรรมชาติของอาเซียน โครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน โครงการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟลิงคโปร-คุนหมิง และโครงการทางหลวงอาเซียน
- 2) ยกเลิก/ลดอุปสรรคต่อการลงทุนและ/หรือการสนับสนุนเงินทุน เพื่อพัฒนาโครงการด้านโครงสร้าง พื้นฐานของภูมิภาค

B5. ภาษีอากร

58. การดำเนินงาน :

- 1) ดำเนินการให้ประเทศสมาชิกจัดทำความตกลงว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนแบบทวีภาคีขึ้นระหว่างกันภายในปี 2010 เท่าที่จะสามารถดำเนินการได้

B6. พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

59. เพื่อวางนโยบายและโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และช่วยให้การค้าสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ (พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์) ภายในอาเซียนบรรลุผลสำเร็จ โดยการปฏิบัติตามกรอบความตกลง e-ASEAN และอยู่บนพื้นฐานของกรอบความตกลงร่วมอื่นๆ

การดำเนินงาน :

- 1) ยอมรับแนวปฏิบัติที่ดีมาใช้ดำเนินนโยบายการแข่งขันด้านโทรคมนาคมและเตรียมความพร้อมของ กฎระเบียบ/กฎหมายด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ
- 2) ทำให้เกิดความสอดคล้องด้านโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมาย พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการทำสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์และการระงับข้อพิพาท
- 3) พัฒนาและดำเนินการเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีด้านการทำสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์ หลักการสำหรับการระงับข้อพิพาทและการยอมรับร่วมกันด้านลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในภูมิภาคอาเซียน
- 4) อำนวยความสะดวกเรื่องการยอมรับร่วมกันของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในภูมิภาคอาเซียน
- 5) ศึกษาและสนับสนุนการยอมรับแนวปฏิบัติที่ดีและแนวทางของกฎระเบียบ และ/หรือ มาตรฐานที่อยู่บนพื้นฐานของกรอบความตกลงร่วม
- 6) จัดตั้งเครือข่ายระหว่างภาคธุรกิจในภูมิภาคอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา เพื่อเป็นเวทีสำหรับส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน

C. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

C1. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

60. พิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (APBSD) 2004-2014 ได้กำหนดกรอบแนวทางสำหรับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงาน มาตรการนโยบายต่างๆ และผลลัพธ์ ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (a) เร่งการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างเหมาะสมตามความหลากหลายของประเทศสมาชิกอาเซียน
 - (b) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการปรับตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอาเซียน โดยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล ตลาด การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะแรงงาน แหล่งเงินทุนรวมทั้งเทคโนโลยี
 - (c) เสริมสร้างความยืดหยุ่นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของอาเซียนเพื่อให้สามารถรองรับกับผลกระทบที่เกิดจากเศรษฐกิจมหภาคและความไม่มั่นคงทางการเงิน ตลอดจนความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมทางการค้าที่เสรีมากขึ้น
 - (d) เพิ่มการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาภูมิภาคอาเซียนในภาพรวม
- การดำเนินงาน :

- 1) ดำเนินการตามพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (APBSD) 2004-2014
- 2) ส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายผลผลิต และการกระจายสินค้าของภูมิภาค

- 3) ส่งเสริมแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงแหล่งเงินทุน ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

C2. ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน

61. เนื่องจากประเทศอาเซียนมีระดับการพัฒนาที่แตกต่างกัน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเน้นการรวมกลุ่มของอาเซียนทั้งในแนวลึกและแนวกว้าง โดยให้มีความร่วมมือด้านเทคนิคและการพัฒนา โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันและเร่งการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกที่มีระดับการพัฒนาดำเนินการให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดได้รับผลประโยชน์อย่างทั่วถึง และในภาพรวมทำให้อาเซียนพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

62. ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เริ่มขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2000 โดยกำหนดแนวทางและเน้นความพยายามร่วมกันในการลดระดับช่องว่างของการพัฒนาทั้งภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่นๆ ด้วยปัจจุบัน ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนครอบคลุมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร การเสริมสร้างขีดความสามารถในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค พลังงาน บรรยากาศการลงทุน การท่องเที่ยว การลดระดับความยากจนและการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

63. ในการปรับตัวเพื่อรองรับความท้าทายจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน ประเทศสมาชิกใหม่ (CLMV) ของอาเซียนจะต้องพัฒนานโยบายที่จะเพิ่มการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มการลงทุนทั้งภายในประเทศและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ขยายธุรกิจภาคเอกชนในขณะเดียวกันก็ต้องบรรลุเป้าหมายเชิงสาธารณะ

การดำเนินงาน :

- 1) ส่งเสริมให้ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนเป็นเวที (platform) ในการกำหนดและดำเนินการตามโครงการความช่วยเหลือด้านเทคนิคและการเสริมสร้างขีดความสามารถ สำหรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในอาเซียน โดยเฉพาะประเทศสมาชิกใหม่ และตามความตกลงในกรอบอนุภูมิภาคอื่นๆ เช่น IMT-GT และ BIMP-EAGA เพื่อยกระดับให้เท่าเทียมกันในการพัฒนาโครงสร้างด้านการผลิตและการจัดจำหน่ายในภูมิภาค
- 2) ประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศต้องให้การสนับสนุนโครงการความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน อย่างต่อเนื่อง
- 3) รวบรวมการสนับสนุนจากคู่เจรจาและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย และธนาคารโลก เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) สร้าง/พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐในการพัฒนา/ดำเนินนโยบายสังคมและเศรษฐกิจเพื่อ ช่วยบรรเทาผลกระทบจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- 5) จัดทำการศึกษาด้านสังคมและเศรษฐกิจเป็นครั้งคราว เพื่อตรวจสอบและประเมินผลของการ รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

D. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

64. อาเซียนดำเนินงานในลักษณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกมากขึ้น ด้วยการพึ่งพาตลาดและอุตสาหกรรมในระดับโลก เพื่อส่งเสริมกิจกรรมของอาเซียนให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล และสร้างอาเซียนให้มีพลวัตรและเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโลกที่แข็งแกร่งมากขึ้น และสร้างความมั่นใจว่าตลาดภายในยังคงน่าดึงดูดสำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ จึงจำเป็นที่อาเซียนจะต้องคำนึงถึงบริบทที่นอกเหนือจากการดำเนินงานภายใต้ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน กฎเกณฑ์และกฎระเบียบภายนอกจะต้องถูกนำมาพิจารณาให้มากขึ้นในการพัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

D1. แนวทางการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันต่อปฏิสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจกับภายนอก

65. อาเซียนจะต้องดำเนินการเพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจกับภายนอก ซึ่งรวมถึงการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี (FTAs) และความตกลงว่าด้วยหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (CEPs) ซึ่งสามารถดำเนินการได้ โดย

การดำเนินงาน :

- 1) ทบทวนพันธกรณีของ FTA/CEP เทียบกับพันธกรณีของการรวมกลุ่มภายในอาเซียน
- 2) ดำเนินการให้มีระบบที่จะสนับสนุนการประสานงานมากขึ้นในการเจรจาการค้ากับประเทศคู่เจรจากับภายนอกอาเซียน และในเวทีการเจรจาการค้าในระดับภูมิภาคและระดับพหุภาคี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุกรอบทำการเจรจาร่วมกัน

D2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในเครือข่ายอุปทานของโลก

66. อาเซียนจะต้องส่งเสริมการเข้าไปมีส่วนร่วมในเครือข่ายอุปทานของโลกมากขึ้น โดย

การดำเนินงาน :

- 1) รับหลักปฏิบัติสากลที่ดีและมาตรฐานในการผลิตและจำหน่ายมาใช้ในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง
- 2) พัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อยกระดับขีดความสามารถและผลิตภาพด้านอุตสาหกรรมและส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคและระดับโลกให้กับประเทศสมาชิกที่มีระดับการพัฒนาดำเนินการต่ำกว่าของอาเซียน

แนวทางดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนด

67. แผนกลยุทธ์ที่รวมหลักเกณฑ์สำคัญสำหรับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ในเชิงลึกและครอบคลุมเป็นภาคผนวกของแผนงานนี้ ทั้งนี้ ได้มีการหารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนเพื่อรวบรวมความเห็นและได้จัดการประชุมประสานงานเพื่อทบทวนแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตารางเวลาการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อสร้างความมั่นใจว่ามาตรการ แผนงานต่างๆ และเป้าหมายที่กำหนดข้างต้นมีความสอดคล้องต้องกัน ตลอดจนเสริมสร้างความรู้สึกที่เป็นเจ้าภาพของพิมพ์เขียวนี้ร่วมกัน

68. หน่วยงานอาเซียนที่เกี่ยวข้องจะประสานการดำเนินงานตามแผนงานและมาตรการต่างๆ ในขณะที่หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะรับผิดชอบในการดูแลการดำเนินการและเตรียมพร้อมสำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับชาติ ทั้งนี้ จะดำเนินการเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในลักษณะหุ้นส่วนกับภาคเอกชน สมาคมอุตสาหกรรมและประชาคมต่างๆ ในระดับภูมิภาคและระดับประเทศตามความจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการของการรวมกลุ่ม

69. เพื่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามแผนงานและมาตรการเหล่านี้ จะต้องได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านสถาบันหรือกลไกที่จำเป็น ทรัพยากร ชีตความสามารถ และเจตนารมณ์ทางการเมืองในกระบวนการของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน

A. กลไกการดำเนินงาน

70. รัฐมนตรีที่กำกับดูแลด้านต่างๆ จะรับผิดชอบต่อการดำเนินงานตามแผนงาน และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามพันธกรณีเฉพาะในขอบเขตที่เกี่ยวข้อง โดยที่รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนในฐานะรัฐมนตรีที่รับผิดชอบการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนภายใต้

คณะกรรมการประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนงานในภาพรวม

71. เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้อง
ดำเนินงานตามมาตรการต่างๆ ดังนี้

การดำเนินงาน :

- 1) คณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนจะเป็นผู้ให้ความเห็นในเชิงกลยุทธ์ต่อรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนในประเด็นที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามแผนงานในพิมพ์เขียวนี้ให้เป็นไปตามกำหนดเวลา
- 2) ดำเนินการปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนและรับข้อคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนงานในพิมพ์เขียว
- 3) เลขานุการอาเซียนจะเป็นผู้รายงานความคืบหน้าการดำเนินการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้รัฐมนตรีในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้นำอาเซียนรับทราบ

72. เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงานนี้ได้ผลดียิ่งขึ้น และกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับความริเริ่มทาง เศรษฐกิจด้านต่างๆ ทั้งที่ระบุในแผนงานและที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากนั้น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรต้องดำเนินการตามมาตรการต่อไปนี้

- 1) ปรับปรุงขั้นตอนการออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงทางเศรษฐกิจต่างๆ ของอาเซียนให้โปร่งใสโดยดำเนินการตามพิธีสารว่าด้วยกระบวนการแจ้ง (Protocol on Notification Procedures)
- 2) การให้สัตยาบันต่อพันธกรณีทางกฎหมายของอาเซียนจะต้องดำเนินการภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่มีการลงนาม
- 3) กระบวนการตัดสินใจขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจจะต้องดำเนินการด้วยความเห็นชอบร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบรรลุความเห็นชอบร่วมกันได้ อาเซียนอาจพิจารณาแนวทางอื่นเพื่อให้กระบวนการตัดสินใจเป็นไปอย่างรวดเร็ว
- 4) นำกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน (DSM) มาใช้เพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งกฎระเบียบ
- 5) หลักการ ASEAN-X สามารถนำมาใช้ในการเร่งการดำเนินงานตามแผนงานในด้านเศรษฐกิจ
- 6) ให้มีความยืดหยุ่นในการดำเนินงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะต้องมีการตกลงกันก่อนล่วงหน้า และไม่ก่อให้เกิดความล่าช้าต่อการดำเนินงานในภาพรวมเพื่อไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

73. ความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนงานและมาตรการเพื่อไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยประเทศสมาชิกจำเป็นต้องมีการติดตาม ทบทวน และเผยแพร่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องทบทวนและติดตามการปฏิบัติตามแผนงาน

การดำเนินงาน :

- 1) จัดทำตัวชี้วัดในเชิงสถิติ ซึ่งรวมถึงอัตราภาษี และระบบฐานข้อมูลด้านการค้า ข้อสังเกตเกี่ยวกับความสอดคล้องของข้อมูลสถิติและคุณภาพของข้อมูล และ AEC scorecards เพื่อติดตามและประเมินความคืบหน้าการดำเนินงานตามองค์ประกอบต่างๆ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

74. ในสาขาการเงิน

- 1) จัดตั้งกลไกการดำเนินงานที่เหมาะสมเพื่อให้มีการรายงานอย่างสม่ำเสมอต่อผู้นำอาเซียน

B. กรรณียาง

75. ดำเนินการให้มีการวิจัยและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถโดยอาศัยทรัพยากรด้านต่างๆ

การดำเนินงาน :

- 1) กองทุนเพื่อพัฒนาอาเซียน (ASEAN Development Fund) โดยการสมทบทุนจากประเทศสมาชิก จะเป็นเครื่องขับเคลื่อนในการใช้ทรัพยากรจากแหล่งอื่นทั้งภายในอาเซียนและภายนอกอาเซียน

- 2) ระบุหัวข้อและดำเนินการศึกษาด้านวิชาการหรือโครงการอบรม
ในประเด็นหรือหัวข้อที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์และการสนับสนุน
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผน
งานเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3) แปลงเป้าหมายและเป้าประสงค์ของแผนงานเพื่อเร่งรัดการจัดตั้ง
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไปสู่ เป้าหมายและเป้าประสงค์ใน
ระดับชาติ และรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาของแต่ละ
ประเทศ
- 4) สนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย
ธนาคารโลก ประเทศคู่เจรจา และภาคเอกชนในโครงการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานในระดับภูมิภาค
- 5) สร้างความแข็งแกร่งในด้านการวิจัยและการวางแผนของสำนัก
งานเลขาธิการอาเซียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน
- 6) สร้างความแข็งแกร่งในด้านความสามารถในการวิจัยและการ
พัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ สมาชิกแต่ละประเทศ
- 7) จัดทำโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถที่เหมาะสมเพื่อช่วย
ประเทศสมาชิกใหม่ในการส่งเสริมการพัฒนาลาดการเงินและ
กรอบกลไกการกำกับดูแลตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ

C. การสื่อสาร

76. ความสำเร็จของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในขั้นตอนของการรวมกลุ่ม นอกจากการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานนี้แล้ว ยังต้องมีแผนงานด้านการสื่อสารที่ดีเพื่อสร้างการรับรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในทุกประเทศสมาชิก และเผยแพร่ความคืบหน้าของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งภาคธุรกิจ และประชาชนในอาเซียนได้รับทราบ

การดำเนินงาน :

- 1) ดำเนินการตามแผนงานการสื่อสารที่ครอบคลุมรอบด้านเพื่ออธิบายให้หน่วยราชการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญและสาธารณชนได้ทราบวัตถุประสงค์ ประโยชน์ และโอกาสที่ท้าทายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2) พัฒนาเว็บไซต์ภูมิภาคเพื่อใช้ในการหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลในการดำเนินการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3) ประเทศสมาชิกจะต้องจัดตั้งกลไกระดับชาติเพื่อรายงานผลการดำเนินงานและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ
- 4) พัฒนาเว็บไซต์เพื่อสื่อสารเรื่องการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเข้าถึงประชาคมอย่างทั่วถึงและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนสามารถให้ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นต่อความริเริ่มทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ ของอาเซียน

D. การทบทวน

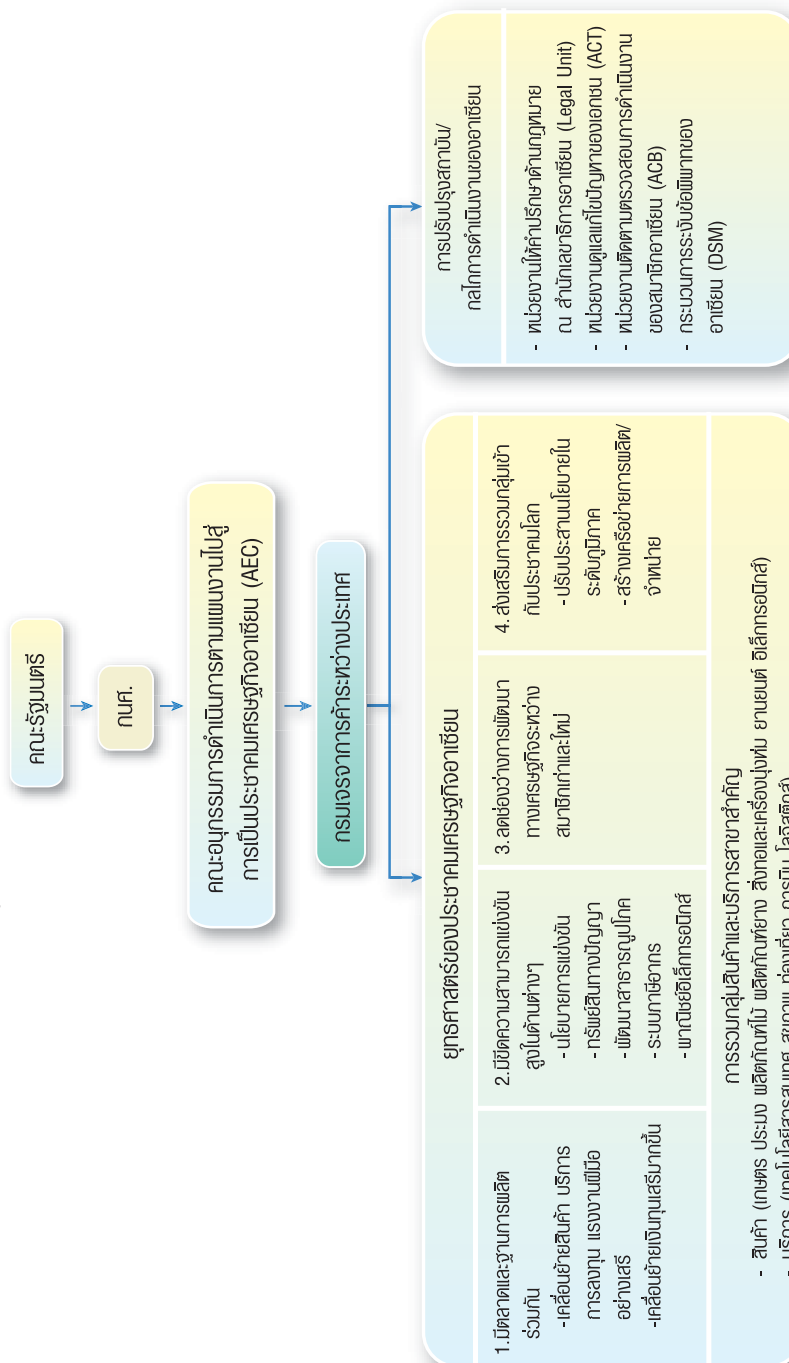
77. แผนงานเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะต้องมีการทบทวนเป็นระยะ โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการต่างๆ ของภูมิภาคและของโลกเป็นสำคัญ

ภาคผนวก 3

การประสานงานยุทธศาสตร์ และนโยบายจากการค้าของไทยภายใต้กรอบอาเซียน

♦ ญัตติสำคัญสำหรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ค.ศ. 2015
♦ ญัตติสำคัญในการเคลื่อนย้ายทรัพยากร การดำเนินการตามพันธกรณี การเสริมสร้างขีดความสามารถ การสร้างองค์การให้เป็นหนึ่ง การหารือระหว่างภาครัฐและเอกชน

ภาคผนวก 4

ภาคผนวก 4

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนงานภายใต้ AEC Blueprint

ประธานคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้เห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการตามแผนงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีปลัดกระทรวงพาณิชย์ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการฯ และอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศทำหน้าที่คณะกรรมการและเลขานุการ โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็นคณะทำงานในด้านต่างๆ ดังนี้

คณะทำงาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. คณะทำงานด้านการค้าสินค้า	<ul style="list-style-type: none">- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ- กรมศุลกากร- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา- สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร- กรมประมง- กรมปศุสัตว์- กรมป่าไม้- สำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม- กรมวิชาการเกษตร- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค- กรมการค้าต่างประเทศ- กรมการค้าภายใน- กรมส่งเสริมการค้าส่งออก- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

คณะทำงาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. คณะทำงานด้านการค้าบริการ	<ul style="list-style-type: none"> - กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ - คณะกรรมการการค้าบริการ สาขาการขนส่ง - คณะทำงานพิจารณาการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการบิน - คณะกรรมการการค้าสินค้าและบริการ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร - คณะทำงานย่อยด้านการค้าบริการ สาขาบริการสุขภาพ - คณะทำงานย่อยด้านการค้าบริการ สาขาการท่องเที่ยว - คณะทำงานย่อยด้านการค้าบริการ สาขาการศึกษา - คณะทำงานย่อยด้านการค้าบริการ สาขาบริการธุรกิจก่อสร้าง โสตทัศน จักจำหน่าย และบริการที่เกี่ยวข้อง - สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงการต่างประเทศ - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า - กรมส่งเสริมการค้าส่งออก - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
3. คณะทำงานด้านการลงทุน	<ul style="list-style-type: none"> - กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ - กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย - กรมอาเซียน - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า - สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง - ธนาคารแห่งประเทศไทย - สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ - ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คณะทำงาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<ul style="list-style-type: none"> - สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย - สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
4. คณะทำงานด้านการพัฒนาตลาดทุนและการเคลื่อนย้ายเงินทุน	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง - กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ - สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง - กรมสรรพากร - กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ - กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย - กรมอาเซียน - ธนาคารแห่งประเทศไทย - สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ - ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย - ตลาดตราสารหนี้ - บริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) - สมาคมตราสารหนี้ไทย - สมาคมบริษัทจัดการลงทุน - สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ - สำนักงานนโยบายการออมและการลงทุน - สำนักงานนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและระหว่างประเทศ
5. คณะทำงานด้านการเคลื่อนย้ายบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงมหาดไทย - สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา - กรมการกงสุล - กรมอาเซียน - กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ - กระทรวงแรงงาน - กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

คณะทำงาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<ul style="list-style-type: none">- กรมการจัดหางาน- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง- กระทรวงศึกษาธิการ- สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา- กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ- สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
6. คณะทำงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ขนส่ง ICT พลังงาน และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์)	<ul style="list-style-type: none">- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ- สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม- กรมการขนส่งทางบก- กรมทางหลวง- กรมการขนส่งทางอากาศ- กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า- สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร- กระทรวงพลังงาน- การรถไฟแห่งประเทศไทย- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
7. คณะทำงานเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถ	<ul style="list-style-type: none">- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า- กรมการค้าต่างประเทศ

คณะทำงาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<ul style="list-style-type: none">- กรมการค้าภายใน- กรมทรัพย์สินทางปัญญา
8. คณะทำงานเพื่อลดช่องว่างการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none">- กระทรวงการคลัง- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย- บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ- สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ- กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน- สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน- กรมศุลกากร- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์- กระทรวงสาธารณสุข- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ภาคผนวก 5

ภาคผนวก 5

กระบวนการระงับข้อพิพาทของอาเซียน

ขั้นตอนของกระบวนการระงับข้อพิพาท (FLOWCHART OF MECHANISMS AND PROCESSES OF THE ASEAN DISPUTE SETTLEMENT)

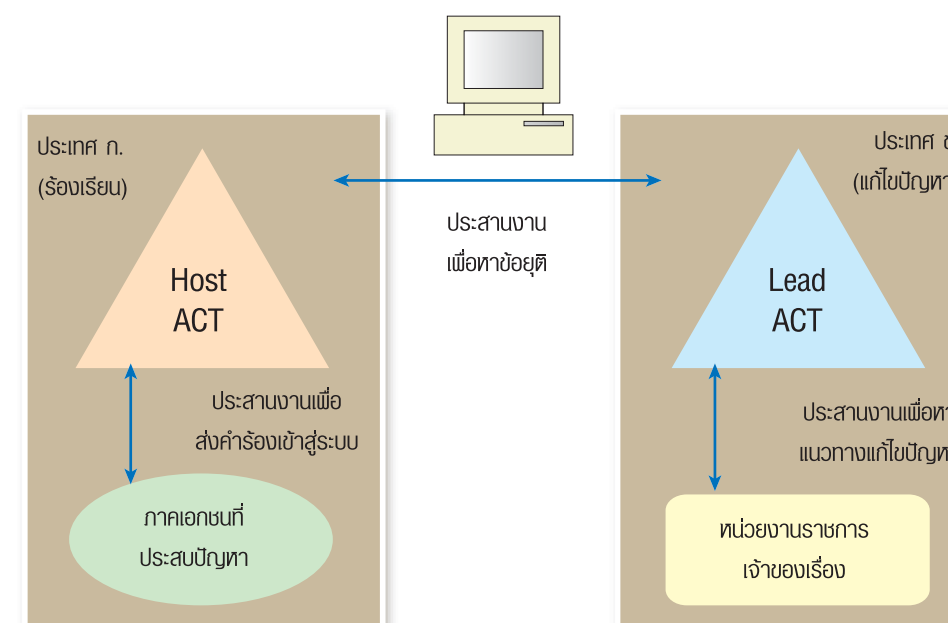

NOTE:

- * ในการนำปัญหาเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาท ประเทศสมาชิกมีสิทธิในการพิจารณาเลือกนำปัญหาเข้าสู่กระบวนการ/ขั้นตอนตามที่เห็นว่าเหมาะสม โดยมิได้มีข้อบังคับให้ประเทศสมาชิกต้องดำเนินการโดยเริ่มจากขั้นตอนให้คำแนะนำ ก่อนใช้ขั้นตอนปรึกษาหารือ และสิ้นสุดที่ขั้นตอนการระงับข้อพิพาท
- ^ ประเทศสมาชิกไม่จำเป็นต้องนำปัญหาเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทตามลำดับขั้นตอนที่ปรากฏ โดยหลังจากที่นำปัญหาเข้าสู่ขั้นตอนแรก คือ ขั้นตอนให้คำแนะนำไม่ว่าจะภายใต้ศูนย์กฎหมายของอาเซียนหรือภายใต้ ACT ประเทศสมาชิกอาจเลือกนำปัญหาดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้ ACB หรือเข้าสู่กระบวนการ DSM โดยตรงเลยก็ได้
- ทั้งนี้ เมื่อมีการตกลงด้วยความสมัครใจ ประเทศสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในประเด็นข้อพิพาทอาจขอดำเนินการกระบวนการหารือหรือไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยอาจขอให้เลขาธิการอาเซียน (the good offices of the ASEAN Sec-Gen) เข้าร่วมร่วมในกระบวนการได้

ขั้นตอนให้คำแนะนำ (Advisory Mechanism) การดำเนินการของ ACT

ภาคผนวก 6

ภาคผนวก 6

การค้าระหว่างไทยกับอาเซียน

มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐ

ปี		ส่งออกของไทยไปยังอาเซียน						นำเข้าของไทยจากอาเซียน					
ค.ศ.	พ.ศ.	โลก	อาเซียน	%	นอกอาเซียน	%		โลก	อาเซียน	%	นอกอาเซียน	%	
1991	2534	28,524.1	3,540.8	12.4	24,983.2	87.6		37,509.9	5,038.0	13.4	32,471.9	86.6	
1992	2535	32,609.1	4,490.2	13.8	28,118.9	86.2		40,615.8	5,541.4	13.6	35,074.4	86.4	
1993	2536	37,324.8	6,584.8	17.6	30,739.9	82.4		46,163.1	5,939.9	12.9	40,223.3	87.1	
1994	2537	45,430.0	9,058.4	19.9	36,371.6	80.1		54,346.5	7,450.4	13.7	46,896.0	86.3	
1995	2538	56,725.3	12,325.3	21.7	44,400.0	78.3		70,718.0	9,422.5	13.3	61,295.4	86.7	
1996	2539	55,941.4	12,113.4	21.7	43,828.1	78.3		72,247.7	9,639.6	13.3	62,608.1	86.7	
1997	2540	58,329.4	12,734.2	21.8	45,595.2	78.2		63,180.8	8,127.6	12.9	55,053.2	87.1	
1998	2541	54,490.1	9,895.9	18.2	44,594.2	81.8		42,434.5	6,401.1	15.1	36,033.4	84.9	
1999	2542	58,463.4	10,871.6	18.6	47,591.8	81.4		49,914.6	7,906.4	15.8	42,008.3	84.2	
2000	2543	69,624.2	13,482.2	19.4	56,142.0	80.6		62,180.4	10,346.1	16.6	51,834.2	83.4	
2001	2544	65,183.2	12,599.1	19.3	52,584.1	80.7		61,652.8	10,012.7	16.2	51,640.1	83.8	
2002	2545	68,156.3	13,568.9	19.9	54,587.4	80.1		64,240.3	10,815.9	16.8	53,424.4	83.2	
2003	2546	80,040.0	16,486.0	20.6	63,554.0	79.4		75,034.0	12,489.2	16.6	62,544.8	83.4	
2004	2547	96,531.0	21,241.0	22.0	75,290.1	78.0		94,037.0	15,835.4	16.8	78,201.6	83.2	
2005	2548	109,848.4	23,892.0	21.7	85,956.5	78.3		116,737.2	21,608.7	18.5	95,128.5	81.5	
2006	2549	130,621.1	27,209.7	20.8	103,411.3	79.2		127,199.7	23,716.6	18.6	103,483.2	81.4	
2007	2550	163,528.5	34,878.3	21.3	128,650.2	78.7		149,666.1	27,155.7	18.1	122,510.3	81.9	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้าระหว่างไทยกับอาเซียน

มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ปี		การค้ารวมของไทยกับอาเซียน					ดุลการค้าของไทยกับอาเซียน		
ค.ศ.	พ.ศ.	โลก	อาเซียน	%	นอกอาเซียน	%	โลก	อาเซียน	นอกอาเซียน
1991	2534	66,033.9	8,578.8	13.0	57,455.1	87.0	-8,985.8	-1,497.2	-7,488.7
1992	2535	73,224.8	10,031.5	13.7	63,193.3	86.3	-8,006.7	-1,051.2	-6,955.5
1993	2536	83,487.9	12,524.7	15.0	70,963.2	85.0	-8,838.4	645.0	-9,483.4
1994	2537	99,776.5	16,508.9	16.5	83,267.6	83.5	-8,916.4	1,608.0	-10,524.4
1995	2538	127,443.3	21,747.8	17.1	105,695.5	82.9	-13,992.6	2,902.7	-16,895.4
1996	2539	128,189.1	21,753.0	17.0	106,436.2	83.0	-16,306.2	2,473.7	-18,780.0
1997	2540	121,510.2	20,861.8	17.2	100,648.4	82.8	-4,851.4	4,606.6	-9,458.0
1998	2541	96,924.5	16,296.9	16.8	80,627.6	83.2	12,055.6	3,494.8	8,560.8
1999	2542	108,378.1	18,778.0	17.3	89,600.1	82.7	8,548.8	2,965.3	5,583.5
2000	2543	131,804.6	23,828.4	18.1	107,976.2	81.9	7,443.9	3,136.1	4,307.8
2001	2544	126,836.0	22,611.8	17.8	104,224.2	82.2	3,530.5	2,586.4	944.0
2002	2545	132,396.7	24,384.8	18.4	108,011.8	81.6	3,916.0	2,753.0	1,163.0
2003	2546	155,074.0	28,975.2	18.7	126,098.7	81.3	5,006.0	3,996.8	1,009.2
2004	2547	190,568.0	37,076.4	19.5	153,491.7	80.5	2,494.0	5,405.6	-2,911.6
2005	2548	226,585.6	45,500.6	20.1	181,084.9	79.9	-6,888.8	2,283.3	-9,172.0
2006	2549	257,820.8	50,926.3	19.8	206,894.5	80.2	3,421.3	3,493.2	-71.8
2007	2550	313,194.5	62,034.0	19.8	251,160.5	80.2	13,862.4	7,722.5	6,139.9

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้าของไทยกับอาเซียน เปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้าสำคัญ

มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ คู่ค้า	ปีก่อนเริ่มการใช้ AFTA พ.ศ. 2535/ ค.ศ.1992						
	ไทยส่งออก	สัดส่วน %	ไทยนำเข้า	สัดส่วน %	การค้ารวม	สัดส่วน %	ดุลการค้า
โลก	32,609.08	100.00	40,615.76	100.00	73,224.85	100.00	-8,006.68
ญี่ปุ่น	5,710.43	17.5	11,885.22	29.3	17,595.65	24.0	-6,174.80
สหรัฐอเมริกา	7,316.47	22.4	4,767.10	11.7	12,083.57	16.5	2,549.37
สหภาพยุโรป	6,690.98	20.5	6,439.09	15.9	13,130.06	17.9	251.89
อื่นๆ	8,401.05	25.8	11,982.98	29.5	20,384.03	27.8	-3,581.93
สิงคโปร์	2,834.51	8.7	2,964.64	7.3	5,799.16	7.9	-130.13
มาเลเซีย	845.08	2.6	1,592.10	3.9	2,437.18	3.3	-747.01
อินโดนีเซีย	283.98	0.9	290.44	0.7	574.42	0.8	-6.47
เวียดนาม	77.05	0.2	80.17	0.2	157.23	0.2	-3.12
ฟิลิปปินส์	155.35	0.5	121.07	0.3	276.42	0.4	34.27
กัมพูชา	66.13	0.2	92.99	0.2	159.12	0.2	-26.87
ลาว	121.54	0.4	40.99	0.1	162.53	0.2	80.55
พม่า	80.92	0.2	140.50	0.3	221.42	0.3	-59.58
บรูไน	25.59	0.1	218.47	0.5	244.06	0.3	-192.87
รวม อาเซียน	4,490.15	13.8	5,541.38	13.6	10,031.53	13.7	-1,051.22

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้าของไทยกับอาเซียน เปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้าสำคัญ

มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ คู่ค้า	ปีซึ่งร้อยละ 60 ของ Inclusion List ลดภาษีเป็นศูนย์ พ.ศ. 2546/ ค.ศ. 2003						
	ไทยส่งออก	สัดส่วน %	ไทยนำเข้า	สัดส่วน %	การค้ารวม	สัดส่วน %	ดุลการค้า
โลก	80,039.98	100.00	75,033.98	100.00	155,073.96	100.00	5,006.01
ญี่ปุ่น	11,356.20	14.2	18,074.36	24.1	29,430.55	19.0	-6,718.16
สหรัฐอเมริกา	13,596.16	17.0	7,092.61	9.5	20,688.76	13.3	6,503.55
สหภาพยุโรป	11,747.73	14.7	7,503.71	10.0	19,251.44	12.4	4,244.03
อื่นๆ	26,853.87	33.6	29,874.12	39.8	56,727.99	36.6	-3,020.24
สิงคโปร์	5,850.25	7.3	3,235.04	4.3	9,085.29	5.9	2,615.21
มาเลเซีย	3,872.01	4.8	4,493.61	6.0	8,365.61	5.4	-621.60
อินโดนีเซีย	2,265.65	2.8	1,752.31	2.3	4,017.97	2.6	513.34
เวียดนาม	1,262.09	1.6	333.36	0.4	1,595.45	1.0	928.74
ฟิลิปปินส์	1,616.26	2.0	1,337.75	1.8	2,954.01	1.9	278.51
กัมพูชา	685.35	0.9	12.25	0.0	697.60	0.4	673.10
ลาว	454.54	0.6	102.68	0.1	557.22	0.4	351.86
พม่า	437.90	0.5	901.37	1.2	1,339.26	0.9	-463.47
บรูไน	41.98	0.1	320.83	0.4	362.81	0.2	-278.85
รวม อาเซียน	16,486.03	20.6	12,489.19	16.6	28,975.22	18.7	3,996.83

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้าของไทยกับอาเซียน เปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้าสำคัญ

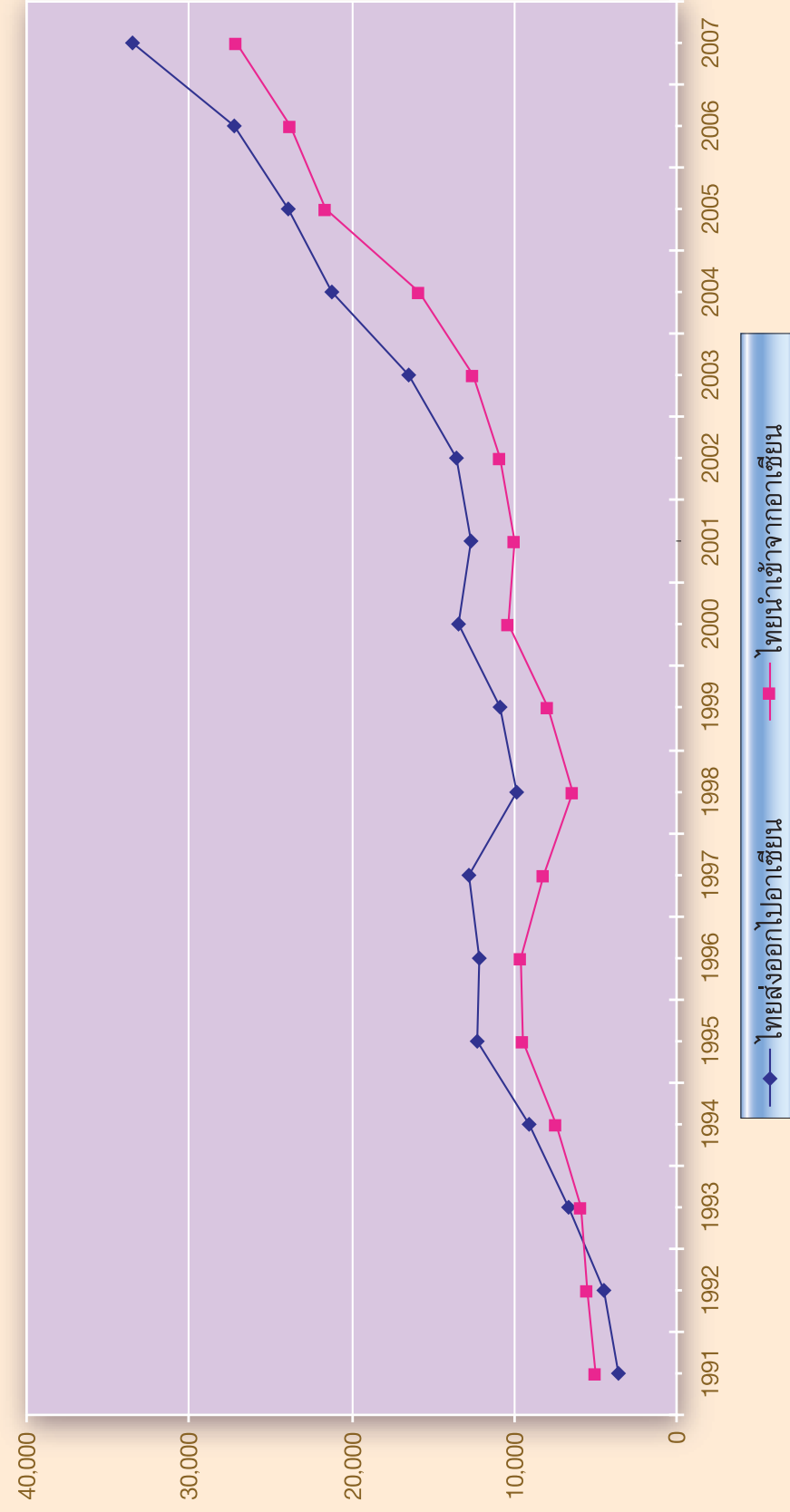
มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ คู่ค้า	พ.ศ. 2550 / ค.ศ.2007						
	ไทยส่งออก	สัดส่วน %	ไทยนำเข้า	สัดส่วน %	การค้ารวม	สัดส่วน %	ดุลการค้า
โลก	163,528.46	100.00	149,666.07	100.00	313,194.53	100.00	13,862.39
ญี่ปุ่น	19,443.64	11.9	30,783.72	20.6	42,053.51	13.4	-11,340.08
สหรัฐอเมริกา	20,619.51	12.6	10,304.72	6.9	29,037.50	9.3	10,314.79
สหภาพยุโรป	22,856.60	14.0	12,956.21	8.7	27,617.30	8.8	9,900.39
อื่นๆ	65,730.44	40.2	68,465.68	45.7	109,163.98	34.9	-2,735.24
สิงคโปร์	10,228.05	6.3	6,807.72	4.5	17,035.77	5.4	3,420.33
มาเลเซีย	8,355.75	5.1	9,342.06	6.2	17,697.82	5.7	-986.31
อินโดนีเซีย	5,118.15	3.1	4,325.04	2.9	9,443.20	3.0	793.11
เวียดนาม	4,086.60	2.5	1,205.50	0.8	5,292.10	1.7	2,881.10
ฟิลิปปินส์	3,109.68	1.9	2,318.77	1.5	5,428.45	1.7	790.91
กัมพูชา	1,450.13	0.9	53.09	0.0	1,503.23	0.5	1,397.04
ลาว	1,406.64	0.9	511.39	0.3	1,918.02	0.6	895.25
พม่า	1,025.38	0.6	2,471.65	1.7	3,497.03	1.1	-1,446.27
บรูไน	97.88	0.1	120.50	0.1	218.38	0.1	-22.62
รวม อาเซียน	34,878.27	21.3	27,155.74	18.1	62,034.01	19.8	7,722.53

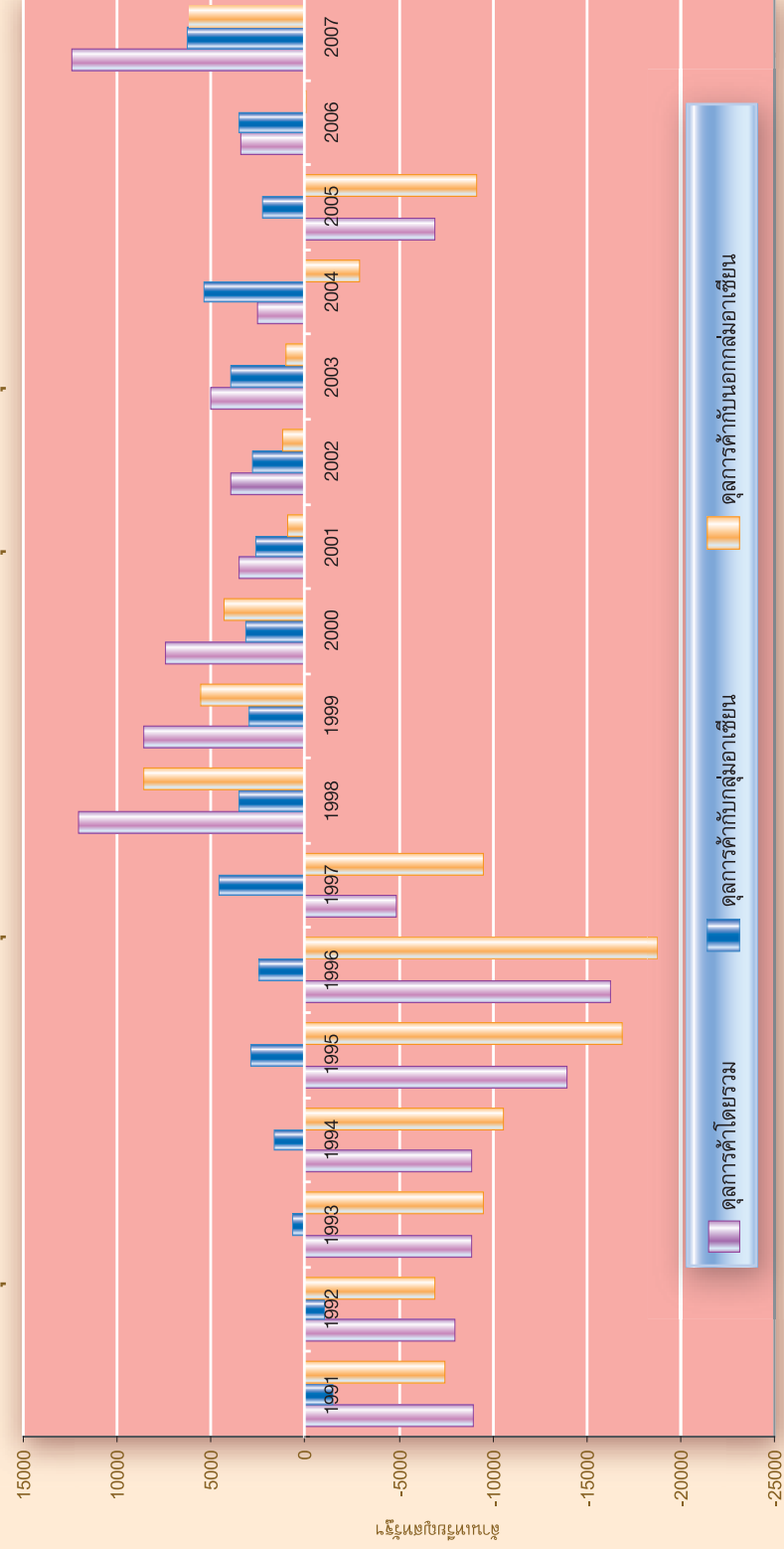
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้าขายของไทยกับอาเซียน

ล้านเหรียญสหรัฐ

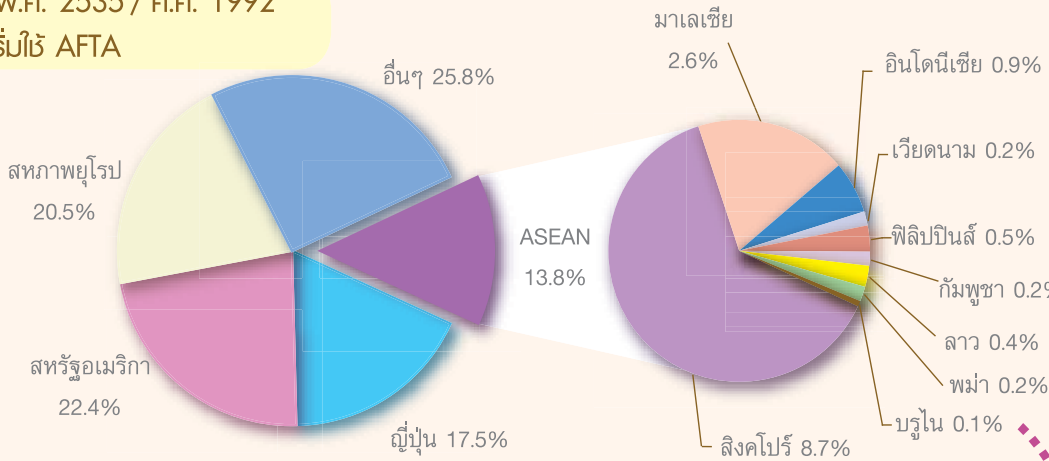

ดุลการค้าของไทยกับประเทศกลุ่มอาเซียน เปรียบเทียบกับนอกกลุ่มอาเซียนและดุลการค้าโดยรวม

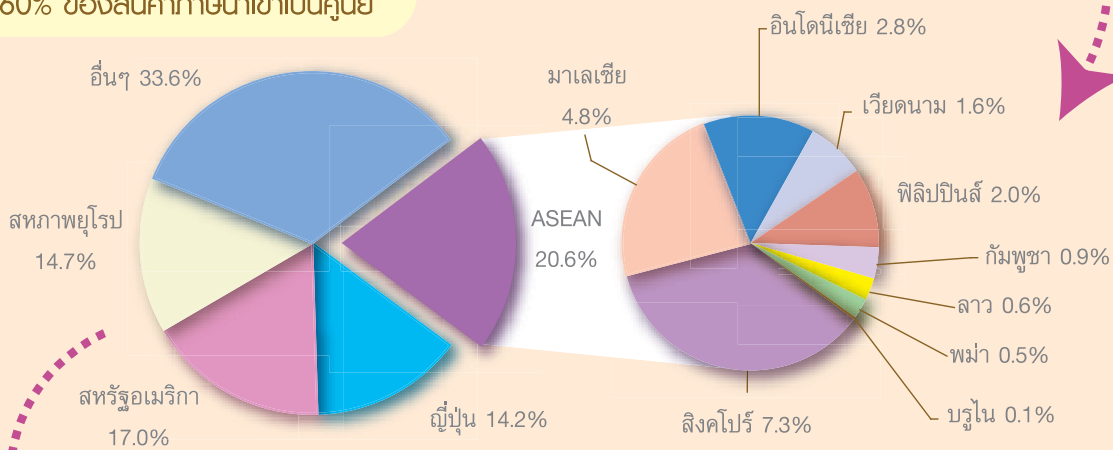

ตลาดส่งออกสำคัญของไทย และตลาดอาเซียน

ปี พ.ศ. 2535 / ค.ศ. 1992
ปีเริ่มใช้ AFTA

ปี พ.ศ. 2546 / ค.ศ. 2003
60% ของสินค้าภาคีนำเข้าเป็นศูนย์

ปี พ.ศ. 2550 / ค.ศ. 2007

